

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2019**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 150 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2019. április 10-én

Összeállította: Dömötör-Bakos Szilvia

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

Varga József Alapítvány – 154

Pro Progressio Alapítvány – 156

Kiadványok – 158

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt, vas-, rubin- és platina-oklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2019. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet. A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal, és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2019-ben 21 Vas, 36 Gyémánt, 86 Arany vegyész-mérnöki díszoklevél, valamint 1 Emléklap adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2019. évben 143 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyész-mérnöki Karnak, mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 237 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal, a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A több mint két és egynegyed évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg 2019-ben jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 237 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti

megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket

Budapest, 2019. május 21

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nagy József', enclosed within a simple, hand-drawn oval border.

Dr. Nagy József
dékán

Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar

2019-ben jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

Vasdiploma

11	Bagyinszki Ferenc
12	Bese Emma (Kovács Istvánné)
13	Dóra Sándor
14	Erdős József
15	Hajas János
16	Dr. Hornyák István
17	Hoszáng Géza
18	Kard Aladár
19	Dr. Korda Piroska (Marik Jánosné)
20	Lengyel Zoltán László
21	Dr. Liptay György
22	Lohonyai Rózsa (Dr. Ádám Jánosné)
23	Marik János
24	Miczki József
25	Dr. Nagy László
26	Dr. Saári Ágnes (Dr. Agnes Saari Csallany)
27	Seres László
28	Dr. Szafner Alfréd
29	Tertinszky Anna (Tomek Antalné)
30	Tóth Tibor

Gyémántdiploma

31	Dr. Ambrus Gábor
32	Dr. Bándi Judit (Dr. Sohár Pálné)
33	Bartha Judit (Fejéregyházi Pálné)
34	Dr. Borha Zoltán
35	Dr. Csanády Mihály
36	Domokos Edit (Mándy Tamásné)
37	Dora Péter
38	Ferenci (Fischlovits) Ervin
39	Dr. Gábor Tamás
40	Havasi Valéria (Meleg Józsefné)
41	Jozefka Antal
42	Dr. Juhász Sándor
43	Dr. Klopp Gábor
44	Kovách Zoltán
45	Dr. Kovács Gábor
46	Kurcz Edit (Dr. Nagy Vitoldné)
47	Lazarenkó Irina
48	Dr. Lányi György
49	Lojt Márta
50	Malyáta Ilona (Rakota Józsefné)
51	Marcsik Erzsébet (Csoknyay Pálné)
52	Molnár Irma (Botár Lászlóné)
53	Dr. Mosonyi Ágota
54	Dr. habil Nemes László
55	Nyilassy Miklós

56	Pataki Erika (Dr. Jeszenszky Zoltánné)	83	Éltető Éva (Dr. Macskási Leventéné)
57	Rippel Géza	84	Dr. Erdős Elemér Antal
58	Sipos József	85	Fetter József
59	Dr. hc Sohár Pál	86	Dr. Fóti György
60	Sperber Ferenc	87	Dr. Füzesi István
61	Süle Zsuzsanna (Knirsch Györgyné)	88	Gácsné (Dr. Baitz Eszter)
62	Dr. Szarka Ernő	89	Dr. Gagyi Pálffy Edit
63	Szijártó Gyula	90	Gál László
64	Dr. Telegdy-Kováts Magda (Dr. Paál Zoltánné)	91	Dr. Gombos Zsuzsanna
65	Tóry Magdolna	92	Grozdana S. Marcou
66	Vendel Mária	93	Gyurán János
	Aranydiploma	94	Halász Gabriella (Dr. Tóth Sándorné)
67	Dr. Ádám Éva (Kárpáti Attiláné)	95	Halmos Judit
68	Ágoston Anna	96	Dr. Hegedűs Béla
69	Dr. Alpári Ágnes	97	Hegedűs Emma
70	Dr. Anna Péter	98	Dr. Hunek Klára (Dr. Kollár Gáborné)
71	Bakosné Toldy-Ősz Katalin	99	Izsák Anna
72	Baranyi Éva Edit	100	Dr. Kádas István
73	Bartal Mária	101	Kékesi Erzsébet
74	Dr. Beji-Szabó Gyöngyvér	102	Dr. Kelemen Béla
75	Benkő Irén	103	Kellner Katalin (Mármárosi Tamásné)
76	Besenyő István	104	Kemény Sándor
77	Dr. Boschán Éva	105	Kissevich H. Gáborné (Abaffy Katalin)
78	Dr. Buzás Ilona	106	Kovács Árpád
79	Dr. Csákvári Marianna (Dr. Pongorné)	107	Köcski Julianna
80	Csigi Erzsébet (Kincses Endréné)	108	Dr. Költl Mária (Halminé)
81	Demjén Géza	109	Kuthi Csaba
82	Éberhart Edit		

110	László Györgyi
(Frank-Kiss Jánosné)	138	Szabadházy Anna
111	Lichtner Györgyi (Vidács Ferencné)	139	Szabó Piroska (Ribiczeyné)
112	Ludwig Eleonóra	140	Szirmai Éva (Gácsiné)
113	Dr. Macskási Levente	141	Szirmai György
114	Magyar Sára (Dr. Szabó Mátyásné)	142	Dr. Tóth Borbála
115	Marton Katalin Erzsébet
(Dr. Rényi-Vámos Ferencné)	143	Tóth István
116	Maschek Otmár	144	Dr. Ürögdi László
117	Mátai Marianna	145	Varga Magdolna
118	Dr. Nagy Zsuzsanna	146	Varga Sára
119	Nemes János	147	Várnai Katalin (Érsek Gyuláné)
120	Németh Sándor	148	Villax Krisztina (Szilágyi Gáborné)
121	Oswald Mária	149	Vittek Edit
122	Dr. Párkányi László	150	Völgyi Ottó
123	Petri Rozália	151	Zentai Erzsébet
124	Dr. Pongor Gábor	152	Dr. Zimonyi Emese
125	Pozderka Borbála		
126	Dr. Pozsonyi Ferenc		
127	Dr. Rákóczy Ilona		
128	Dr. Rásky Klára (Dr. Péterfyné)		
129	Rattai Zsuzsanna (Peták Tiborné)		
130	Ravasz Ákos		
131	Regős Paulina		
132	Reichenbach Erzsébet
(Dr. Réffy Józsefné)		
133	Ress Piroska		
134	Dr. Sebestyén Judit		
135	Simon László		
136	Dr. Sólyom Csilla
(Dr. Vezér Szilárdné)		
137	Dr. Sundaresa Ramakrishnan		

Emléklap

- Grenák István

Bagyinszki Ferenc

*1930-ban született Kétfodonyban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 54/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Első munkahelye a Budapesti Csokoládégyárban volt, üzemmérnöki feladatokat látott el. Néhány hónap múlva a Hatvani Vegyipari Technikumba, majd 1956-ban az újonnan létesült Kazincbarcikai Vegyipari Technikumba került. További életpályája a vegyész szakember képzés területén folyt. Mérnök-tanári oklevelet szerzett 1965-ben a BME pedagógus képzésében. 36 éven át a szakelméleti tárgyak oktatásán kívül laborvezetőként, műhelyfőnökként vett részt a vegyésztechnikus képzésben. A nappali tagozat mellett megszervezte és vezette a vegyipari dolgozók esti és levelező tagozatán folyó képzést is.

Munkája eredményességét egyebek mellett, a Nehézipar Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért, Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetésekkel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bese Emma (Kovács Istvánné)

1932-ben született Szolnokon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 8/1953-54

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Az egyetemi tanulmányok befejezése után a Pécsi Sütőipari Vállalatnál helyezkedett el laboratóriumvezetői állásban. 1955-től Budapesten folytatta munkáját az I., XII., majd a XIII. kerületi Sütőipari Vállalatnál szintén laboratóriumvezetői, illetve üzemmérnöki beosztásban. Átszervezés után a Fővárosi Sütőipari Vállalat Központi Laboratóriumának vezetésével bízták meg. 1964-től a Fővárosi Tanács V. B. Ipari Főosztályán dolgozott főelőadóként, majd főtanácsosként. A főosztály felügyelete alá tartozó vállalatok műszaki fejlesztésével foglalkozott. Időközben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem közgazdász szakán mérnök-közgazdász diplomát szerzett. Szakirányú publikációi elsősorban a Sütőipar és az Élelmiszeripar című szaklapokban jelentek meg. Társszerzőként részt vett a sütőipari szakmai és ipartörténeti tanulmányok összeállításában. A Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Tudományos Egyesület sütőipari szakosztályának budapesti titkára volt 1966-tól.

Munkájának elismeréseként elnyerte a MÉTE kitüntetését és a Kossutány Emlékérmet, valamint a Munkaérdemrend bronz fokozata kitüntetését. Több alkalommal megkapta az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója elismerést.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dóra Sándor

*1930-ban született Zagyvarékason
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 98/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Diplomásként első munkahelye a Chinoin Gyógyszergyár volt. 1954-től 1961-ig üzemmérnöki, majd technológusi munkakörben tevékenykedett. Közreműködött több gyógyszerkészítmény gyártástechnológiájának kidolgozásában, fejlesztésében. 1961-ben a Nehézipari Minisztérium Szervesvegyipari Főosztályára került, mint a gyógyszeripari ágazat főmérnöke. Részt vett a KGST-katalizátor szakcsoportjának munkájában. 1963-ban a Gyógyszeripari Trösztnél dolgozott. Ezt követően 1964-től 1981-ig a Gyógyszeripari Kutató Intézet alkalmazta tudományos munkatársi, majd főmunkatársi beosztásban. Részt vett különböző eredetű gyógyhatású készítmények kutatásában, gyártástechnológiáik kísérleti üzemi szinten történő kidolgozásában. Közreműködött a Gordox, és a Tizzaszen elnevezésű gyógyszerek üzemi bevezetésében. 1981-től 1991-ig, nyugdíjba vonulásáig a Vegyiműveket Tervező Vállalat keretében létesült Gyógyszer-, Növényvédőszer- és Intermediergyártás Központi Fejlesztési Program koordinálását végző Program Irodánál dolgozott. Négy találmányi bejelentés társhelftalálója.

Munkássága elismeréseként Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát, majd a Nehézipar Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetést kapta.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdős József

*1932-ben született Siófokon
Vegyésszmérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma 3/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

A diploma átvétele után a Honvédelmi Minisztériumba, a Vezérkar önálló vegyivédelmi osztályára került. A Központi Fizikai Kutatóintézetben folytatott tanulmányút után a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián megalakuló vegyivédelmi tanszék szervezését, tananyagának összeállítását, vegyi és radiológiai laboratóriumának tervezését végezte. 1957-ben kinevezték a vegyivédelmi szolgálat haditechnikai fejlesztési főmérnökévé, majd 1965-ben a vegyivédelmi technikai szolgálat vezetőjévé. Munkája során a mérgező és radioaktív anyagok elleni védelem eszközeinek műszaki fejlesztésével, az ehhez kapcsolódó tudományos, szervező és logisztikai tevékenységgel, valamint a vegyivédelmi tanintézetek, technikai és ellátó szervezetek irányításával foglalkozott. Tagja volt a HM Számítástechnikai Alkalmazási Bizottságának, valamint a Haditechnikai Szemle Szerkesztőbizottságának. A műszaki fejlesztésben elért eredményei a hadsereg és a polgári védelem vegyivédelmi technikai felszerelésében jelentősek. Ezredesként vonult nyugállományba.

Munkájáért több miniszteri, két külföldi és négy elnöki tanácsi kitüntetésben részesült. Hadtudományi tevékenységéért elnyerte a Stromfeld Aurél díjat és a „Pro Militum Artibus” kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajas János

*1932-ben született Pozsonyligetfaluban
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 66/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Pályáját a Kábel és Műanyaggyárban kezdte technológusként. PVC por szinterezéssel és tervei alapján a gyártási fázisok gépesítésével foglalkozott. Ezt követően a vállalat Budapest Hanglemezgyár néven működő gyárrészlegének főtechnológusa lett. Tevékenysége a hanglemez sajtoló szerszámok szilárdsági tulajdonságait növelő galvanoplasztikai eljárások kidolgozására irányult. 1962-től átmeneti helyettesítés végett a vállalat Technológiai Osztályát vezette. 1963-ban mérnök-közgazdász végbizonyítványt szerzett. Mellékfoglalkozásban műanyagipari szakértőként az Országos Tervhivatal Vegyipari Osztályán volt főelőadó. 1964-től a műanyag feldolgozással foglalkozó fejlesztési osztály vezetőjévé nevezték ki. Gyártás és gyártmányfejlesztéssel, főleg villamos-gép, építőipari felhasználásra szolgáló műanyagtermék hazai gyártásával foglalkozott. Egyidejűleg több éven át részt vett a BME Műanyag és Gumiipari Tanszékén diplomamunkák bírálatában. 1972-től az Országos Tervhivatal Beruházási Főosztályának állományába került főelőadóként. A vegyipari ágazatba sorolt állami beruházások előzetes és utólagos gazdasági értékelését, az éves és középtávú feladatok tervezését, a nemzetközi együttműködési megállapodások vegyipari vonzatainak vizsgálatát végezte. 1974-től osztályvezető helyettesként feladata kibővült többi ágazat tervezési munkáinak irányításával. 1981-1984 között tagja volt az Egyesült Vegyiművek felügyelő bizottságának. Számos tanulmánya, szabadalma jelent meg.

Munkássága elismeréseként több kitüntetést kapott. Így megkapta a Szakma Kiváló Dolgozója, a Kiváló dolgozó, a Kiváló Munkáért kitüntetések és a Munka érdemrend bronz fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hornyák István

a kémiai tudomány kandidátusa

1931-ben született Nádudvaron
Vegyésszmérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 6/1953-54

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

A nagytétényi Bányagyutacsgyárba került, mint üzemvezető, majd 1955-ben a Belügyminisztérium Spektroszkópai Laboratóriumába került. Szerves vegyületek preparatív előállításával, illetve ezek nagy érzékenyséű lumineszcenciás analitikai célokra történő alkalmazásával foglalkozott. 1968-ban az Idegen Nyelvi Főiskolán fordító és tolmács diplomát szerzett. 1968-tól 1980-ig külső munkatársként a MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetében szenibilizált lumineszcencia és szerves lumineszkáló fémkomplexek spektroszkópai vizsgálatával és analitikai alkalmazásával foglalkozott. 1986-os nyugdíjazását követően a BME Fizikai- Kémiai Tanszékén dolgozott, mint egyetemi docens, majd 1992-2001 között a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Fizika Tanszékén folytatta tevékenységét. 2000-tól napjainkig az Any Biztonsági Nyomda Nyrt-nél tudományos tanácsadóként és a Medi-Radiopharma Ltd Laboratóriumában különböző diagnosztikumok szintézisével foglalkozik. 1977-ben kandidátusi fokozatot szerzett, 1995-ben pedig felkérték a New York Academy of Sciences tagságára. Az MTA Elektronháj Fizika Lumineszcencia Munkabizottság tudományos titkáraként tevékenykedett. Két szabadalom kötődik nevéhez, ezen kívül 134 publikációja jelent meg különböző szakfolyóiratokban.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hoszáng Géza

1930-ban született Budapesten

Kitüntetéses vegyész mérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 7/1953-54

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Érettségi után az Óbudai Pamutkikészítő Gyárban dolgozott. 1949 novemberében sztahanovista lett. A kitüntetéses diploma megszerzése után főhadnagyként Budapesten az Üllői úti Tüzértechnikus Tiszti Iskolában tanárként oktatott. 1956 októberében a Forradalmi Katonai Bizottság tagja lett. Tiszti küldöttség tagjaként a Kilián laktanyában fogadta Malter Pál – az '56-os honvédelmi miniszter. Kádár börtönét is megismerte. 1956-os tevékenysége a televízióban 2006-ban vetített, "Iskola az Üllői úton" című Mihályfy Sándor által rendezett dokumentumfilmben található. 1957-től a Szerves Vegyipari Kutató Intézet dolgozója volt nyugállományba vonulásáig. Részt vett gyógyszeripari technológiák kifejlesztésében, a színes filmgyártás alapanyagainak üzemi méretű technológiája kidolgozásában. 1963-tól az ipari szennyvizek kezelési és tisztítási technológiája területén kiemelkedő eredményeket ért el. Számos ipari méretű megvalósítása közül az Óbudai Gázgyár esetében az esti híradó 1972-ben riportot is készített vele. A kommunális iszapok kezelésére kiírt országos pályázaton díjat nyert megoldása a miskolci városi szennyvíztisztítóban került megvalósításra. A szennyvízben lévő ciános szennyezőanyagok a filmgyártási technológiába való visszavitelét valósította meg a Magyar Filmlaboratóriumban. A Dunai Vasmű koksolója, a Magyaróvári Kötöttáru Gyár, gyógyszergyárak, vegyi és bőrgyárak stb. megvalósult szennyvíz kezelése is munkásságának eredménye. 1968-tól az Intézetben megalakult környezetvédelmi osztályt vezette. Munkásságát 25 szabadalom jelzi. Tagja volt a Vízgazdálkodási Nemzeti Bizottságnak. Kutató, fejlesztő és menedzseri munkája mellett sok ismeretterjesztő előadást is tartott. 7 magyarországi és 2 külföldi kongresszus előadója is volt. Tucatnyi tudományos cikke között van olyan, amelyet Oláh György Nobel-díjas kémikussal közösen publikált. Munkásságát Minisztertanácsi Kiváló Munkáért és Kiváló Feltaláló kitüntetésekkel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kard Aladár

*1931-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 49/1953-55*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

1954-1962 között a sütőiparban üzemmérnök, majd kutatómérnök Tankönyv, tudományos értekezések és két szabadalom szerzője. 1956-ban a Testnevelési Főiskolán kosárlabda oktatói diplomát szerzett. 1960-1966 között a kosárlabda ifjúsági válogatott edzője. 1959-ben az Alliance Française francia nyelv és kultúra diplomáját kapta. 1962-1969 között a Komplex Külkereskedelmi Vállalatnál mezőgazdasági és élelmiszeri gépek exportja volt a munkaköre. 1968-ban részt vett a teheráni Kereskedelmi Iroda alapításában, majd gyárlétesítésben Kuvaitban. 1969-1986 között az Importtrade-nél, Zenit-nél, Eurocom-nál amerikai cégek szakmai képviselője. Közben 1972-ben a Lehel Hűtőgépgyár ajánlati osztályát vezette. 1971-ben a Bp. Közgazdasági Egyetemen szerzett mérnök-közgazdász oklevelet. Felsőfokú vizsga francia, angol, spanyol nyelvből. 1986-1989 között a Reform Kiadó, az Ipari Fejlesztési Bank és az Elcotrade Kft. munkatársa. 1989-től a Kard és Társai Kereskedelmi Szolgáltató Kft. tulajdonosa, műanyagok nemzetközi kereskedelmével foglalkozik. 1990-ben és 2002-ben önkormányzati képviselőnek választották. 1991-ben a Fővárosi Világkiállítási Bizottság elnöke, 1994-től a Főváros Kereskedelmi és Turisztikai Bizottságának szakértő tagja. Több fővárosi intézményben felügyelő bizottsági tag. 1993-tól alapítóként a Mernők Szakszervezet Etikai Bizottságának elnöke, 2010-ben az Év Mérnöke. 1993-2001 között a Magyar Amerikai Társaság elnöke, később tiszteletbeli elnöke. A Magyarországi Amerikai Kereskedelmi Kamarában a Turisztikai, majd a Kisvállalkozási Szakbizottság tagja. 1996-tól a Rotary jótékonyági alapítvány, 1998-tól a Bolyai Gyermekegység kuratóriumának elnöke. 1999-2001 között a Széchenyi Hajózási Egylet elnöke, 2000-től a csángó-magyar oktatási bizottság munkatársa. 4 unokája 3 országban diplomázott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Korda Piroska (Marik Jánosné)

*1931-ben született Marosvásárhelyen
Vegyésmérnöki oklevelének száma 17/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

1954-57 között a kötelező szakmai gyakorlatát a Pécsi Pannónia Sörgyárban mint üzem-mérnök végezte. 1959-től az Élelmiszeripari Technikumban tanított. 1965-ben a BME Analitikai Kémia tanszékére került, klasszikus és műszeres gyakorlatokat vezetett. Kutató munkáját a termoanalitikai csoportban végezte. Ebben a témakörben a Mérnöktovábbképző Intézetben is oktatott. 1972-ben doktorált ezt követően kapott adjunktusi kinevezést. Német és angol nyelvből állami nyelvvizsgát szerzett. 21-cikke jelent meg magyar és nemzetközi folyóiratokban és közel ennyi előadást tartott hazai és külföldi konferenciákon. A 80-as évek elején pedagógiai, módszertani és pszichológiai tanulmányokat folytatott, kémia tanári diplomát is szerzett. 1988-ban vonult nyugállományba. 1989-től 2002-ig a Journal of Thermal Analysis c. nemzetközi folyóirat társszerkesztőjeként dolgozott.

Munkásságát Kiváló Oktató kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lengyel Zoltán László

címzetes egyetemi docens

*1931-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 12/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Kezdetben különböző beosztásokban, a gyógyszeriparban (Biogal, Chinoin), 1975-től az Oktatási Minisztérium Tudományszervezési és Informatikai Intézetében, 1986-1991 között pedig a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetben dolgozott. Ezután 1997-ig környezetvédelmi és biotechnológiai szakértőként és műszaki tudományos tanácsadó-ként dolgozott az Ökocentrum Nemzeti Környezetvédelmi és Koordinációs Rt-nél, a Közép- és Kelet-Európai Környezetvédelmi Intézetben, valamint az ENSZ EGB Ipari Balesetmegelőzési Regionális Koordinációs Központjánál. 1998 óta az UKWA Kommunális Tervező és Szolgáltató Kft. műszaki-tudományos tanácsadója, később vezető tervezője. 1976-ban szerzett környezetvédelmi szakmérnöki diplomát a BME-en, 1991-től a Veszprémi Egyetem címzetes egyetemi docense. 1957-től tagja a Magyar Kémikusok Egyesületének, 2003-tól a Környezetvédelmi Szakosztály titkára. 1968-tól tagja a Magyar Biokémiai egyesületnek, 1991-től főtitkár-helyettese, 1995-től elnökségi tagja. 1986-tól a MTA Biomérnöki Munkabizottság, és a MTA Kémiai Technológiai és Környezetvédelmi Munkabizottság tagja. 1993-tól MTESZ Központi Környezetvédelmi Bizottság tagja, majd 2002-től állandó meghívott szakértője. Munkája eredményeit 54 alkalommal közölte szakfolyóiratokban, és négy szabadalomban dolgozta ki.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Liptay György

c. egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

*1932-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 62/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Már egyetemi évei alatt az Általános Kémia Tanszéken dolgozott demonstrátorként. A vegyészmérnökképzés minden formájában részt vett. Előadott a Gépészmérnöki Karon is az esti, levelező, kihelyezett tagozaton. Több hallgatói jegyzet, szakmérnöki jegyzet írásában vett részt. Diplomázók, doktoránsok, aspiránsok munkáját vezette, illetve bírálta. Tudományos témája a termoanalitikai módszerek gyakorlati alkalmazásának kiterjesztése, illetve komplex vegyületek termikus vizsgálata volt. E témakörben 260 publikációja jelent meg, 240 tudományos előadást tartott konferenciákon. Tudományos munkáira mintegy 1700 független hivatkozás történt. Két szabadalom kidolgozásában vett részt. 1963-ban műszaki doktori címet, 1971-ben kandidátusi, 1994-ben tudományok doktora fokozatot szerzett. Tagja volt az MTA Analitikai Bizottságnak, 25 éven át titkára, majd 1991-2008-ig elnöke az MTA Termoanalitikai Munkabizottságának. 1995 és 2003 között elnöke, előtte 20 évig titkára a Magyar Kémikusok Egyesülete Analitikai Szakosztályának. 2003-tól az MKE alelnöke. Számos hazai és nemzetközi konferenciát szervezett, többnek elnöke volt. Szerkesztette az Atlas of Thermoanalytical Curves könyvsorozatot és több könyvfejezetet írt. Egyik alapító szerkesztője a Journal of Thermal Analysis-nak, kelet-európai regionális szerkesztője a Thermal Analysis Abstracts szakmai folyóiratnak (1971-1990). A Magyar Kémikusok Lapja és a Chemical Analysis szerkesztő bizottságának tagja (2002-2008). Több társadalmi szervezet kuratóriumában vesz részt. Tiszteletbeli elnök a Fasori Evangélikus Gimnázium öregdiákjainak.

Munkásságát 1985-ben Than Károly-díjjal, 2002-ben MTESZ emlékéremmel, 2007-ben Fabinyi Rudolf díjjal ismerték el. 2008-ban ICTAC Distinguish Award-ot kapott, 2013-ban Náray-Szabó István Díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lohonyai Rózsa (Dr. Ádám Jánosné)

*1931-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 54/1953-55*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányait követően 1954-től a Ruggyanta Gumigyárban dolgozott 32 éven keresztül. Kezdetben beosztott labormérnök, majd kiemelt mérnök, csoportvezető mérnök, laborvezető, osztályvezető. Foglalkozott alapanyag kutatással, új alapanyagok bevezetésével, üzemzavar elhárítással, receptúrák kidolgozásával és üzemi bevezetésével, valamint gyártmányfejlesztéssel. Feladata volt a fiatal mérnökök gumiipari oktatása és betanítása. Részt vett a radiál szerkezetű gumiabroncs hazai gyártásának kidolgozásában, bevezetésében, és az acélradiál gumiabroncsok gyártásának honosításában és bevezetésében. 1986-ban a megváltozott nevű Taurus Gumiipari Vállalattól ment nyugdíjba.

Munkája elismeréseként többször részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben, megkapta a Nehézipar Kiváló Dolgozója, valamint a Kiváló Újító kitüntetés arany fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marik János

*1931-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 38/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

A diploma megszerzése után a pécsi Növényolajipari Vállalatnál helyezkedett el műszaki vezetői beosztásban, majd 1957-ben Budapestre került a Vegyi és Porfestékipari Vállalathoz, mint üzemvezető. 1958-ban megválasztották a Kommunális Mérnöki Munkaközösség tagjává. Még ugyanebben az évben az Országos Vízkutató és Fúró Vállalat vízkémiai osztályának vezetője lett. Innen vonult nyugdíjba 1992-ben. Szakmai munkáját ezután a gyógyvizeket gyártó ÉLPAK Rt.-nél folytatta, mint műszaki tanácsadó. 2014-ben végleg nyugállományba vonult. Hat szabadalom kötődik nevéhez, ezen kívül 28 publikációja jelent meg, valamint egy mérnöktovábbképző jegyzet szerzője.

Szakmai munkájának elismeréseként megkapta a Földtani Kutatás és Vízgazdálkodás miniszteri kitüntetését.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Miczki József

*1931-ben született Hatvanban
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 118/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

1954-től 1961-ig a Hungária Műanyag és Gumigyárban tevékenykedett. 1957-ig a főmérnök műszaki titkáráként rendszeres közvetítő kapcsolatot tartott a főmérnök és a műszaki termelési egységek között. Tagja volt a gyár műszaki fejlesztési tanácsának. Ellenőrizte a határozatok végrehajtását, és a fejlesztésekről összefoglaló jelentéseket készített. 1957-től az üzemi laboratórium mérnökeként tevékenykedett. A PVC feldolgozás induló szakaszában termékfejlesztéseket és azok receptúráinak összeállítását végezte. 1959-től üzemvezetőként a termelőegységek alapanyag ellátását irányította. 1962 és 1984 között a Fővárosi Kézműipari Vállalatnál állt alkalmazásban előbb fejlesztő mérnök, 1970-től főmérnökként. Tevékenységének kiemelt területe volt az Ikarus autóbuszok belső burkolatrendszerének közös tervezése, fejlesztése, az új buszcsaládok esetében a rendszer folyamatos bővítése, korszerűsítése. A fejlesztésekhez kapcsolódóan irányította a gyártóeszközök tervezését és a gyártás beindítását. 1964-65-ben műanyagfeldolgozó szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-ben zöld mezős beruházásként, a hazai vonatkozásban is egyedi, karusszel rendszerű műanyagfeldolgozó üzem létesítését irányította. A komplett beruházás egyszemélyi felelős vezetője volt. Feladata a tervezés, építőipari kivitelezés, géppark üzembehelyezése, az üzemi termelés szervezése és beindítása volt. 1984-ben társvállalkozást alapított, melynek elnöke volt 1991-ig, nyugdíjazásáig. A vállalkozás műanyag hulladékok újrahasznosításával, feldolgozásával foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy László

1930-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma:82/1953-54

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

A diploma megszerzése után találkozott a textilipar vegyészet problémáival, ezért 1962-1966 között megszerezte a Budapesti Műszaki Egyetem textilvegyész szakmérnöki oklevelét. 1971-ben doktori címet szerzett. Ez idő alatt laboratóriumi vezetőként, főtechnológusként, főmérökként, majd igazgatóként dolgozott. Tagja volt a Textilipari Tudományos Egyesületnek, amellyel a mai napig is kapcsolatot tart. A Népköztársaság Kiváló és Érdemes sportolója, az MTK sportklub vezetője. Több magyar bajnokságot, kajak világbajnokságot nyert. Emellett Európa- és Világbajnokságon ezüst és bronzérmes helyezést ért el. A Magyar Labdarúgó Liga alapító tagja és elnöke, az MLSZ alelnöke, a Sportegyesületek Országos Szövetségének alapítója és elnöke volt. A Sportegyesületek Országos Szövetségében sportigazgatóként dolgozott. Társadalmi munkában jelenleg is segíti a sportot.

Szakmai munkája során számos kitüntetést, elismerést kapott. A magyar sport érdekében kifejtett tevékenységéért 1988-ban megkapta a Magyar Népköztársaság Csillagrendje kitüntetést, 1995-ben a Magyar Köztársaság Aranykeresztjét.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Saári Ágnes (Dr. Agnes Saari Csallany)

*1932-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 90/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

1954-ben a Savanyúság- és Hal- Konzervgyár minőségvizsgáló laboratóriumának vezetője lett. 1957-től az Amerikai Egyesült Államokban él. A University of Illinois Animal Science Department kutatójaként kezdett dolgozni, majd 1969-től a Department of Nutritional Biochemistry-n. 1970-ben szerzett doktori címet a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1973-tól mint docens, 1980-tól mint egyetemi tanár dolgozik a University of Minnesota Department of Food Science and Nutrition keretében. Sok éves egyetemi oktatói és kutatói tevékenysége nyomán világszerte elismert tudóssá vált az E-vitamin, zsírsavak, peroxidok és lipidek kémiájával és metabolizmusával kapcsolatos területen. Tanulmányozta a tokoferolok mono- és divalens oxidációját in vivo és oxidálószer jelenlétében, a többször telítetlen zsírsavak szabad gyökös reakcióit. Sikerült egy sor kémiai és metabolikus folyamat mechanizmusát tisztázni, és számos, eddig nem ismert oxidációs átalakulási vegyületet izolált olajokból és állati szövetekből, kénanalógokat állított elő. Környezetvédelmi témájú kutatásai során a levegőt szennyező nitrogénoxidok és az ózon káros hatását tanulmányozta zsírsavakra, olajokra és más élelmiszer komponensekre. Tisztázta szerepüket a lipofuscin képződés indukciójában állati szövetekben, az E-vitamin bomlás, malonaldehid képződés számos kérdését, beleértve kapcsolatát az öregedési és rákos folyamatokkal. Egy sor HPLC technikán alapuló analitikai eljárást dolgozott ki. Legújabb kutatásai a konjugált linolsav hatásával foglalkoznak, kiemelten a toxikus aldehid képződés kérdésével olajokban, zsiradékokban és kapcsolatát a carcinogenezissel. Tanulmányozza komplex – természetes és szintetikus antioxidáns tartalmazó rendszerekben lezajló folyamatokat, eltérő paraméterek mellett. A MÉTE és a Magyar Mérnök Akadémia tiszteletbeli tagja. Sokszor segítette a magyar kutatók külföldi tapasztalatszerzését, a magyar-amerikai tudományos kapcsolatok fejlesztését.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Seres László

*1931-ben született Debrecenben
Vegyésszmérnöki oklevelének száma:39/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

1954-ben Miskolcra, a Sütőipari Vállalathoz helyezték, ahol létrehozott egy minőségvizsgáló laboratóriumot. Ezt követően 32 évet dolgozott Debrecenben a Pannonplast Műanyagfeldolgozó Vállalatnál. Technológus, gyártásvezető, majd technológiai osztályvezető volt. Kollégáival közösen létrehozott egy kb. 1400 főt foglalkoztató és évenként 30-34 ezer tonna ipari és háztartási műanyagterméket gyártó üzemet. Ötletadóként és témavezetőként, valamint részben kivitelezőként két műanyag témájú szolgálati találmányt létrehozó csoportnak volt a tagja. Aktív szerepe volt több műanyag témájú szabvány kidolgozásában.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szafner Alfréd

1929-ben született Pulán

Vegyéssz mérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 20/1953-54

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Kezdetben két évig hadmérnökként dolgozott a légi erőnél, a repülés üzemanyag ellátásának műszaki és szervezési problémáival foglalkozott. 1957-ben a Műanyag-ipari Kutató Intézetben helyezkedett el, ahol tudományos munkatársként, majd tudományos osztályvezetőként dolgozott 1978-ig. Kezdetben a kaprolaktám polimerizációval, valamint speciális tulajdonságú poliamidok, röntgen kontrasztot adó protézis anyagokkal foglalkozott. 1969-ben műszálgyártó szakmérnöki oklevelet szerzett. A kaprolaktám foszforsavas rendszerrel végezhető gyorsított polimerizációja témakörben elért eredményei egy részét „A molekulásúly eloszlás és az átlagos tartózkodási idő összefüggésének tanulmányozása folyamatos üzemű kaprolaktám polimerizáló reaktorokban” címen 1971-ben benyújtott doktori értekezésben foglalta össze. Szakaszos üzemű polimerizációval sikeresen oldotta meg a kaprolaktám polimer tömbök gyártását, amelyekből gépipari megmunkálással rendkívül ütészálló, kopásálló gépalkatrészek, csúszócsapágyak, szövőipari vetélők és egyéb alkatrészek készültek. Keverék poliamid alapon kidolgozott egy nyomdaipari klisék gyártására alkalmas, UV fény hatására térhálósodó, a nem világított felületen oldható, nagy kopásállóságú poliamid lemezt. Ugyanezen alapanyag bázison készített egy ömledék ragasztót, amelynek ruhagyári használata általánossá vált. 1979-től a Hungária Műanyag Feldolgozó Vállalat alkalmazástechnikai osztályát vezette. Részt vett a műanyag alapú építőipari vízszigetelő rendszerek (PVC, PIB) alkalmazási módszereinek kidolgozásában. 1989 és 2002 között épületszigetelő kft-t működtetett és szakértőként dolgozott. 21 publikációja, 12 szabadalma, számos tanulmánya jelent meg.

Munkásságát a „Kiváló Feltaláló” arany fokozatával ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tertinszky Anna (Tomek Antalné)

1932-ben született Pécssett

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 52/1953-54

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

Első munkahelye a Hárosi Falemez Művek volt, ahol beosztott mérnökként dolgozott, majd az egyes telephelyeken működő laboratóriumok munkáját koordinálta. Munkája a ragasztási technológia ellenőrzésére, továbbfejlesztésére, az üzem által használt vegyi anyagok vizsgálatára terjedt ki. 1963 és 1966 között a Faipari Kutató Intézet munkatársa volt, ahol a ragasztási-, forgácslap gyártási-, felületkezelési technológiák és a faanyagvédelem elméleti, gyakorlati kérdéseivel foglalkozott. 1966-ban az Országos Mérésügyi Hivatal Fizikai- és Kémiai Mérések Osztályán helyezkedett el. Ipar, mezőgazdaság, környezetvédelem, egészségügy területen fizikai-kémiai mérési elven alapuló eszközök mérésügyi hátterének kifejlesztésével és biztosításával foglalkozott a konduktometria és dielektrometria szakterületen. 1970-től az Elektrokémiai laboratórium vezetője, 1980-tól a Kémiai Osztály vezetője, 1983-1990 között a Sugárfizikai és Kémiai Főosztály főosztályvezető helyetteseként tevékenykedett. Kalibrálási, hitelesítési eljárásokat dolgozott ki, részt vett nemzetközi mérésügyi szervezetek munkájában, szabványok, ajánlások, kidolgozásában, közreműködött több hitelesítő laboratórium létrehozásában. Faipari és mérésügyi eredményeit hazai és külföldi konferenciákon, előadásokon, szakkikkekben publikálta. 1990-ben nyugállományba vonult.

Kétszer részesült a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetésben, elnyerte az OMH Díj II. fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Tibor

*1927-ben született Felsőbányán
Vegyészmérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 23/1953-54*

2004-ben aranydiplomát, 2014-ben gyémántdiplomát kapott.

A Honvédelmi Minisztérium Légierő és Légvédelmi Parancsnokság egyik vidéki repülő-üzemanyag bázisára helyezték, mint telepvezető mérnököt, főhadnagyi rendfokozatban. Feladata az itt tárolt hajtó- és kenőanyagok szakszerű tárolásának, ki-be szállításának és a minőségi ellenőrzést végző laboratóriumi munka végrehajtásának biztosítása volt. 1957-ben a Parancsnokságra került a repülő-üzemanyagok, kenőanyagok és speciális anyagok szolgálatának vezetőjeként. 1960-ban megszervezte a légvédelmi rakéták hajtóanyaga minőségi ellenőrzését végző laboratórium munkáját, irányította a szolgálathoz tartozó személyek szakoktatását. 1962-től a Magyar Néphadsereg Haditechnikai Intézetének vegyvédelmi osztályán dolgozott szakosztályvezetőként, majd osztályvezető-helyettesként. Irányította a szakosztályon folyó műszaki fejlesztési munkákat és részt vett egyes haditechnikai termékek kifejlesztésében. 1969-ben atommagkémiai szakmérnöki oklevelet szerzett. Több mint 10 évig tagja volt az ásványolaj termékek szabványosítását végző nemzetközi munkacsoportnak. 1983-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ambrus Gábor

a kémiai tudományok doktora

1936-ban született Kehidán
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 93/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályakezdőként, 1959-től a Gyógyszerkutató Intézet munkatársa, majd 1976-tól ugyanott osztályvezető, 1986-tól főosztályvezető. 1998-tól igazgatóhelyettesé nevezték ki. Közben 1968-1969-ig Ford-ösztöndíjas kutató a Wisconsin-i Egyetemen. Kutatási területei: szteroid gyógyszerhatóanyagok és szintézis kulcsintermedierek, valamint új, biológiailag aktív prosztaglandin-származékok előállítása, továbbá mikrobiológiai eredetű gyógyszerhatóanyag-ok: antibakteriális és rákellenes antibiotikumok, immunszuppresszánsok és angiogenezis inhi-bitorok kutatása és ipari előállításának kifejlesztése. 130 tudományos közlemény, illetve szabadalom szerzője, társszerzője. Tudományos fokozatai: egyetemi doktor, amit 1966-ban szerzett a Budapesti Orvostudományi Egyetem Gyógyszerész Karán, a kémiai tudományok kandidátusa címet szerezte 1983-ban, majd a kémiai tudományok doktora 1995-től. Előadóként részt vett a Budapesti Műszaki Egyetemen folyó Gyógyszerkémiai szakmérnök képzésben és a Gyógyszeripari szakirányú továbbképzésben.

Kiváló feltaláló kitüntetést kapott 1966-ban majd Zemplén Géza díjat 1993-ban. 2000-ben Jedlik Ányos díjjal ismerték el munkásságát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bándi Judit (Dr. Sohár Pálné)

*1936-ban született Szegeden
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 79/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott. Tudományos munkatársként kezdte pályáját az OÉTI-ben. 1973-ban osztályvezetői, majd főosztályvezetői megbízást kapott. Főként az élelmiszer-adalékanyagok vizsgáló módszereinek kialakításával, továbbá az élelmiszerekkel érintkezésben használt műanyagok, az élelmiszerekben lévő nitrátok, nitritek és a szerves foszfát-észter típusú növényvédő szerek vizsgálatával, az élelmiszerekben előforduló környezeti szennyezőanyagok és állatgyógyszer maradványok szintjeinek felmérésével és toxikológiai értékelésével foglalkozott. 2007-től az MgSZH Élelmiszer és Takarmánybiztonsági Igazgatóságán dolgozott tudományos szakértőként. 84 közleménye jelent meg. 12 OMFB tanulmány elkészítésében vett részt, 21 könyv- és 4 jegyzet fejezetet írt. Közreműködött az élelmiszer-egészségügyi előírások kidolgozásában. Tagja volt számos szakmai Bizottságnak. A Magyar Takarmánykódex Élelmiszeri és Munkaegészségügyi Szakbizottságának elnöke, a Magyar Jódbizottság titkára, a Nemzeti EOQ MNB Élelmiszer Minősítők Társasága vezetőségi tagja volt. 1973-tól titkára, majd elnöke a Codex Alimentarius Nemzeti Bizottság Élelmiszer Adalékanyag Munkabizottságának. 1973-2006 között képviselte Magyarországot az Élelmiszer Adalék- és Szennyezőanyag Kódex Bizottság munkaértekezletein Hollandiában. 1984-2003 között az élelmiszerek kémiai szennyezettségét nyomon követő GEMS/Food illetve GEMS/Food-EURO monitoring program magyarországi felelőse volt. Ma is tagja az Élelmiszer Vizsgáló Bizottságok szerkesztő bizottságának. Az ELTE-n élelmiszer- és környezeti toxikológiát tanított. A TTK Vendégelőadója. Az élelmiszerek kémiai biztonságával kapcsolatos kérdésekben hosszú időn át végzett oktató és felvilágosító munkát a médiában. 1993 és 2005 között az Országos Közegészségügyi Központ Közalkalmazotti Tanácsának elnöke volt. Díjai: „Kiváló munkáért”, „Az egészségügy kiváló dolgozója”, Fodor József emlékérem és oklevél, Tarján Róbert emlékérem, Pro Sanitate emlékérem és oklevél, Fodor József Országos Közegészségügyi Központ által alapított emlékgyűrű, emléklap és plakett az EU-hoz történt csatlakozásért kifejtett tevékenység elismerésére, „OÉTI-ért” díj, Pro Alimentis Hungariae emlékérem és oklevél, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartha Judit (Fejéregyházi Pálné)

*1935-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 81/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után, 1959-től a Taurus Gumiipari Vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályán kezdett dolgozni. Munkájához tartozott a gyár termelési szerkezetének megismerése, később az egyes részlegek termelési kapacitásának felmérése. 1963-tól a Vegyiműveket tervező Vállalat Műszaki Főosztály Műveleti Osztályán folytatta munkáját. A tervezéshez szükséges fizikai és fizikai-kémiai jellemzők meghatározásához tervezési segédleteket dolgozott ki. 1968-ban áthelyezéssel került a Tájékoztató Osztály műszaki könyvtárába. Itt a tervezői kutatásban nyújtott – szakkönyvekből, kézikönyvekből – segítséget. Később a tervezésnél felmerülő, különféle szakproblémákban irodalomkutatást végzett és összeállítást készített. Ezért a munkájáért miniszteri dicséretben részesült. 1988-ban a Szerveskémiai Főosztály Pet-rolkémia és technológia Osztályra került, ahol 1990-ig, nyugdíjazásáig dolgozott. Itt a TVK PVC üzemének rekonstrukciójában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Borha Zoltán

1935-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 24/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Műanyagipari Kutató Intézetben helyezkedett el, ahol 1969-ig dolgozott tudományos osztályvezetőként. Közben a Milánói Műszaki Egyetemen tevékenykedett ösztöndíjjal 1962-től 1963-ig, majd az UNESCO Tudományoktatási Osztályán folytatta munkásságát 1963-1964 között. 1969-től a Kulturális Kapcsolatok Intézeténél dolgozott 1980-ig, utolsó beosztása főosztályvezető. 1980-ban a Párizsi Magyar Intézethez került igazgatói beosztásba. 1986-tól a Nemzetközi Kulturális Intézet főigazgató helyettese lett, ezt a munkakört 1990-ig töltötte be. 1990-től a Művelődési és Közoktatási Minisztérium főtanácsos osztályvezetője 1995 végéig. 1996-ban nyugállományba vonult, de nyugdíjasként a Művelődési és Közoktatási Minisztérium, valamint a Kulturális Örökség Minisztériumában folytatta munkásságát. Felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik francia, olasz, angol nyelvből, japán nyelvből műszaki fordítói vizsgát tett. Az Európai Szabadalmi Hivatal japán műszaki fordítója.

Munkásságáért a Munka Érdemrend bronz fokozatát kapta 1974-ben, majd az ezüst fokozatát 1984-ben. A Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését 2005-ben kapta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csanády Mihály

1936-ban született Tatán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

1960-tól nyugdíjazásáig (2001) az Országos Közegészségügyi (később Környezetegészségügyi) Intézetben dolgozott, vízanalitikai, vízminősítési, víz- és szennyvíz-technológiai, laborszervezési és felügyeleti kérdésekkel foglalkozott. A BME Építőmérnöki Karán vízellátás-csatornázás szakmérnöki oklevelet, majd műszaki doktori címet szerzett. Oktatóként rész vett a BME, a Mérnöktovábbképző és Orvostovábbképző Intézet, majd az Orvostudományi Egyetem szervezésében tartott tanfolyamokon, szakmérnök-, illetve szakorvosképzésben. Több mint 140 szakmai közleménye jelent meg. A vezetése alatt álló laboratóriumban ismerték fel, hogy egyes hazai vízművek vizében határértéket meghaladó mennyiségben fordul elő arzén. Megszervezte az országos felmérést, majd részt vett az arzén-tartalom csökkentését szolgáló intézkedések kidolgozásában és ellenőrzésében. Elkészítette az Európai Unió ivóvíz-minősítő előírásait érvényesítő hazai rendelet szakmai részét. A WHO ösztöndíjával fél évet töltött az USA-ban. Rendszeresen szerepelt nemzetközi értekezleteken (WHO, ISO) és szakmai rendezvényeken a világ számos országában (pl. Kanada, Japán, Chile, Bangladesh). A WHO javaslatára megszervezte az ivóvíz-vizsgálatokkal foglalkozó hazai laboratóriumok (KÖJÁL-ok, vízművek, stb.) körvizsgálatos ellenőrzési rendszerét és szakmai felügyeletét. A Nemzeti Akkreditáló Testület (ma Hatóság) akkreditáló bizottságának tagjaként megalakulásától mostanáig (2019) dolgozott a vízvizsgáló laboratóriumok tevékenységének ellenőrzésében.

Szakmai munkájának elismeréseként a Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetés, két alkalommal az egészségügyi miniszter Pro Sanitate érmét kapta meg. A Magyar Hidrológiai Társaságnak tiszteleti tagja.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domokos Edit (Mándy Tamásné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 25/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után a Ganz Villamossági Műveknél helyezkedett el. Először fejlesztő mérnöki, majd osztályvezetői beosztásban dolgozott. Fő működési területe a műanyagalapú elektromos szigetelőanyagok szigetelésének fejlesztése, vizsgálata volt. Ebben a témában szorosan együttműködött a BME és az ELTE tanszékeivel, valamint több kutatóintézetrel. Szerződéses együttműködésben részt vett a svájci Isola, az osztrák Isovolta és ASTA, a francia Alsthom Atlantic, valamint a leningrádi Elektroszila gyárakkal. 1985. óta a magyar Elektrotechnikai Egyesület szaktanácsadója, 1988 –tól szakértője. 10 publikációja jelent meg különböző hazai és külföldi szaklapokban. Szigetelőanyag témában 2 szabadalomnak társszerzője.

Munkássága elismeréseként 1988-ban Mechwart András műszaki alkotói díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dora Péter

1936-ban született Vácott

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 26/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után a FORTE Fotokémiai Ipar váci cégénél helyezkedett el. 1961-től a TAURUS Gumiipari Vállalatnál dolgozott, ahol 10 évig a váci gyár főmérnöke, majd a ragasztóanyag üzletág vezetője volt. 1991-től a HENKEL Magyarország Kft.-nél dolgozott, mint az ipari ragasztóanyagok kereskedelmi vezetője. Szakmai tevékenységének fő területe a ragasztóanyagok, ezen a területen számtalan fejlesztést, újítást és mintegy 20 szabadalmat alkotott. 1969-ben társszerzője volt az OMFb keretében készített ragasztóanyagok hazai gyártása és felhasználása tárgyában alap- és összefoglaló tanulmánynak. Többször megkapta az arany fokozatú újító és feltaláló kitüntetést. A TAURUS-on belül többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést, valamint az építőipar részére végzett ragasztóanyagok és egyéb termékfejlesztésért 1977-ben megkapta az Építőipar Kiváló Dolgozója címet. Szakcikkei szakmai lapokban- elsősorban Bőr- és Cipőtechnika című szakmai lapban jelentek meg. Lektora volt többek között a Ragasztás Kézikönyve című kiadványnak. Hazai és külföldi szakkonferenciákon többször részt vett, ahol számos esetben előadásokat tartott. A Soproni Faipari Egyetemen a szakterületéhez tartozó témakörű diplomáknál opponensként vett részt. 1999-ben nyugdíjba vonult. 2001-ben elvállalta a szintén ragasztóanyagokkal foglalkozó WICTOR HUNGÁRIA Kft. ügyvezetését, ahol 2018-ig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ferenci (Fischlovits) Ervin

1935-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 27/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban helyezkedett el Budapesten. 1964-től Izraelben dolgozott, először az Assia-Teva Gyógyszergyárban Tel-Avivban, majd 1965-től a Jerusalem Laboratoriesnél helyezkedett el. Szakmai tevékenysége folytán főleg gyógyszer-analitikával (I.R. és U.V.), spektrofotometria, atomabszorpciós spektrofotometria, üzemi folyamatok laboratóriumi nyomonkövetésével, valamint korróziós problémákkal foglalkozott. 1968-tól a Betegpénztár Központi Anyagvizsgáló Laboratóriumában folytatta tevékenységét Tel-Avivban. 1969-től Haifában a Technion Inc.-nél dolgozott, majd 1970-től a Fertilizer&Chemicals Haifa-Research and Development Department volt a munkahelye. 1995-ben vonult nyugdíjba 26 évi munka után az Izrael Chemicals haifai üzeméből. Publikációja az Acta Pharmaceutica Hungaricában jelent meg 1963-ban, Tween-80 meghatározása antibiotikum készítményekben témakörben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gábor Tamás

1935-ben született Budapesten

*Vegyésmérnöki oklevelét 1959-ben a Moszkvai Mendelejev egyetemen szerezte,
amit a BME 1964-ben honosított.*

2009-ben aranydiplomát kapott.

1959-ben kitüntetéses diplomát szerzett a moszkvai Mengyelejev Vegyipari Technológiai Egyetem Szerves Kémia Kar Makromolekulák Technológiája ágazatán. Diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem vegyésmérnöki oklevélként (műanyagipari ágazat) honosította 1964 október 22-én. 1959 augusztus 1-től a BME Szervetlen Kémia Tanszékén dolgozott nyugdíjazásáig (1995 december 30). A szervetlen kémiai számítási és laboratóriumi gyakorlatokat vezette, előadásokat tartott és rendszeresen vizsgáztatott. Több elméleti és gyakorlati egyetemi jegyzet társszerzője. Kutatómunkáját a szilikon kémia és a műszeres analitika (gázkromatográfia és IR spektroszkópia) területén folytatta. Doktori disszertációját 1968-ban védte meg. Kutatási eredményeiről számos előadást tartott, illetve szakcikket írt hazai és nemzetközi fórumokon. Oktató munkáját nyugdíjazását követően 2015-ig folytatta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havasi Valéria (Meleg Józsefné)

1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 76/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályakezdőként a Távközlési Kutató Intézetbe került kutatómérnöki beosztásba. Először tudományos gyakornok, majd tudományos főmunkatárs. Kutató munkájának fő területe nagytisztaságú szilícium előállítás és megmunkálása volt. 1969-ben az Országos Találmányi Hivatal vegyészeti osztályára került és szabadalmi ügyintézőként dolgozott 1987-ig. Ez alatt az idő alatt német és angol nyelvből nyelvvizsga bizonyítványt, valamint szabadalmi ügyvivői bizonyítványt szerzett. Megszerezte az iparjogvédelmi szakértői engedélyt és bekerült a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe. 1987-től a Tungstam Rt. Váci úti központjában az iparjogvédelmi osztályon, szabadalmi ügyvivőként dolgozott. 1990-ben kérte nyugdíjazását.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jozefka Antal

1935-ben született Újpesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 91/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Diplomamunkáját 1959-ben a Mezőgazdasági Kémiai Tanszéken készítette. Témavezetője dr. Görög Jenő docens, mindenki Jenő bácsija volt. Friss diplomásként az Újpesti Bőrgyárban kezdett el dolgozni. Végigjárta a bőrgyártás minden területét, és ebben benne volt a Könnyűipari Minisztérium Bőripari Igazgatósága és a Bőripari Kutatóintézet is. A Bőripari Igazgatóság megszűnése után, az összevont Bőripari Vállalat Műszaki Fejlesztési Főosztályán lett műszaki fejlesztési előadó. Innen került 1968-ban egy német vegyipari cégnek, a BASF AG-nak magyarországi képviselőjére, mint bőripari mérnök-üzletkötő. Ebben az időben a magyar bőripar még virágzott, de kintről talán már látszott szomorú sorsa. Ezért a 70-es évek közepétől a bőrgyártás segédanyagai és színezékei mellé megkapta a papíripart is, és pigmenteket felhasználó iparágakat is. Később tovább bővült a kör, és segédanyagokat, pigmenteket, színezékeket ajánlott a mosó és háztartás vegyipar, majd még később a műanyag feldolgozási gyártástechnológiákhoz is. Gyakorlatilag megismerte a teljes magyar ipart. Ekkor munkahelye a Mercator Kft. volt. 1984-ben a BASF létrehozta Magyarországon a BASF Hungária Kft-t, és automatikusan néhány kollegával átkerültek ide. Évente többször utazott ki a cég telephelyére Ludwigshafenbe a legújabb anyagok megismerésére, vagy magyar szakembereket kísért hasonló célból, és ha kellett tolmácsolt is. Két elfogadott szabadalomban társtulajdonos. Az egyik egy terjedelmesített papír, a másik egy nem karcoló, folyékony súroló szer. Mindkettő alapja a Perlit, illetve annak a rendszerbe való bevitele. 1993-ban kerkedvezménnyel nyugdíjba vonult. Azóta festézzettel foglalkozik. Több kiállítása volt itthon és külföldön. 2007-ben írt egy cikksorozatot az Újpesti Helytörténeti Értesítőbe a magyar bőriparról és annak elmúlásáról. Tagja több művészeti társaságnak. Munkásságáért megkapta a Könnyűipar Kiváló Dolgozója, a Külkereskedelem Kiváló Dolgozója címet, valamint Pállya Celesztin Díjat, Pro Urbe Újpest, és az Aranyhorgony Díjakat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Juhász Sándor

*1936-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 112/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályáját a Budapesti Sertésvágóhíd és Húsfeldolgozó Vállalatnál kezdte, mint technológus. 1960-tól az MTA Genetikai Intézeténél tudományos segédmunkatárs. 1962-től az MTA Állatorvostudományi Kutatóintézet tudományos munkatársa, ahol biokémiai kutatásokban vett részt mikrobiológiai, élettani és parazitológiai témákban. Műszaki doktori címet szerzett 1966-ban aflatoxin kutatási témában. 1989-től a Budapest Főváros Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrzési Állomáson dolgozott szakfőtanácsosként, élelmiszertoxikológiai területen. Angolból, németből felsőfokú, francia nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. 1999-ben nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Klopp Gábor

*1936-ban született Kőszárhegyen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 113/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye az egykori Erdőkémia Vállalat, ahol műszaki ügyintézőként dolgozott, a Zalaegerszegi Gyantagyár szakmai ügyeit intézte. 1961-ben átkerült a Nagynyomású Kísérleti Intézetbe, ahol a zeolitalapú molekulaszűrő adszorbensek vizsgálatával foglalkozott, – az oktató munkája mellett – egészen nyugdíjbavonulásáig. Kezdetben a molekulaszűrő hatást és ennek alkalmazási lehetőségeit vizsgálta, majd az akkori embargós és devizahiányos időszakban hazai, természetes zeolit alapú helyettesítő anyagok keresésével foglalkozott. Így születtek a természetes klinoptilolit hatóanyagú saválló, molekulaszűrő hatású KLINOSORB majd ERSORB adszorbensek, amelyeket főleg kompresszoros Lehel hűtőgépekben szárítópatronok töltésére és nyomásváltó (Pressure Swing) ciklusú berendezésekben műszerlevegő szárítására használtak. 1965 óta félállású oktatóként a BME Kémiai Technológia Tanszéken is dolgozott. 1977-től csak itt dolgozott 1995-ig nyugdíjazásáig. 1968-ban német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Doktori oklevelét 1977-ben szerezte. Szakmai munkásságát számos magyar és idegen nyelvű közleményben és előadásban ismertette.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovách Zoltán

1936-ban született Tarnaleleszen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 85/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Vegyésmérnöki oklevelének megszerzése után a kazincbarcikai Borsodi Vegyi Kombinátnál – a mai BorsodChemnél – kezdett el dolgozni. Először az ammóniagyártás területén műszakvezető üzemmérnökként dolgozott, majd 1965-től a fenol bázisú kaprolaktám gyártás üzembe helyezésében vett részt üzemvezetőként. 1975-ben előbb az acetilén alapú PVC gyártás területén, majd az etilén alapú PVC gyártás területén tevékenykedett gyárvezetőként. 1982-ben kezdetben a Termelési Főosztályon, később a Kutatási és Fejlesztési Főosztályon dolgozott főosztályvezető beosztásban. 1992-től szolgáltatási igazgatóként dolgozott, ahol az energiaellátás biztosítása mellett az ipari gázok (CO, oxigén, nitrogén, foszgén) gyártása volt a feladata. 1995 végén nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Gábor

1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1959

2009-ben aranydiplomát kapott A Budapesti Vegyipari Technikumot 1954-ben végezte. Ezután a Vegytervben, a Szolnoki Szuperfoszfát tervezésében vett részt. A Műegyetem Vegyész karán diplomázott 1959-ben. A Műanyagipari Kutatóban sugáriniciált polimerizációkkal foglalkozott. Nukleáris szakmérnöki oklevelet és Dr.techn címet a BME-en kapott 1967-ben. Ford – ill. IAEA - ösztöndíjjal az 1964-65-66 években a Polytechnic University NewYork, az Istituto Polytecnico Milano egyetemeken és a Montedison kutatójában szilárd fázisú reakciókat és jelzett poliolefin katalizátorokat vizsgált. Kutatásai során fotóipari polimerekkel (FORTE és ORWO), és bioaktív anyagok (gyógyszerek) tartós polimer formáival (EGYT, Chinoin) foglalkozott. E témák vezették a polimerek orvosi és állatorvosi célú alkalmazásaihoz (POTE, MTA Állatorvosi Kutató). 1970-től, tudományos osztályvezetőként eltérő témákkal ismerkedett meg. Köztük: akrilát emulziók és speciális ragasztók (TVK Festégyár), makropórusos ioncserélők (Nitrokémia) és reverz ozmózis membránok (OMFB, Viscosa) gyártása, a hazai izocianát alapú PUR termelés előkészítése (BVK) és ütésálló PSt kiváltása (Lehel). A Polytechnic of North London -al együtt IPN szerkezetű PVC-t fejlesztett. Részt vett a szocialista akadémiák "Orvosi Műanyagok" közös témáiban. Intézeti kutató munkáit 1989-ben befejezte. Ezután vállalta el a Kemikál V. fejlesztésének vezetését, melynek öt gyára a gazdasági változások közben is termelt, értékesített. A pétfürdői Nitroil Rt (most Huntsman Chemicals) Kereskedelmi Igazgatója lett. Elsősorban annak export piacaival (Ny-Europa, Ausztralia, Japan) foglalkozott. E cégtől 60 évesen vált meg. Nyugdíjasként csatlakozott felesége vállalkozásához, a Promotor Hungary-hoz, mely Pétfürdőn fogorvosi polimereket és bűnügyi technikai helyszínelő anyagokat állított elő. Ugyanekkor, értékelő szakértőként, Brüsszelben, a Bizottság K&F Keretprogramjaihoz benyújtott javaslatok bírálatát végezte.

11 találmánya nyert hazai ill. külföldi szabadalmi oltalmat. K&F eredményeiről nemzetközi konferenciákon 14 alkalommal, folyóiratokban 23 közleményben számolt be.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kurcz Edit (Dr. Nagy Vitoldné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 144/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után a hazai gumiiparban a Ruggyantaárú gyárban kezdett dolgozni, mely a 70-es évek elején Taurus Gumiipari Vállalattá alakult. Kezdetben labormérnök, üzemmérnök majd műszaki osztályvezetői beosztásban dolgozott. 1968-ban gumiiipari szakmérnöki oklevelet szerzett. A Semperit céggel kötött know-how szerződés alapján részt vett e hazai teher abroncs gyártás fejlesztésében és a magyar acélradiál teher abroncs gyár tervezésében és a budapesti gyár 1975-ben történő létrehozásában. 1975-ben abroncs termékigazgatóvá nevezték ki. Feladata volt a fejlesztés, a gyártás és az értékesítés koordinálása, új termékek gyártásának tervezése, megvalósítási tanulmányok kidolgozásának irányítása, ennek keretében a textil radiál abroncs gyártás tervezése. Az amerikai Goodrich céggel know-how szerződést kötöttek és 1979-ben Nyíregyházán megindult Európa egyik legmodernebb mezőgazdasági abroncs gyára. A gyártás és fejlesztés témában hazai és külföldi konferenciákon előadásokat tartott. Részt vett termékeik hazai és nemzetközi szabványosításában. 1984-től a Taurus céget képviselte az Európai Abroncs és Pántgyártók Szövetségében. Munkája eredményeként a vállalat 1991-től tagja lett a szervezetnek, elsőként a szocialista országok közül. 1990-ben nyugdíjazását kérte.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lazarenkó Irina

*1937-ben született Mirgorodban
Vegyésszérmérnöki oklevelét 1959-ben a Moszkvai Textilipari egyetemen szerezte,
amit a BME 1988-ban honosított.*

2009-ben aranydiplomát kapott.

1959-ben a szakmai pályát a Váci Kötöttárugyárban kezdte a festő-kikészítő üzemvezető-helyetteseként, 1961-ben a Kötőipari Központi Festő- és Kikészítő Gyár főtechnológusának nevezték ki. 1963-tól közel három évtizedig az iparirányításban dolgozott a Könnyűipari Minisztériumban, majd jogutódaiban, különböző beosztásokban főelőadótól a főosztály-vezető-helyettesig, főtanácsosig. Feladata volt a textil-, ruha- és bőr-cipőipar, majd teljes könnyűipar rövid- és középtávú piaci és termeléspolitikai koncepciói kidolgozásának, megvalósításának koordinációja, az iparág nemzetközi kapcsolatainak szervezése. 1992-től független szakértő, tanácsadó, tolmács, fordító. Szakértői terület: textil- és ruhaipari vállalkozások átvilágítása, javaslatok kidolgozása a hatékonyság javítására, pályázatírás, átfogó iparági tanulmányok szerzője, társszerzője. Néhány ezek közül: Textiles and Clothing at Easter Europe, market at a crossroads, special report Economist Intelligence Unit UK (1990), A Nemzeti Technológiai Platform a Magyar Textil- és Ruháipar Megújításáért átfogó tanulmány és Megvalósítási terv Termékfejlesztési Stratégiák fejezete kidolgozásának irányítása, egyes részek kidolgozása (2009), A textil-, textilruházati és tisztítóipari, ill. bőr- és cipőipari szakágazatokban a felnőttképzési igények felmérése, különös tekintettel a távoktató programokra c. kutatás szerkesztése, egy fejezetének elkészítése (2008-2009). Előadó a Gazdasági Minisztérium által szervezett „EU házhoz jön” országos program keretében (2002-2005). A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek (TMTE) 1960-tól tagja, 1988-tól az Ipargazdasági Szakosztály elnöke. 1998-2010 között választott főtitkár-helyettese, jelenleg tiszteletbeli főtitkár-helyettes.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lányi György

1936-ban született Budapesten

Kitüntetéses vegyészmérnöki oklevelének száma: 49/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

1959 és 1996 között a nyugdíjba vonulásáig a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Gyárban dolgozott, különböző beosztásokban az osztályvezetőségig bezárólag. Laboratóriumi és üzemi kutató-fejlesztő munkát végzett. A gyógyszer és növényvédő szerek területén több szabadalom és néhány tudományos cikk társszerzője volt. 1966-ban a BME-n gyógyszer-kémiai szakon szakmérnöki oklevelet szerzett. 1970-ben a szerves kémiai technológia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. Nyugdíjba vonulásától napjainkig rész-munkaidőben a Chinoin-nál dolgozik. 1996-2011 között rész munkaidőben gyártörténettel foglalkozik, ami tárgyak és írott anyagok gyűjtésére, rendezésére és összeállítására terjed ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lojt Márta

1934-ben született Léván

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 57/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályájának első állomása a Szombathelyi Malomipari Vállalat, ahol laborvezetői beosztásban dolgozott. 1960-ban pályázat elnyerése útján került a Szabadegyházai Szeszipari Vállalathoz Torula takarmányélesztő üzem laborvezetőként dolgozott. Fő tevékenysége, különböző élesztőtörzsek (Torula utilis, Candida tropicalis stb.) szeszoszlék alapanyagra való szoktatása, szaporítása, szintenyészet vezetése. Osztrák cég (Vogelbusch) közreműködésével szeszoszlék alapanyagon takarmányélesztő üzem beruházását hajtottuk végre. Az üzem beindítása után üzemvezetői beosztást töltött be, a szintenyészet vezetése mellett folytatta az élesztőtörzsekkel való kísérleteket. 1966-ban végzett a vegyipari Gazdasági mérnök szakon. 1968-ban a Győri Szeszipari Vállalathoz került, itt a Torula takarmányélesztő üzemben technológusként, majd üzemvezetőként dolgozott. Folyamatosan foglalkozott a szeszoszlék és a melasz alapanyagon szaporodó különböző élesztőtörzsek viselkedésével, főleg a kihozatali mutatók javítása céljából. 1971-ben kinevezték a Vállalat Üzemgazdasági Osztály vezetőjének, mely beosztásban 1989-ig, nyugdíjazásáig tevékenykedett.

Több alkalommal megkapta a Vállalat Kiváló Dolgozója, 2 alkalommal az Élelmiszeripari Miniszteri elismerést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Malyáta Ilona (Rakota Józsefné)

*1936-ban született Miskolcon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 30/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Gyógyszeripari Kutató Intézet volt, ahol tudományos gyakornokként dolgozott, majd a Chinoin Kutatási Főosztályára került. Dr. Harsányi Kálmán és Dr. Korbonits Dezső vezetésével részt vett a libexin nevű köhögéscsillapító szintézisének kidolgozásában. Erre több országban is szabadalmat kaptak jó hatásának köszönhetően hamar be is vezették. 1966-ban gyógyszerkémia szakon szakmérnöki oklevelet szerzett, közben a Gépésmérnöki karon mellékállásban oktatott. 1969-ben az Országos Találmányi Hivatalban helyezkedett el. A Gyógyszerkémiai Osztályon főelőadó, majd főmunkatárs, később tanácsos illetve főtanácsosként dolgozott. 1970-ben iparjogvédelmi szakvizsgát, majd 1974-ben szabadalmi ügyvivői vizsgát tett. Szabadalom és védjegyjogi oktatást tartott a debreceni, pécsi és gödöllői egyetemen. Pályafutása során német és orosz nyelvtudásra tett szert.

Munkásságáért Kiváló Dolgozó és Kiváló Munkáért kitüntetésekert kapott. 1992-ben nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marcsik Erzsébet (Csoknyay Pálné)

1935-ben született Győrött
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 92/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Kezdő mérnöki éveit a Péti Nitrogénművek kísérleti üzemeiben töltötte. 1967-től a Szolnok Megyei Víz és Csatornamű Vállalatnál dolgozott. Munkája során lehetősége volt az ivóvíz valamint a szennyvíz tisztítás országos programjába bekapcsolódni, ahol elismert eredményeket ért el. 1991-ben nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként a Generali-Providencia Biztosító Zrt.-nél dolgozott 2012-ig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Irma (Botár Lászlóné)

*1935-ben született Negyeden
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 90/1959*

A diploma megszerzése után 1959-ben a Mirelit Mélyhűtő Vállalat laboratóriumában helyezkedett el. 1962-ben rövid ideig főmérnökként, majd központi termelési osztályvezetőként folytatta pályafutását. Az 1960-as években a tömbösített fagyasztást helyettesítő, élelmiszeripari gyorsfagyasztást forradalmasító „Flow Freeze” technológia alkalmazási lehetőségein és megvalósíthatóságán dolgozott. 1966-tól az Élelmiszeripari Minisztérium segítségével intenzív fejlesztésre került sor a hűtőiparban. A zöldség- és gyümölcs termékek felvásárlói az NSZK Iglo és a svéd Findus cég voltak. Az osztrák cégek érdeklődése a tésztakésztmények iránt további bővítést eredményezett. A csomagolástechnológiai hátteret a KNER nyomda biztosította. Termelési osztályvezetőként számos új hűtőipari feldolgozó egység létesítését felügyelte. Ezek a már meglévő tároló egységek mellett, az ország számos részén létesültek: Székesfehérváron, Baján, Békéscsabán, Győrben, Dunakeszin és Zalaegerszegen.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Mosonyi Ágota

1936-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 61/1959

2009-ben aranydiplomát kapott. Budapest Ferencvárosi Malomnál MEO gyakornokként kezdte pályafutását, majd az Országos Malomipari Kutató Intézethez került és itt, illetve az intézet jogutódjainál dolgozott nyugdíjazásáig. Először tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs, laboratóriumvezető, tudományos csoportvezető végül tudományos osztályvezető beosztásokban. Munkájának főbb területei: búza objektív átvételi minősítése, gabonaiipari laboratóriumok műszeres vizsgálati rendszerének kialakítása, búzafajták malomipari szempontú értékelésének továbbfejlesztése, búza szemszerkezet és fehérliszt hozam összefüggés megállapítása, malmi és keveréktakarmány gyártási, technológiai folyamatok alatt végbemenő kémiai-fizikai változások megállapítása, visszacsatolásuk a technológiai fázisokba a gyártás irányítására, gabonafélék tárolás alatti változása. Aktív részt vett a hazai és az ISO/TC 34SC 4 szabványosítási tevékenységében. Munkássága során német, angol és orosz szakmai nyelvismeretre tett szert. 1974-ben műszaki doktori címet szerzett, és a BME Mérnöktovábbképző Intézet több szakmai tanfolyamát végezte el. Hazai szakmai kapcsolatok keretében együttműködött a gabonaiipari üzemekkel, laboratóriumokkal, kutatóintézetekkel és egyetemekkel. Külföldi szakmai kapcsolatai során részt vett nemzetközi együttműködésekben. Nigériában közreműködött gabonafeldolgozó üzemi laboratórium tervezésében és helyszíni beindításában, valamint külföldi műszerbe-mutatók, több min 20 előadás megtartása idegen nyelven. A magyar gabonaiipart képviselte a bécsi székhelyű ICC-ben (Nemzetközi gabonakémiai Egyesület). Több mint 50 szakmai cikke jelent, több külföldi, főleg német nyelvű szaklapokban. A Búzatermesztés Kézikönyve c. szakkönyv több fejezetének, valamint a Gabonaiipari technológiák i. fejezetének szerzője. Nyugdíjba vonulása után is aktívan részt vesz több neves hazai és külföldi szakmai szervezet munkájában, hazai és külföldi előadások megtartásában. Szakmai társadalmi tevékenysége is jelentős. 1959 óta részt vesz a MÉTE Malomipari Szakosztály munkájában, a Molnárok Lapja felelős szerkesztője. Szakmai munkájáért a MÉTE vezetősége Török Gábor, majd Sigmond Elek és A Malomipar Szolgálatáért emlékérmeket adományozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Nemes László **a kémiai tudomány doktora**

1936-ban született Budapesten. Vegyészmérnöki oklevelének száma: 33/1959

2009-ben aranydiplomát kapott. A Goldberger Textilgyárban kezdett dolgozni, majd a Gyógyszeripari Kutató Intézetbe került. 1961-től az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálatánál dolgozott. 1965-től az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetének munkatársa, majd főmunkatársa volt. 1980 és 1997 között az MTA TTKL Szervetlenkémiai Kutató Laboratóriumában dolgozott. 1998-tól az MTA Kémiai Kutatóközpont Anyag- és Környezetkémiai Kutató Laboratóriumának, majd a Szerkezeti Kémia Intézetnek volt tudományos tanácsadója. 2006-ban nyugdíjba vonult. Később az MTA Kémiai Kutatóközpontjában, 2012 óta pedig az újonnan megalakult MTA TTK Anyag és Környezetkémiai Intézetében működött, ill. most is emeritus tudományos tanácsadó. Műszaki doktori fokozatát a BME Vegyészmérnöki Karán 1965-ben, a kémiai tudományok kandidátusa fokozatát 1967-ben, a kémiai tudomány doktora fokozatát pedig 1982-ben kapta. A PhD fokozatot és a Dr.habil. fokozatot 1995-ben a BME Vegyészmérnöki Karán nyerte el. Számos külföldi kutatóhelyen és egyetemen dolgozott. Hosszabb útjai: 1972-1973-ig a Christian Albrechts Universität Fizikai-kémia Intézetében, Kielben folytatott spektroszkópiai kutatásokat, mint Alexander von Humboldt ösztöndíjas. Az USA-ban 1990-91-ben az Ann Arbor-i University of Michigan Kémiai Tanszékén folytatott mikrohullámú kutatásokat. 1993-1995 között meghívott kutatóprofesszorként Taiwanban dolgozott a Taipei Academia Sinica Institute of Atomic and Molecular Science intézetben. A 80-as évek óta foglalkozik lézerrel keltett plazmák spektroszkópiájával. Előadásokat tartott a BME MTI-ben, speciálkolégiumot vezetett a BME Szervetlen Kémia Tanszékén. Előadásai hangzottak el akadémiai munkabizottságokban és hazai konferenciákon. Meghívásokat kapott külföldi nemzetközi konferenciákra, pl. a Pittcon 2015 konferenciára New Orleans-ban. Több mint 90 tudományos közleménye jelent nemzetközi és magyar szakmai folyóiratokban. Több könyvfejezet szerzője, és megjelent egy magyar nyelvű könyve is (A kémia újabb eredményei 51. kötet 1981). Társszerkesztője egy nemzetközi monográfiának szén nano-szerkezetek témában. 2010-óta társszerkesztője és szerzője a Kémiai Panoráma c. kémiai ismeretterjesztő folyóiratnak. Munkásságáért Pro Arte Chemica és Török Tibor emlékérmét kapott. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nyilassy Miklós

*1929-ben született Zalaegerszegen
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 7/1959*

A diploma megvédése után pár hónapig a Budapesti Műszaki Egyetem Kémiai Technológiai Tanszékén dolgozott. Ezt követően a Mélyépítési Tervező Vállalat Víztisztítási osztályán helyezkedett el, mint technológus. Feladata a felszín alatti és felszíni vizek tisztításához szükséges tisztítási technológiák kialakítása, továbbá ipari szennyvizek kezelése volt ahhoz, hogy az egyes vízművek megtervezhetőek legyenek. A felszín alatti vizek minősége nem minden esetben felelt meg az ivóvíz minőségi előírásainak és így szükségessé vált azok tisztítása, ami főleg a víz vas, mangán és esetenként arzén eltávolítása volt, természetesen beleértve a már tisztított víz fertőtlenítését is. A felszíni vizek kezelésénél ahhoz, hogy a tisztított víz ivó, vagy ipari víz céljára megfelelő tisztaságú legyen, általában vegyszeres derítést, szűrést és szükség szerint fertőtlenítést kellett alkalmazni. Az iparnak sok esetben lágyított, vagy teljesen sómentes vízre volt igénye, így vízlágyítókat és ioncserés sótelenítő berendezéseket, továbbá ipari szennyvizek tisztításához szükséges berendezéseket is terveztek. Mindezekhez a megfelelő tisztítási technológia kialakítása, továbbá az elkészült berendezések üzembe helyezése volt a feladata. A tervezett és megépített berendezéseiket nem csak Magyarország számos területén vitelezték ki és helyezték üzembe, hanem több más országban is. Munkája során több esetben újszerű megoldásokat is kellett alkalmazni, ami lehetővé tette néhány technológiai megoldásának szabadalmaztatását. A Találmányi Hivatal javaslatára ezért a „Kiváló Feltaláló” arany fokozatát is megkapta. Nyugdíjba vonulásáig a Mélyépítési Tervező Vállalatnál dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pataki Erika (Dr. Jeszenszky Zoltánné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 59/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályakezdőként az Állami Pincegazdaság Budafoki Üzemének laboratóriumában helyezkedett el. Engedélyek kiadásához szükséges analitikai vizsgálatokat végzett, üzemi kísérletekben is részt vett. 1962-ben az Országos Borminősítő Intézet munkatársa lett. Belföldi és export bor-ipari termékek analitikai és érzékszervi minősítésén túl, a borászati vizsgálatok fejlesztése, új módszerek bevezetése, hamisítást bizonyító eljárások alkalmazása volt a feladata. 1970-től a laboratórium vezetése mellett az üzemi laboratóriumok munkatársainak továbbképzési tanfolyamokat tartott. A borászati analitikai vizsgálatok összehangolása céljából körvizsgálatokat szervezett és nemzetközi vizsgálatokban vettek részt, valamint borászati vizsgálatok és termékek szabványosításában működött közre. Analitikai kutatásokról tartott előadásokat, továbbá közleményei jelentek meg a borászati szaklapokban. Tagja a MÉTE borászati szakosztályának, rendszeres résztvevője volt a nemzetközi és hazai borászati kolloviumoknak. 1990-től az Intézet minőségügyi vezetője volt. Megszerezték a francia és a NAT hazai akkreditációját. 1998-ban ment nyugdíjba, azonban 2003-ig nyugdíjasként folytatta minőségügyi vezetőként a munkát.

Munkáját több kitüntetéssel, külföldi úttal és ösztöndíjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rippel Géza

*1936-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 36/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a REMIX Rádiótechnikai Vállalatnál volt, ahol ellenállásokat, kondenzátorokat és potenciométereket, majd később szigetelő alapú integrált áramköröket gyártottak a híradástechnikai ipar részére. Előbb a Vállalat Műszaki fejlesztésén a Vegyi Laboratóriumban kutató mérnökként, majd az Analitikai Csoport vezetőjeként dolgozott. Néhány év múlva, vállalati átszervezés folytán a Technológiai Főosztály Gyártástervezési Osztály vezetője lett. Később újabb átszervezés során a Műszaki Fejlesztés Kondenzátor Fejlesztési Főosztályát vezette. Az időközben bekövetkezett nyugdíjba vonulások következtében irányítása alá került az Ellenállás és Potenciométer Főosztály is, végül a vállalat műszaki fejlesztési főmérnöke, majd műszaki igazgatója lett. Szakmai cikkei jelentek meg az Optika és Finommechanika, valamint a Híradástechnika című szakfolyóiratokban. 1992-ben nyugdíjba ment, de nyugdíjasként 2008-ig dolgozott a Cobalt Épületgépészeti Kft-ben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipos József

1936-ban született Győrött
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 38/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye az Orion Rádió és TV Gyár műanyag üzemében volt, ahol technológusi munkakört töltött be. 1960-ban a BM Légoaltalom Budapesti Parancsnokságára került, majd átszervezés következtében 1963-tól a HM Polgári Védelem Budapesti Parancsnokságán dolgozott. A lakosság vegyi-sugárvédelmével kapcsolatos feladatokat látott el, osztály később osztályvezetői beosztásban. Emellett 1960 és 1975 között a BME Műanyag és Gumiipari Tanszékén szerződéssel tudományos főmunkatársként tevékenykedett, társított rendszerek vizsgálata témában. 1983-tól a Fővárosi Tanács VB. Titkárság Elnöki Osztályán osztályvezetői beosztásban dolgozott, majd 1990-ben a Bp. Főváros Önkormányzata Főpolgármesteri Hivatalban ügyosztályvezető lett. 1991-ig a HM hivatásos állományába tartozott, a korhatár elérésekor munkaköre megtartásával szolgálati nyugállományba került.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. hc Sohár Pál

Széchenyi-díjas, Professor Emeritus, az MTA rendes tagja

1936-ban született Budapesten. Vegyész mérnöki oklevelének száma: 51/1959

2009-ben aranydiplomát kapott. 1962-ben „summa cum laude” minősítéssel doktorált, 1967-ben kandidátusi, 1973-ban tudományok doktora fokozatot szerzett. 2001-ben az MTA levelező, 2007-ben rendes tag. 1975-ben az ELTE TTK-n címzetes egyetemi tanár, 1988-tól egyetemi tanár, 2006 óta nyugdíjas, 2007 óta „Professzor Emeritusz”. 1960-1980 a Gyógyszerkutató Intézet kutatója, 1970-től a Spektroszkópiai Munkacsoport vezetője, 1974-től tudományos tanácsadó. 1980-1991 az EGIS Gyógyszergyár Szerkezetkutatási Önálló Osztályának vezetője, kutatóprofesszor. 1992-1996 ugyanitt mellékállású tudományos tanácsadó. 1992-2000 az ELTE TTK-n az Általános és Szervetlen Kémiai Tanszék, 1999-2006 az MTA-ELTE Spektroszkópiai Szerkezetkutató Csoport vezetője, 2006-2011 az MTA-ELTE Fehérjemodellező Kutató Csoport részfoglalkozású kutatóprofesszora. Kutatási szakterülete az infravörös és mágneses magrezonancia spektroszkópia, elsősorban a szerkezet-felderítés terén. Ő írta az NMR spektroszkópia első magyar nyelvű monográfiáját és Holly Sándorral közösen az IR spektroszkópia első magyar kézikönyvét, amelyért nivódíj-ban részesültek. Az NMR Spektroszkópia kibővített, átdolgozott változata az USA-ban jelent meg, s több földrész számos országában oktatási segédeszközként is elterjedten használják. Az új fejezetek magyarul is megjelentek a „Kémia Új Eredményei” sorozat 58. és 59. köteteként, s értük is nivódíjat kapott. Utóbbi könyv a szénrezonancia spektroszkópia első magyar nyelvű összefoglalása. Őt egyetemi jegyzetet írt és társszerzője az Akadémiai Kiadó „Absorption Spectra in the Infrared Region” c. sorozatának. Több mint 450 eredeti tudományos közleménye jelent meg a legtekintélyesebb nemzetközi folyóiratokban, s több mint 60 magyar nyelvű cikk szerzője, illetve társszerzője. Tudományos előadásainak száma meghaladja a 600-at. Kilenc szabadalom társszerzője. 2016-ban jelent meg önéletrajzi írása: „Elveimhez híven, konokul” címmel és szerkesztésében a „Gyógyszerkutatók műszeres módszerei” című könyv, amely egyik fejezetének társszerzője is. 1994-ben Széchenyi díjjal tüntették ki. 1999-2002 között Széchenyi-ösztöndíjas. 2003-ban a Szegedi Tudományegyetem Honoris Causa doktorrá avatta. 2016-ban a Magyar Köztársasági Éremrend Középkeresztje kitüntetésben részesült. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sperber Ferenc

1932-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 133/1959

2009-ben aranydiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Chinoin Gyógyszergyárban kezdett dolgozni részlegvezető mérnökként, később, 1964-től üzemvezető lett. 1981-től üzemcsoport vezető 1993-ig, nyugdíjazásáig. A Chinoin Gyógyszergyárban alapanyagok intermedierek, végtermékek gyártását vezette. Másik feladata a rektifikáló üzem létrehozása évtizedes üzemeltetése. Munkája során a gyár gyógyszereinek külföldi üzembehelyezését is vezette, többek között ATABAY cég Istanbul-Gebze (Törökország), Chinoin de Mexico Mexikóváros (Mexikó), valamint 1992-1993 között közel 1 évet töltött a Chinoin Unido Vegyterv- Darou Pakhsh-nál Teheránban (Irán). 1995-től nyugdíjasként – jelenleg is – a PRODUKEM Fejlesztő és Termelő Kft-nél dolgozik műszaki szakértőként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Süle Zsuzsanna (Knirsch Györgyné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 40/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Mérnöki munkásságát a gumiiparban kezdte. A teljes szakma megismerése érdekében végigjárta a termelés, a fejlesztés és kutatás különböző szintű helyeit, így üzemi fejlesztői, elméleti kutatói munkakörökben szerzett tapasztalatait a termelésben jól tudta hasznosítani, először technológusként, majd osztályvezető, később gyárrészlegvezetői beosztásokban. A gazdálkodás és műszaki fejlesztés, valamint a termékek minőségvizsgálata, illetve a minőségbiztosítási rendszer kiépítése képezte később feladatait. Munkája során számos tanulmányt, kutatási jelentést készített. A feladatok hatékonyabb elsajátítása érdekében több BME Mérnök-továbbképző Intézet által szervezett tanfolyamon vett részt. Kutatási-fejlesztési munkája eredménye két szabadalom. Az egyik a speciális abroncsvizsgálat, a másik páraszigetelő tetőfedőrendszer kialakítása témakörben. Szakmai tevékenysége során, amikor erre lehetősége volt, mindig összekapcsolta a szakmai kérdést a gazdaságossági kérdéskörrel. Tanácsadói, oktatási és szakértői tevékenységet is több szakterületen folytatott. 1975 óta, mint óraadó tanár, gyakorlati oktatásvezető, vizsgáztató elnök-referens feladatokat is ellátott mind az iskolarendszerű, mind a felnőttoktatásban. A Nemzeti Szakképzési Intézet felkérésére elkészítette a NAT-on alapuló gumi és műanyag technikus-képzés lebonyolításához szükséges, a gyártóüzemek szakmai gyakorlati képzésére épített DUÁL képzés megvalósítását jelentő tantárgyi tananyag részletezést, mely az újonnan elkészítendő tankönyv modulok alapjául szolgált. Az általa készített tankönyvek és jegyzetek elkészítésénél mindig törekedett arra, hogy a szakmai hitelességen és érthetőségen túlmenően oktatás módszertani szempontból is kiváló legyen. Nyugdíjba vonulását követően önálló szellemi foglalkozásként szakértői és szakoktatási szakértői tevékenységet folytat, összekapcsolva az oktatásban való tényleges részvétellel.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szarka Ernő

*1935-ben született Jászapátiban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 64/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Munkásságát a Duna Konzervgyárban kezdte, majd 1960-tól az Országos Húsipari Kutatóintézetben helyezkedett el. A jobb szakmai felkészültség érdekében 1966-ban élelmi-szeripari technológiai szakmérnöki diplomát szerzett a BME-n. 1966-tól a Gyógyszerkutató Intézet munkatársa lett. 1973-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen műszaki doktori címet szerzett. 1978-79-ben vendégkutató a University of Wisconsin, az Egyesült Államokban. 1981-től az Országos Találmányihoz Hivatal (később Magyar Szabadalmi Hivatal) került, ahol 1993-1998 között a Hivatal elnöke, helyettes államtitkár volt. Ugyanezen időszak alatt a magyar delegáció vezetője a WIPO (Szellemi Tulajdon Világszervezete) ülésein Genfben. Ezen belül a Locarnoi, majd a Hágai Egyezmény alelnöke. 1990-ben szabadalmi ügyvivői képesítést szerzett a Közgazdasági Egyetemen. Angol és orosz nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Életében jelentős szerepe van a sportnak és a sportdiplomáciának. Hatszoros válogatott tájfutó, négyszer nyertek csapatbajnoki címet a MAFC színeiben. Hallgatóként megkapta a „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetést. A sportdiplomáciában 1977-től vett részt. Először az IOF (Nemzetközi Tájfutó Szövetség) technikai bizottság tagja, majd 1983-tól a magyarországi világbajnokság elnöke. 1990—1997 között a Magyar Tájékoztató Futó Szövetség alelnöke, és 1997-től ugyanezen szövetség tiszteletbeli elnöke. Kiváló munkájáért és sporttevékenységéért 1984-ben a Magyar Népköztársasági Sportérdemérem bronz fokozata, 1997-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje kitüntetésben részesült. 1998-tól, nyugdíjba vonulását követően egyéni vállalkozóként dolgozik, mint szabadalmi ügyvivő, szakfordító. 1997-2007 között a Magyar Innovációs Szövetség Felügyelő Bizottságának elnöki tisztét töltötte be társadalmi munkában.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szijártó Gyula

*1935-ben született Vásárosmiskén
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 65/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályáját a Vasmegeyi Húsipari Vállalatnál kezdte gyakorló mérnökként. Majd a Dunai Vasmű Kénüzemébe került üzemvezetőnek. 1960-tól a Szabadegyházi Szeszgyárban dolgozott üzem- majd műszaki és termelési osztályvezető beosztásban. Áttervezte és megépítették a szeszfinomító oszlopot, így alkalmassá vált extra minőségű finomszesz termelésére. 1963-ban a rekord mennyiségű bortermelés miatt a tározókban tárolt bor megmentése érdekében megtervezte és az iparban elfekvő lepárló berendezések felhasználásával felállítottak egy folyamatos működésű borlepárló és finomító készüléket, így nagymennyiségű bort dolgoztak fel kiváló minőségű borpárlattá. 1968-ban a Győri Szeszgyárba helyezték át, ahol szeszüzem-, majd műszaki osztályvezetőként dolgozott. 1971-ben a Győri Szeszipari Vállalat megalakulásakor főmérnök igazgatóhelyettesnek nevezték ki. E beosztásának ideje alatt duplájára növelték a szesztermelő és finomító kapacitást a széntüzelésű kazánház olaj és gáztüzelésre való áttéréssel. Megszervezte a szeszestitalgyártást és palackozást. Az energiatakarékos szeszlepárlás-finomítás érdekében végrehajtott nagykapacitású beruházással közép-Európa legnagyobb szeszgyára lett. A szeszgyártás környezetszennyezésének megszüntetése érdekében a szeszmoslékot energiatakarékos vákuum bepárló létesítésével oldották meg. 1988-ban a Győri Növényolajgyár igazgatójává nevezték ki. Innen ment nyugdíjba 1990-ben.

Munkássága során többször megkapta a Vállalt Kiváló Dolgozója kitüntetést, volt Élelmiszer-ipari Kiváló Dolgozó, valamint a Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Telegdy-Kováts Magda (Dr. Paál Zoltánné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 68/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet Élelmiszerkémiai Osztályán dolgozott. Az analitikai rutinfeladatok mellett a B-vitamincsoport tagjainak az élelmiszerekben – mikrobiológiai módszerrel- történő meghatározásának kidolgozásával foglalkozott Magyarországon elsőként. Ebben a témában 1967-ben műszaki doktori oklevelet szerzett. 1968-ban az Egészségügy kiváló dolgozója lett. 1970-ben fél évet töltött ösztöndíjasként az Institut für Ernährungsforschung-ban Svájcban. 1973-ban különböző intézményeknél műszaki információs területen dolgozott. 1979-től a MTA Könyvtárában elsősorban a rendszeres gépi szakirodalmi információ beindításában és működtetésében vett részt, de hosszabb időt töltött az olvasószolgálat munkájában is. Munkássága során mintegy 35 tudományos közleménye jelent meg. 1995-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóry Magdolna

*1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 66/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Pályáját a Rákospalotai Növényipari Vállalatnál kezdte, majd a textiliparban, a hazai Pamutszövőgyárban helyezkedett el. Itt kezdetben technológusi, majd laborvezetői, később technológiai osztályvezetői munkakörökben tevékenykedett. Szakmai felkészültségének fokozása érdekében textil szakmérnöki oklevelet szerzett. A gyár fő tevékenységi területe pamut és pamut-poliészter összetételű termékek gyártása volt. Feladatai a kikészítéssel voltak összefüggésben. Különböző külföldi festék- és vegyszergyártó cégekkel voltak kapcsolatban, az alkalmazott technológiák megismerése céljából többször vett részt tanulmányutakon. 1991-ben nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vendel Mária

*1936-ban született Felsőtárkányban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1959*

2009-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Budapesti Konzervgyár bakteriológiai laboratóriumában volt. Később a technológiai osztályra került, ahol főtechnológus munkatársaként a gyártási paraméterek ellenőrzésében illetve új termékek gyártástechnológiájának kidolgozásában vett részt. 1961-ben a Konzerv és Paprikaipari Kutatóintézetbe került, ahol hőkezeléssel tartósított élelmiszerek mikrobiológiai vizsgálatára vonatkozó továbbképző tanfolyamot végzett. Ezt követően a gyár bakteriológiai laboratóriumának vezetésével bízták meg. 1963-ban áthelyezéssel került a Budapest Főváros Vegyészeti és Élelmiszervizsgáló Intézetéhez. Műszaki ügyintézőként a hús-konzerv-baromfiipari termékek minőségének vizsgálatát, valamint az előállítóknál a gyártástechnológia ellenőrzését végezte, később feladatköre a növényolajipar ellenőrzésével bővült, egyidejűleg csoportvezetői megbízást is kapott. Szakmájához kapcsolódó témájú tanfolyamokon vett részt a MÉM Mérnök és Vezetőtovábbképző Intézet szervezésében. 1983-tól intézményi átszervezés következtében létrehozott Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomáson dolgozott változatlan munkakörben. 1991-ben nyugállományba vonult.

A minőség-ellenőrzés területén végzett munkája elismeréseként Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ádám Éva (Kárpáti Attiláné)

*1942-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 114/1969*

1962-ben vegyésztechnikusként került a BME Szerves Kémiai Technológia tanszékre. 1969-ben Gyógyszervegyész szakon diplomát szerzett, és ezt követően is a tanszéken maradt tanszéki mérnökként. Dr. Bitter István csoportjában dolgozott, gyógyszer- és növény védőszerként alkalmazható, biológiailag aktív vegyületek előállítására alkalmas szintézisek kidolgozásában vett részt. Tevékenysége részben alapkutatás, részben alkalmazott kutatás jellegű volt. Folyamatosan kapott oktatási feladatokat is, pl. Szerves Vegyipari Alapfolyamatok laborban, Gyógyszerkémia szaklaborban gyakorlatvezetés, diplomázó hallgatók témavezetése, kihelyezett üzemi laborgyakorlatok és termelési gyakorlatok vezetése. 1985-ben "Ciklopropánkarbonsav származékok és intermedierek szintézisének vizsgálata" címmel műszaki doktori értekezést nyújtott be, és ezt „summa cum laude” minősítéssel védte meg 1986-ban. 1981 novemberében Dr. Rusznák István akkori tanszékvezető felkérte a tanszéki adminisztráció vezetésére ezen túlmenően pedig a gazdasági teendők el látására és irányítására. A feladat új volt számára, de a tanszék érdekeit figyelembe véve elvállalta és meg is tudta oldani a rábízott feladatokat. A diplomának megfelelő szakmai munkától még ebben az időszakban sem szakadt el, továbbra is több témában irodalmozott. Részt vett kutatási jelentések összeállításában, valamint bekapcsolódott a frankfurti Beilstein Intézet megbízásából végzett kémiai szakirodalom számítógépes adtfeldolgozási tevékenységébe. Maga is dolgozott, valamint sok új munkatársat betanított a program kezelésére, így eredményesen tudtak csatlakozni a csoporthoz. A tanszéki adminisztráció főelőadói munkaköréből -az ismert felsőoktatási körülmények miatt- 1995 decemberében korengedménnyel nyugdíjazták, de nyugdíjasként is tovább dolgozott a tanszéken. 2003-2008 között a BME Vegyészmérnöki Kar Dékáni Hivatalában volt gazdasági főelőadó. 2008 nyarán fejezte be egyetemi pályafutását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ágoston Anna

1941-ben született Budapesten

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 115/1969

Egyetemi tanulmányai alatt szakasszisztensként dolgozott a XIV. Kerületi Ilka utcai Apáthy Gyermekkorház laboratóriumában, klinikai kémiai analízis munkakörben. A diploma megszerzését követően megszületett első gyermeke, így csak 1970 májusától kezdett újra dolgozni vegyéssz mérnökként. A XIV. kerületi Uzsoki utcai kórház központi laboratóriumában a klinikai-kémia részleg vezetőjeként állt munkába. 6 asszisztens munkáját koordinálta. 1979-ben elvégezte az „Izotópok biomedicinális alkalmazása” „című tanfolyamot a Szabolcs utcai Orvostovábbképző Intézetben. A munka mellett 1984-ben mérnök-biológus szakmérnöki diplomát szerzett a BME-n. Munkaköre követelményeként részt vett konferenciákon, továbbképzéseken, és a kórházon belül tartott felvilágosító előadásokat is. Új laboratóriumi vizsgálatok bevezetése, illetve a létezők tökéletesítése volt a feladata, melyeket igyekezett minél jobban ellátni és ezáltal a betegek gyógyulását szolgálni. Ebben a munkakörben tevékenykedett 2004-ig, nyugdíjazásáig. Ezt követően még 10 éven át besegített egy állatorvosi laboratórium mikrobiológiai és klinikai kémiai részlegének munkájába. Szívügye volt az egészségügy, így ma is szívesen gondol az ott eltöltött 34 évre, a kollegákra és az együtt elért eredményekre.

1984-ben az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetést kapott. 2000-ben főigazgatói dícséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Alpári Ágnes

1945-ben született Tornalján
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 4/1969

Diplomája megszerzése után 1975-ben okleveles élelmiszerminősítő szakmérnöki diplomát kapott, 1978-ban élelmiszerkémia szaktudományból műszaki doktorrá avatták a „Minőségi jellemzők változása a paradicsompüré porítása során” szakdolgozat alapján, szintén a BME-n. Közben 1969 és 1977 között a Kecskeméti Konzervgyárban, mint laborvezető dolgozott a paradicsompüré, paradicsompor, befőttek, dzsemek, pulpok, szárítmányok minőségellenőrzésének irányítása területén, majd 1977 és 1992 között a Zalaegerszegi Hűtőipari Vállalatnál minőségellenőrzési osztályvezetőként dolgozott. Irányította a nyersanyagok, gyorsfagyasztott zöldségek és gyümölcsök, késztermékek minőségellenőrzését, beleértve a mikrobiológiai és higiéniai vizsgálatokat is. 1992 és 1999 között a MIRELITE Budapest Hűtőipari Rt. technológusa, majd laborvezetője és minőségbiztosítási vezetője volt. Itt feladata volt a gyorsfagyasztott termékek technológiájának és minőségellenőrzésének irányítása; valamint a HACCP és a minőségirányítási rendszerek kiépítése és alkalmazása a MIRELITE Rt. pizza-, lasagne-és cannelloni gyárában. 1999-től, nyugdíjba vonulásáig, azaz 2015-ig az SGS Hungária Kft. minőségügyi auditoraként dolgozott. Itt elsősorban az élelmiszeripari üzemek minőségirányítási- és élelmiszerbiztonsági irányítási rendszereinek (ISO 9001, HACCP, ISO 22000, FSSC 22000, TFMS, BRC , stb.) tanúsítása és felülvizsgálata volt a munkaköre. Tudományos Kollokviumokon tartott jelentősebb előadásai: 1975-ben Kecskeméten: A paradicsompor egyes minőségi jellemzői és ezek egymással való összefüggése; 1985-ben Zalaegerszegen: A gyorsfagyasztott gesztenyekészítmények minősítésének tapasztalatai; 1988-ban a XXX. Georgikon Napokon, Keszthelyen: A burgonya nyersanyag minőségének hatása a késztermék mennyiségére és minőségére. Fontosabb publikációi: Acta Alimentaria 1976. évfolyam, 4. számában: A paradicsompüré porítva szárítása során a minőségi jellemzők változása; 1989-ben a Solanum Társaság folyóiratában: A burgonya minőségének hatása a gyorsfagyasztott hasábburgonya gyártására és a késztermék minőségére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Anna Péter

*1945-ben született Vácrátóton
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 58/1969*

1964-ben a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyárában szakmunkásként dolgozott. A vegyésmérnöki diploma megszerzését követően a BME Szerves Kémiai és Technológia Tanszéken helyezkedett el vegyésmérnöként. 1971-1995 között a tanszéki Kutatócsoport munkatársa volt. 1996-tól szintén a Tanszéken ösztöndíjas kutató, majd 2008-2009 között tudományos munkatárs. Főbb szakmai tevékenysége a Gyógyszerformálás, Poliölefinék égésgátlása, fizikai és kémiai módosítása. Polimerek fénystabilitása, újrahasznosítása és környezetvédelmi alkalmazása. Polimerdiszperziók felületnemesítési alkalmazása. Kationos laktámpolimerizáció. Előadásainak fő témája a Polimer segédanyagok a könnyűiparban; Szálképző polimerek kémiája; Szálképző polimerek fizikája. Laborgyakorlatokat tartott a Szerves vegyipari alapfolyamatok; Könnyűipari kémiai technológia; Gyógyszerformálás témákban. Speciális kurzus „Artificial leather fabrication.” Számos TDK, diplomamunka témavezetője volt, valamint PhD konzulensi feladatokat is el látott. 127 közleménye és 7 szabadalma van. Külföldi tapasztalatok: ENSL Lille. Égésgátolt polimerek, 1999. TU Aachen. Szálerősített kompozitok, műszaki szálak, 1991. Università Palermo. Hőrelágyuló polimerek újrahasznosítása, 1990. Institute of Macromolecules Łódź. Polimerizációs technológiák, 1985. Textilinstitute Leningrad. Szálerősített polimerek, 1978. Polimertechnic Institute, Moszkva. Műszálak szintézise, 1978. Textiltechnológia, University of Bratislava. Biológiaiilag lebontható tenzidek, 1973. Institute of Macromolecules Praga. Polimerizációs technológiák, 1973. Angol, német középfokú és orosz alapfokú nyelvvizsgával rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakosné Toldy-Ósz Katalin

*1945-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 84/1969*

1969-ben a BME Vegyészmérnöki Karán Műanyag és gumi szakon szerzett okleveles vegyészmérnöki diplomát. Ezután a Taurus Gumigyárban helyezkedett el, ahol a Fejlesztési Osztály latex laboratóriumában dolgozott. Az ezen a telephelyen működő Pálma Gumigyárban, valamint a Nyíregyházi Gumigyárban gyártott latex alapú termékekhez szükséges latex keverékek fejlesztésével foglalkozott. A legfontosabb termékek, amelyek gyártásánál ezek kiemelt jelentőséggel bírtak a következők voltak: gumikesztyű, gumimatrac, gumiszőr, gumikókusz. A keverékek kidolgozásán túl, az újonnan kikísérletezett termékek termelésének beindítása, nyomon követése is a feladata volt. A Taurus Termelési Igazgatóságára kerülve a termelési folyamatok rentabilitásának értékelésével bízták meg, valamint javaslatokat dolgozott ki ennek növelésére. 1983-tól nyugdíjazásáig a BME Periodica Polytechnica című idegen nyelvű szakmai folyóirat szerkesztőségében dolgozott. Itt az 1980-ban letett német középfokú nyelvvizsgának, és angol, orosz nyelvismeretének birtokában a folyóirat szerkesztését végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baranyi Éva Edit

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 37/1969*

A diploma megszerzése után 1969-től 1972-ig a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat kutatólaboratóriumában dolgozott. Új termékek és új vizsgálati módszerek kidolgozása volt a feladata. 1972-től 1987-ig műszaki-kereskedelmi tanácsadóként dolgozott francia és német vegyipari cégek képviselőjén, ahol meglévő műszaki és az ott megszerzett kereskedelmi ismeretein kívül magas szintű nyelvtudását is hasznosította. 1987-ben pályát módosított, és szabadalmi ügyvivő lett a Danubia Szabadalmi Irodában, elvégezve az ehhez szükséges felsőfokú iparjogvédelmi tanfolyamot. Itt 2011-ig, nyugdíjba vonulásáig számos magyar és külföldi cégnek nyújtott segítséget magyar és külföldi szabadalmak megszerzéséhez, valamint jogviták eldöntéséhez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartal Mária

*1942-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 173/1969*

1961-től a Textilipari Kutató Intézetben dolgozott laboránsként. A diploma megszerzését követően először technikusként, majd mérnökként, később kutatóként dolgozott a TKI textilkémiai osztályán Dr. Rusznák István, később Králik Iván vezetése alatt. A textil műszerek osztályán végzett analitikai méréseket, textil vizsgálatokat. A TKI átalakulása után az 1983-tól INNOVATEXT vállalat majd később az utóbbiból alakult INNOVATEXT RT / INNOVATEXT Textilipari Műszaki Fejlesztő és Vizsgáló intézet ZRT/. Ezután fejlesztő mérnökként dolgozott. A textilegyesületnek, MTESz-nek tagja volt, több kolorista konferencián vett részt. Textil gyárakban /pl. Goldberger, Kistext, Békéscsabai Kötött árugyár stb./ textilkikészítési technológiákat vezettek be. 1980-81 a NIM Műszaki Dokumentációs és Fordítóirodának holland nyelvből gyógyszer szabadalmakat fordított. 1984-ben szennyvízkezelési tanfolyamot végzett el, ezután a textilgyárak szennyvíz vizsgálatát végezték a környezetvédelmi előírások, ill. szennyvíz határértékek megállapításával /24 órás mintavétel, KOI és egyéb vizsgálat stb. / Később az analitikai vizsgálatokban vett részt, az intézet kezdte el a nemzetközi Öko TEX Standard 100 vizsgálatokat, a Hohenstein Intituttal együtt működve. /Formaldehid, színtarósági vizsgálatok stb./ A laboratóriumi vizsgálatok mellett az Intézet Műszaki könyvtárát is vezette /könyvtárvezető/, texti főiskolásoknak segítettek az irodalmazásban. 1997-ben nyugdíjba vonult, de 1999-ig tovább dolgozott az Öko vizsgálatokban.

1983-ban kiváló dolgozó kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Beji-Szabó Gyöngyvér

1945-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 6/1969

Az egyetem elvégzése után a CHINOIN Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára kutatómérnöke lett. Feladatként a Műszaki Egyetem Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén vegyipari szennyvizek tisztítását tanulmányozta. Néhány szennyező (fenol, nehézfém tartalom) adszorpciós módszerrel csökkentésének gyakorlati eredményét is vizsgálta. A tanszék oktatási tevékenységébe bekapcsolódva mikrobiológiai laboratóriumi gyakorlatok vezetésével, szigorló mérnökhallgatók diplomamunkáinak irányításával is foglalkozott. 1979-ben műszaki doktor címet szerzett. Ezután a Villamos szigetelő és Műanyaggyár Minőségellenőrző Laboratóriumába került, ahol közel egy évig csoportvezetői munkakörben dolgozott. 1980. december 1-én a Jahn Ferenc Kórház Klinikai Laboratóriumának vegyész munkatársa lett. A rutin elemzési tevékenység mellett a kórház tudományos ülésein ismertető előadásokat tartott az újabb laboratóriumi vizsgálati módszerekről és eredményeik értékeléséről. A 80-as évek elején új módszerekkel megújuló vesekövesség kezelése számára modern kőanalitikai módszert vezetett be. A vesekövek képződésének és növekedésének kutatására felületanalitikai mérések értékeit tanulmányozta. A társkutatók részvételével készült mérések (SZIKKTI Elektronmikroszkóp, ELTE Kőzetan- Geokémiai Tanszék lézer mikroanalizátor) következtetéseit orvosi, vegyész konferenciákon, poszttereken, előadásokon és publikációkban tették közzé.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Benkő Irén

1944-ben született Zsélyen

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 98/1969

A diploma megszerzését követően a Borsodi Vegyi Kombinát üzemben gyakorló vegyész-mérnök technológusként dolgozott a Technológiai osztályon. 1970-től 1981-ig Budapesten a Villamos Berendezések és Készülékek Transzvill gyárában dolgozott gyártásfejlesztőként és vezette a vegyi laboratóriumot. Feladata a galvanizáló műhelyben a fürdők összeállítása és a szennyvíz semlegesítése volt. 1981-ben fejlesztő mérnökként dolgozott a Dunamenti MGTSZ-nél. 1981-ben szakmérnöki oklevelet szerzett a BME Vegyész-mérnöki Karának Korróziós szakán. 1981-től 1984-ig a Filmtechnikai Vállalatnál dolgozott, a laboratóriumot vezette. Itt galvano plasztikával dolgoztak. 1984-től 1990-ig Lenin MGTSZ-ben főágazat-vezetőként dolgozott. 1990-től megalapította az Eszterga kft.-t, ahol ügyvezetőként dolgozott. 1995-től 2000-ig egyéni vállalkozóként, tanácsadóként tevékenykedett. 2000-ben nyugdíjba vonult.

Munkásságáért 1980-ban ezüst hűségplakettet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Besenyő István

*1942-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 185/1969*

Egyetemi tanulmányai mellett 1962-től a váci Forte Fotokémiai gyárban dolgozott, mint laboráns, majd a diplomája megszerzése után, mint technológus, 1973-ban a Forte a Foto Optika Ktsz-szel közösen létrehozta Budapesten a színes kidolgozó fotolaboratóriumát, annak lett üzemvezetője. A labor sikeres beindítása után 1975-ben a Magyar Filmlaboratóriumban helyezkedett el. Műszakvezetőként a színes filmek kópiagyártását irányította. A mozifilmes tapasztalatok megszerzése után megpályázta a Magyar Televízió filmlaboratóriumának osztályvezetői állását. 1978-tól 2002-ig töltötte be ezt a pozíciót. Ez idő alatt a műsorok filmre történő rögzítését felváltotta a gyorsan fejlődő mágneses, majd digitális képrögzítés. A filmkidolgozás elhalásával egyre nagyobb szerepet kapott az MTV archívum filmjeinek restaurálása és digitális rögzítése. Munkájáért az MTV elnöke a magashőmérsékletű Kodak/Fuji színes-fordítós filmelőhívás bevezetéséért és az archív filmek mentési technológiája, a folyadékos (karceltüntető) filmátírás kidolgozásáért két alkalommal Elnöki Nívódíjjal jutalmazta. 2002-ben felkérést kapott az akkor induló Kodak Cinelabs Hungary főmérnöki (technical manager) feladatainak ellátására. Két kemény év után (a labor 24 órán át üzemelt.) 2004-ben nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Boschán Éva

1946-ban született Budapesten

Kitüntetéses vegyészmérnöki oklevelének száma: 182/1969

A diploma megszerzésétől 2002-ig, nyugdíjba vonulásáig az OKGT-ben, majd jogutódjánál a MOL Rt-ben dolgozott gázlabor vezetőként, majd tudományos főmunkatársként. Műszaki doktori oklevelét háztartási gázkészülékek légszennyezettség témában 1982-ben, kandidátusi fokozatot 1984-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. A földgáz és a pébégáz elemzés hazai szabványosítási bizottságát vezette, majd 1984-től Magyarországot képviselte először a KGST, majd a nemzetközi ISO bizottságban 2002-ig. 1992-től a MOL Rt gázipari ágazatában üzemelő gázmotorok és gázturbinák légszennyezettség csökkentési projekt aktív tagja volt, az átvételi vizsgálatokért felelt. A háztartási gázkészülékek káros anyag kibocsátásának témakörében számos cikke jelent meg külföldön, illetve külföldön meghívott előadóként vett részt konferenciákon. A környezetvédelem témakörben később a gázmotorok és a gázturbinák légszennyezettség csökkentéséről tartott előadást külföldön.

Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott a Magyar Szabványügyi Testület 2001-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Buzás Ilona

*1946-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 7/1969*

Diplomáját a Vegyéssz mérnöki Kar biológiai ipari ágazatán 1969-ben szerezte meg, és ebben az évben mérnök-tanári diplomát is kapott. 1969 júliusától 1975 végéig a Növényolaj- és Mosószeripari Kutatóintézet alkalmazásában a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén, valamint Általános és Analitikai Kémia Tanszékén is növényi olajok és zsírok oxidációs folyamatainak tanulmányozásával, mérésével foglalkozott, különös tekintettel a növényi olajok oxidációs stabilitásának termikus analitikai vizsgálatára. A kutatómunka mellett részt vett mindkét tanszéken az oktatásban, továbbá a kutatóintézet minőségellenőrző munkájába is bekapcsolódott. 1972-73-ban egy évig dolgozott az USA-ban a University of Illinois (Urbana, Illinois) ösztöndíjasaként zsírok élettani hatásainak vizsgálati területén a Burnsides Research Laboratory igazgatójának meghívására. Műszaki doktori címét 1977-ben nyerte el a Műegyetemen. 1976-tól kutatósszervezési területen dolgozott az MTA Központi Hivatalában, az MTA Izotópintézetében, majd az MTA Kutatósszervezési Intézetében, a kutatás-fejlesztés irányításával összefüggő döntéselőkészítő munkát végzett. 1986-ban felsőfokú iparjogvédelmi szakképesítést szerzett. Az 1996 – 2009 időszakban az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (OMIKK), később a BME OMIKK, majd a BME Tudományos Igazgatóság munkatársaként nemzetközi kutatás-fejlesztési programok koordinálásában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csákvári Marianna (Dr. Pongorné)

*1946-ban született Újpesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 39/1969*

1969-től 1983-ig a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Fizikai-Kémiai Kutató Laboratóriumában műszeres analitikus, azon belül ultraibolya és infravörös spektroszkópiával foglalkozott. A Dr. Horváth Gábor és Dr. Hermeicz István által vezetett kutatócsoport tagjaként részt vett az MTA „Biológiailag aktív vegyületek kutatása” című országos pályázatán, amelyen 1973-ban első, 1974-ben harmadik díjat nyertek el. A közös munka eredményeként 12 tudományos közlemény jelent meg és 5 szabadalom bejelentésére került sor. 1982-ben a BME-n elméleti szerves kémia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. 1983-tól a Külkereskedelmi Minisztérium Vegyipari Osztályán gyógyszeripari szakreferens majd 1985-től 1990-ig a Vegyipar Osztály vezetője. 1990-1994-ig a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériumában a Vegyesvállalati és Vállalkozásfejlesztési Főosztály főosztályvezető helyettese, majd 1994-től az Ipari és Kereskedelmi Minisztériumban főosztályvezető helyettes, 1996-tól főosztályvezető. 1998-tól 2002-ig a Gazdasági Minisztériumban helyettes államtitkár, feladata a befektetésösztönzési stratégia kidolgozásának és végrehajtásának felügyelete, valamint a minisztérium két- és sokoldalú nemzetközi kapcsolatainak koordinálása. 2002 és 2006 között, a jogutód minisztérium helyettes államtitkáraként a kis és közepes vállalkozások fejlesztésére vonatkozó stratégia kidolgozását és a minisztérium innovációval és környezetvédelemmel kapcsolatos feladatainak végrehajtását koordinálja. A minisztériumi tevékenységével összefüggő fontosabb tisztségei: UNIDO Magyar Nemzeti Bizottság elnöke, Nemzeti Minőségi Díj Bizottság elnöke, Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács tagja, Vállalkozásfejlesztési Tanács elnöke. 2007-től 2010-ig az Innostart Nemzeti Üzleti és Innovációs Központ igazgatója, 2011-től az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány vezető tanácsadója.

Legmagasabb kitüntetése a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csigi Erzsébet (Kincses Endréné)

*1946-ban született Dunaföldváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 8/1969*

Az egyetemet a Paksi Konzervgyár társadalmi ösztöndíjasaként végezte el, ezért a diploma megszerzését követően ott helyezkedett el. Első munkaterülete az üzemben léüzemi művezető volt. 1972-től labormérnökként dolgozott. Ahhoz, hogy az ellenőrzési feladatokat még jobban el tudja végezni, a Kertészeti Egyetemen Tartósítóiipari mikrobiológus szakmérnök képzésen vett részt, ahol 1977-ben szerzett diplomát. 1976-tól a Szekszárdi Húskombinátban Labor-, majd 1983-tól Meo vezetőként dolgozott egészen az üzem végleges bezárásáig. A vállalat tulajdonviszonyai 1998-tól változtak, de a termékszerkezet és az ellenőrzési területe nem változott. 1995-ig a készítmény export túlnyomó részét az USA-ba szállított fóliás és dobozos konzerv képezte. Éppen ezért rendszeres higiéniai ellenőrzés volt az USA és az EGK hatóságai részéről. Az Országos Húsipari Kutató Intézet munkájában aktívan részt vettek. Tudását a korszerű élelmiszervizsgálati módszerek témában és a minőségügy területén fejlesztette. 1990-ben felsőfokú minőségügyi képesítést szerzett. A MÉM megbízásából tagja volt a Húskészítmény Élelmiszerkönyv 1. kiadásának előkészítő bizottságának.

A vállalati elismeréseken kívül a MÉM kiváló dolgozója kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Demjén Géza

1941-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 157/1969

A diploma megszerzését követően az Egyesült Izzó és Mechanikai Műveknél dolgozott. 1964-től a Villamosszigetelő és Műanyaggyárban volt gyárrészlegvezető. 1977-1981 között a Pest megyei Műanyagipari Vállalatnál különféle műanyag termékek fejlesztési és termelésirányítási területen dolgozott üzemvezető, majd főmérnöki beosztásban. 1987-ben a BME-n korróziós szakmérnöki diplomát szerzett. 1982-90 a Műanyagipari Kutatóintézetben műanyag alkalmazás-technikával foglalkozott, majd a korróziós labor munkáját irányította. 1991-től korrózióvédő bevonatok kivitelezésével foglalkozó KORALL-CO Kft. ügyvezető igazgatója volt a 2015 évi végelszámolásig. Semmilyen pártnak nem volt tagja. 1986-89 között a MKE Műanyag Szakosztályának titkára volt. Alapító tagja a HUNKOR Magyar Korróziós Szövetségnek. 1996-2016 között a Minősítő Bizottság elnöke és a Szövetség vezetőségi tagja volt. 1985 óta részt vesz a BME és a Bánki Donát Műszaki Főiskola, majd a Magyar Mérnöki Kamara keretében korróziós szakmérnök képzésben: műanyagok, műanyag bevonatok című tárgyat ad elő. Műanyag alkalmazástechnikával foglalkozó és korróziós tárgyú előadásokat tartott számos konferencián, GTE, MKE rendezvényein és VEKOR továbbképzéseken. Ezen előadások egy része hazai publikációként is megjelent.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Éberhart Edit

*1946-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 101/1969*

A diploma megszerzése után a Villamosipari Kutató Intézet Félvezető Főosztályán nyert alkalmazást előbb tudományos segédmunkatársi, majd 1973-tól tudományos munkatársi munkakörben. Kezdeti feladatait képezte a gyártás alatt álló SNV típusú tirisztorok és a kifejlesztés alatt lévő DSA 25 típusú diódák előállítására szolgáló technológia megismerése, a vonatkozó külföldi szakirodalom folyamatos tanulmányozása, a technológiai lépéseknek a gyártmányminőség javítása, a kihozatal növelése érdekében történő módosítása. A 25 A-es dióda kísérleti gyártásban tevőlegesen részt vett, emellett ellátta az irányítási, technológiai fejlesztési, valamint a termék értékesítésével kapcsolatos feladatokat. 1980-tól elkezdődött az OMFb által finanszírozott kutatási-fejlesztési témák keretében kifejlesztett MS-10 és MS-15 típusú egyenirányító modulok kis szériájú kísérleti gyártása. (1983 – 2 db szolgálati szabadalom) 1982-től megbízott osztályvezetőként, 1988-tól pedig tud. osztályvezetői státuszban látta el feladatait. Részt vett az AEG-vel kötött licencszerződéssel átvett nagyteljesítményű félvezetők tokozására és mérésére vonatkozó gyártási technológia adaptálásában, a munka- és folyamatleírások fordításában, és részt vett 1989 és 1990 évben az AEG cégnél tartott betanulási tréningeken. 1990. március 1-i hatállyal áthelyezéssel a TET Kkt állományába került. Ellátta a technológiai lépések betanításával kapcsolatos teendőket. Feladatát képezte a galvanizáló üzem működésének felügyelete, környezetvédelmi szempontból a tevékenység ellenőrzése, az illetékes hatóságok felé a kötelező jelentések elkészítése. 1997-ben a TET Kkt jogutód nélkül megszűnt, a tevékenységet az eupec GmbH+Co.Kg leányállataként eupec Hungária néven folytatta. További feladata lett az eupec termékek hazai forgalmazásának teljes körű intézése, lebonyolítása, szakmai tanácsadás. Családi okok miatt munkaviszonyát 2006. október 25. napjával megszüntette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Éltető Éva (Dr. Macskási Leventéné)

1945-ben született Vasváron

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 71/1969

A budapesti Eötvös József gimnáziumban érettségizett 1963-ban. A BME Vegyésmérnöki Karára előfelvételt nyert az 1964/65-ös tanévre. Egyetemi tanulmányait megelőzően a Ganz Mávag Anyagvizsgáló Laboratóriumában szerzett gyakorlatot különböző fémmeghatározási módszerekben. 1969-ben kapta meg diplomáját a műanyag- és gumiipari ágazaton. A Petrolber cégnél helyezkedett el műszaki ügyintézőként. A cég a TVK új gyárainak beruházásaival foglalkozott, így kezdő mérnökként egy évet töltött a tiszaszederkényi telephelyen a technológiai folyamatok tanulmányozásával. Ezek után az új olefingyár beruházási döntéselőkészítési csapatában a szóbajövő technológiák összehasonlító elemzésében vett részt. Gyermekeidondozási segélyének lejártá után visszatért a céghez, mely időközben nevet és profilt változtatott. A Vegyésztechnológiai osztályán feladatai között borászati cégek tartályparkjainak technológiai tervei, valamint egy kutatóintézet új műanyagfeldolgozó gépcarnokának tervezése szerepeltek. Mivel ez a munkaterület alapvetően gépész alapképzettséget kívánt, munkahelyet váltott. Végzettségének megfelelően a MÜKI Kísérleti Üzemében tudományos munkatársként dolgozott. Az epoxi gyanták szerkezete és dinamikus mechanikai tulajdonságai közötti összefüggéseket vizsgálta DSC technikával. A privatizáció után a P+M Polimer Kémia Kft. laboratóriumvezetőjévé nevezték ki. Az immár exportra termelő cég termékeire kidolgozta az ISI 9001 szerinti minőségi előírásokat és azok komplex vizsgálati technikáját, valamint a biztonságtechnikai adatlapokat. Speciális szakterülete az epoxigyantákban lévő epiklórhidrin maradék gázkromatográfiás vizsgálata volt. A Műanyag- és Gumi folyóirat felkérésére "Merre tart a világ műanyagipara" címmel többrészes cikksorozatokban elemezte a műanyag és gumiipar aktuális műszaki és tudományos újdonságait, gazdasági helyzetét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Erdős Elemér Antal

a kémiai tudomány kandidátusa

1944-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 43/1969

Negyedéves hallgatóként TDK munkát kezdett a BME Fizikai Kémia Tanszékén, radiokémia területén, mely témából diplomázott és megjelent első publikációja a Periodica Politechnika folyóiratban. A diploma megszerzése után a BME Fizikai Kémia Tanszékén kezdett dolgozni. Feladatai elsősorban a külső kutatásokban való részvétel volt mely többféle témára kiterjedt. A gázegetés kinetikájának területén végzett kutatásai eredményeképpen műszaki doktori disszertációt nyújtott be, melyet 1973-ban megvédett. Oktatási tevékenységét a Fizikai kémiai számítások és a Fizikai Kémia Laborgyakorlatok terén végezte. Kutatási munkássága főként a gázkromatográfia területén és ipari feladatok gyakorlati megoldása volt. Ezekkel a témákkal az évente tartott Kromatográfias Vándorgyűléseken részt vett és eredményeiről beszámolt. 1979-től 1983-ig az MTA aspiránsaként dolgozott. 1984-ben védte meg a Folyamatos Gázkromatográfia műanyagszál tölteten c. kandidátusi disszertációját. Ezt követően docensi beosztást kapott. Izotóptechnikai gyakorlatát is hasznosította és a Paksi Atomerőművel (PAV) kötött szerződés keretében a primerköri hőhordozók analitikai mérőberendezéseinek kifejlesztésében vett részt. 1992-től az USA-ban a chicagói IIT. egyetemen egy éves kutatói ösztöndíjjal műszerfejlesztésben vett részt kutatótársával. Mintegy 20 publikációt jelentetett meg. Oktatóként megbízták a Fizikai Kémia Laboratórium vezetésével. Ipari megbízásokban továbbra is részt vett. A PAV-nál telepített automatikus jódizotóp mérő berendezést üzembe helyezték és működését rendszeresen ellenőrizték. Erről az Atomerőmű konferenciáin beszámoltak. Részt vett a Tanszék tűzoltó habanyagok és lángoltó porok vizsgálatában, melyet a Budapesti Tűzoltó Főparancsnokságnak megbízásából végeztek. Az MTA Radioanalitikai Munkabizottságának és az MTA Köztestületének tagja. 1998-ban kilépett a Műegyetemről és a Polinvent Kft.-nél kutató-fejlesztő mérnöki állást kapott, majd 2001-ben nyugdíjba ment és egyéni vállalkozóként folytatta munkáját. Kutatási eredményeként több szabadalom tulajdonosa. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fetter József

a kémiai tudomány kandidátusa

1945-ben született Tokajon

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 102/1969

A diploma megszerzését követően az egyetem Szerves Kémia Tanszékén dolgozott, 1984 óta egyetemi docensként. Kutatómunkáját Lempert Károly akadémikus vezetése alatt, az N-tartalmú heterociklusos vegyületekkel foglalkozó kutatócsoportban folytatta. 1973-ban doktorált a „Vizsgálatok a hidantoinok kémiájában” c. értekezése alapján. A kémiai tudományok kandidátusi címet 1980-ban szerezte meg az „N-(3-Kinazolinio)-ami dátok szintézise, néhány sötétreakciója és fotokémiája” c. értekezésével. 1980-tól elsősorban a béta-laktámszármazékok kutatásával foglalkozott. 1996-ban habilitált és megvédte akadémiai doktori értekezését „Kondenzált és izolált, további heterociklust tartalmazó béta-laktámszármazékok szintézise” címmel. Az utóbbi időben eredményesen foglalkozott a 2.3.4-benzotiadazepin-2,2-dioxid származékok szintézisével és reakcióinak vizsgálatával. Több mint nyolcvan tudományos közlemény, 43 szabadalom és 40 hazai és nemzetközi konferencián tartott előadás szerzője, illetve társszerzője. A BME Szerves Kémia Tanszékén végzett oktatómunkája során vegyész-mérnök hallgatók szerves kémiai alapkollégiumához kapcsolódó tantermi gyakorlatait, másodéves hallgatók laboratóriumi gyakorlatait vezette. 1990-ben és 1991-ben a Honvédelmi Minisztérium ösztöndíjasainak előadta a Szerves Kémia I. és Szerves Kémia II. tárgyakat. Egy félévben a IV. éves esti hallgatóknak a heterociklusos vegyületekről heti 2 órában tartott előadást. 1984 és 2008 között a Szerves kémia labor I. laboroktatásért felelős vezető. Folyamatosan foglalkozott TDK munkát végző, egyéni tanterv alapján dolgozó, illetve szakdolgozatot, diplomamunkát, egyetemi doktori, illetve PHD dolgozatot készítő hallgatók témáinak irányításával. Hallgatói sikeresen szerepeltek az egyetemi és az országos TDK-i konferenciákon, témavezetői közreműködésével heten szereztek tudományos fokozatot. Munkásságát “Mester tanár” címmel (1999), Fáy András –(1999) és Csűrös Zoltán díjjal (2002) ismerték el. 1999-2002 közötti időben Szécheny Professzori Ösztöndíjban részesült. A szerves preparatív fotokémia- és a béta-laktám kutatásban elért eredményeiért 1985-ben „Zemplén Géza díjat” kapott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fóti György

a kémiai tudomány kandidátusa

1946-ban született Budapesten

Kitüntetéses vegyészmérnöki oklevelének száma: 13/1969

A diploma megszerzésétől 1983-ig a BME Fizikai Kémia később Alkalmazott Kémia Tanszékén dolgozott, mint tanársegéd, majd adjunktus. 1973-ban a BME-n műszaki doktori fokozatot szerzett. 1973/74-ben hathónapos ösztöndíjas tanulmányutat tett a Panjab University Kémia Intézetében, Chandigarh, India. 1983-tól egyetemi oktatói és kutatói pályafutását Svájcban, a Lausanne-i székhelyű Szövetségi Műszaki Egyetem (Ecole Polytechnique Fédérale de Lausanne) Műszaki Kémia majd Kémiai Technológia Intézetében folytatta 2015-ben bekövetkezett végleges nyugdíjazásáig. 1996-ban habilitált a BME-n. Oktatói pályája során előadott tantárgyak: Radiokémia (BME, vegyész üzemmérnök képzés), Impulzus-, anyag- és hőátadás (EPFL, Bachelor vegyészmérnök képzés), Elektrokémiai technológia (EPFL, Master vegyészmérnök képzés). Az 1992/93-as tanévben vendégprofesszorként a Fizikai kémia című tárgy előadója volt a BME VBK francia nyelvű vegyészmérnök képzésének keretében. Főbb kutatási területei: szilárd/folyadék adszorpció, radioizotópok méréstechnikája, neutronaktívációs nyomelemzés, szilikagél alapú fordítottfázisú kromatográfiás állófázisok fejlesztése, DSA típusú valamint szintetikus gyémánt alapú elektródok fejlesztése szerves anyagok elektrokémiai oxidációjára, heterogén katalitikus reakciók elektrokémiai promóciója. Hat tudományos könyvfejezet társszerzője. Hazai és nemzetközi folyóiratokban megjelent mintegy 80 közleménye közel 2000 hivatkozást jelez, h-indexe: 23. Tíz éven át volt az INIS (International Nuclear Information System) állandó referense a bécsi székhelyű Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnél (IAEA). Az MTA Kolloidkémiai Munkabizottságának tizenöt évig, Kémiai Technológiai és Vegyi Környezetvédelmi Munkabizottságának hat évig volt tagja.

Felületkémiai kutatási eredményeiért 1980-ban MTA Buzágh Aladár Díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Füzesi István

*1945-ben született Celldömölkön
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 103/1969*

A diploma megszerzése után a balatonfűzfői Nitrokémia Ipartelepek Lópor üzemében kezdte pályafutását. Félév gyakornoki munkát követően, 6 hónapos tartalékos tiszti kiképzést kapott. 1970-től a Vas megyei Növényvédő Állomáson dolgozott, mint a Növényvédő szermaradék Vizsgáló Laboratórium vezetője. 1975-ben a keszthelyi Agrártudományi Egyetemen mezőgazdaság tudományi doktori címet szerzett. 1975-től a MÉM Növényvédelmi Főosztály keszthelyi Toxikológiai Laboratóriumának kémiai osztályvezetőjeként tevékenykedett. Környezetvédelmi szakmérnöki diplomáját a Veszprémi Vegyipari Egyetemen 1990-ben védte meg. 1998-tól a Zala Megyei Növény egészségügyi és Talajvédelmi Állomás munkatársaként az FM Növény védőszer maradék Analitikai Hálózatának minőségbiztosítási egységvezetői feladatait látta el. 1998-ban a Tűv Rheiland Akadémia – Magyar Minőség Társaság „minőségügyi megbízott” tanúsítványát, 2000-ben vállalati auditor tanúsítványt szerzett. A Good Laboratory Practice minőségbiztosítási rendszer szakmai tapasztalatait a hazai képzések mellett a GLP inspektorok OECD tréningjén (Olaszország, Gardone 1999.), a Zeneca Agrochemicals Jealotts Hill-i Minőségbiztosítási Egységénél (Anglia, 1999), Francia Köztársaság Növényvédelmi Szolgálatánál (2000.) tanulmányozta és szerezte meg. Minőségbiztosítási tevékenysége mellett több éves FAO/IAEA nemzetközi projectekben vett részt: FAO/IAEA Coordinated Research Programme on Validation of Alternative Methods to Gas and High Performance Liquid Chromatography for Pesticide Residue Analysis in Grain (Miskolc, 1998, 1999.); FAO/IAEA second Research Coordination Meeting of the Coordinated Research Project (Philippines 2000.); FAO/IAEA Research Coordination Meeting (RCM) on Thin-Layer Chromatographic Screening Methods for Pesticide Residue Analysis (Vienna 2000.); FA/IAEA Research Coordination Meeting (RCM) on Alternative Methods to Gas and High Performance Liquid Chromatography for Pesticide Residue Analysis (Beijing 2002.)

2001-ben a Magyar Köztársaság Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztere eredményes munkájáért Miniszteri elismerő oklevélben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gácsné (Dr. Baitz Eszter) **a kémiai tudomány kandidátusa**

1942-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 189/1969

A diploma megszerzését követően a Magyar Tudományos Akadémia Központi Kémiai Kutató Intézetében dolgozott egészen nyugdíjazásáig. Szakterületén, a magrezonancia spektroszkópiai kutatásokban, tudományos munkatársként, majd tudományos főmunkatársként dolgozott több hazai és nemzetközi kutatóintézetrel és egyetemmel együttműködésben. E munkák eredményeként 182 tudományos publikációnak, valamint 33 konferencia kiadványnak volt szerzője illetve társszerzője. Műszaki doktori disszertációját Fizikai Kémia szaktudományból 1978-ban sikeresen védte meg. (Címe: 1,3-butadiénszármazékok szerkezetvizsgálata magrezonancia szerkezeti módszerrel). Kandidátusi disszertációját „Természetes anyagok és szintetikus származékaik magrezonancia spektroszkópiai vizsgálata” címen írta meg, melynek eredményeként a Tudományos Minősítő Bizottság 1994-ben a Kémiai Tudomány Kandidátusává nyilvánította. Kérésére a Központi Kémiai Kutató Intézetben 2000-ben nyugdíjazták, ahol 2007 márciusáig nyugdíjas kutatóként tovább dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gagy Pálffy Edit

*1945-ben született Bánhidán
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 104/1969*

Vegyésmérnöki diplomájának megszerzésével egyidejűleg a BME Mérnök Tanári szakán kitüntetéses mérnök-tanári oklevelet is szerzett. Diplomája megszerzése után a BME Alkalmazott Kémia Tanszékén és jogutódjaként a Fizikai Kémia Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd adjunktusi beosztásban. 1994-től a Kémiai Technológia Tanszék oktatója, 1999-től a Vegyésmérnöki Kar, Központi Hallgatói Laboratórium vezetője volt, 2001-től nyugdíjasként a Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar Dékáni Hivatalában a hallgatói tanácsadói feladatokat látta el. Műszaki doktori értekezését „Motorhajtó anyagok normál-paraffin tartalmának meghatározása molekulaszintűen” témában 1977-ben védte meg. Oktató munkája mellett elektrokémiai áramforrások vizsgálatával és fejlesztésével foglalkozott, később fő kutatási területe szerves elektrokémiai szintézisek megvalósítása, méretnövelése és üzemeltetése volt. Fenti témákhoz kapcsolódóan több ipari megbízás, szakdolgozat, diplomamunka és OTKA kutatás témavezetője volt. 1990-ben egy évig a Faculté des Sciences Appliquées, Université Libre de Bruxelles meghívására Belgiumban poliaromás vegyületek elektrokémiai redukciója témában végzett kutatómunkát. 1995-től szoláris energia tárolása fázisváltáson alapuló hőcserélőben és lágyszárú növények energetikai célú hasznosítása témában dolgozott.

Oktató munkája elismeréséért több alkalommal részesült kari kitüntetésben. 2013-ban a BME Szenátusa az Egyetem fejlődésének elősegítése érdekében nyújtott teljesítményéért, több éves egyetemi szolgálatának elismeréséül „Stoczek József” Emlékéremmel tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gál László

*1944-ben született Monoron
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 72/1969*

A diploma megszerzését követően a Finommechanikai és Elektronikus Műszergyártó Szövetkezet Műanyagfeldolgozó üzemében üzemvezetőként dolgozott. 1971-től a Békés megyei Szolter Műanyag üzem vezetője volt. 2004-ben önálló vegyi- és műanyagipari vállalkozást alapított, ahol jelenleg is aktívan dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gombos Zsuzsanna

*1945-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 41/1969*

Diplomázása után 1969 és 1973 között a Chinoin RT doktoranduszaként a BME Szerves Kémia Tanszékén működő MTA Alkaloidkémiai Kutatócsoport munkájába bekapcsolódva sikerült két, a természetben elő nem forduló allojohimbin-izomer sztereoszelektív szintézisét megoldani. A sikeres doktori védés után 1974 és 1978 között a Chinoin RT Kutatólabor VII-ben különböző prosztoglandin és prosztaciklin típusú vegyületek szintézisével foglalkozott. 1978 és 1990 között a BME Szerves Kémia Tanszékén először tanársegédként, majd adjunktusként oktatói feladatokat látott el, tanköri és laboratóriumi gyakorlatokat vezetett. Szerkesztője volt az 1985-ben megjelent Szerves Kémia I. és II. egyetemi jegyzeteknek. Kutatási területe N- és N,O-heterociklusos vegyületek szintézise, fotokémiai vizsgálata valamint spektroszkópiai szerkezetigazolása volt. 20 éves kutatói munkája eredményeit jelentős külföldi folyóiratokban megjelent publikációk (5), kongresszusi előadások (8) és szabadalmak (9) foglalják össze. 1985-től kezdődött a számítógépes adatfeldolgozás a BME szervezésében a Beilstein referáló folyóirat megkeresésére német nyelven, ezt követte a kurrens szerves kémiai és biokémiai folyóiratokból angol nyelvű adatbank létrehozása később már az Elsevier kiadó megbízásából. Ennek a csapatmunkának az első pillanattól az utolsóig résztvevője volt, 1990-től szellemi szabad foglalkozásúként, majd 1998-tól céges vállalkozásban (BT) 2011-ig, amikor is a megbízást megszüntették. 2000 óta nyugdíjas.

1974-ben Kiváló Ifjú Mérnök díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grozdana S. Marcou

*1944-ben született Leszicseriben
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 36/1969*

A diploma megszerzését követően dolgozott Bulgáriában a Gabrovoi Bőripari Kutató Intézetben, mivel a tanulmányi ösztöndíját onnan kapta. A kutatói munkája mellett fordított műszaki publikációkat. 1972-ben a két fiával elköltözött Ciprusra a férje szülőhelyére, majd 1973-ban véglegesen letelepedtek a férjével Nicosiában. 1974-ben a férje bevonult katonának, mert elkezdődött a háború és így kénytelen volt otthon maradni és vigyázni a család életére. Amikor már lehetősége volt, elment munkát keresni, de mivel Ő volt az egyetlen vegyésmérnök nő és ott nem bíztak a női mérnöki munkában, így kénytelen volt váltani. Hosszas kutatás, tanulmányozás és irodalmazás után megnyitotta a kozmetikai laboratóriumát. 23 évig dolgozott a kozmetikai laboratóriumában természetes anyagokkal. Elsőként hozta be Ciprusra a bolgár növényi kozmetikumokat. Részt vett tudományos előadásokon és nemzetközi kongresszusokon. A saját kozmetikumait közvetlenül árulta a klienseknek és így mindenkivel közvetlen kapcsolatba került, ismerte a problémáikat és így jobban tudott segíteni számtalan embernek. Mindenki tisztelte és becsülte. 2009-től nyugdíjas, de még továbbra is foglalkozik a munkájával. Nagyon hálás, hogy a Budapesti Műszaki Egyetemen kapott olyan erős és jó alapokat, amelyeknek köszönhetően megtalálta az útját az életben. Köszöni az egész családjának, hogy mellette voltak, a türelmes és megértő férjének és a két gyönyörű és okos fiának. Mindkét fia építészmérnök, a kisebbik a Budapesti Műszaki Egyetemen végzett, az idősebb fia Bulgáriában szerezte meg a diplomáját. Nagyon büszke arra, hogy tagja lehetett ennek a tudományos körnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyurán János

1944-ben született Kisvárdán

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 42/1969

1969-1978 között Tiszavasváriban az Alkaloida gyár Kutatási és Fejlesztési Laboratóriumát vezette, és részt vett a szakmunkás-oktatásában is. Ezt követően Budapesten a Kőbányai Gyógyszerárugyár (ma Richter Gedeon Rt.) kémia II. üzemének vezetője volt, ahol több hatóanyag (pl. fenilbutazon, szulfinpirazon, oxifenilbutazon, kalcium-glükonát, koleszterin, cimetidin) gyártási technológiájának optimalizálásában ért el jelentős eredményeket. Ezen időszak kiemelkedő szakmai eredményeit 7 Richteres szolgálati szabadalom fogta össze. Politikai megfontolásból 1982-ben családjával Magyarországról nyugatra emigrált. A kanadai állam beutazási engedélyére egy évet kellett várnia, amit Bécsben egy vér-analitikai laboratóriumban dolgozva töltött el. 1983-ban telepedtek le Torontóban, ahol a lehetőségeket felmérve 1985-ben Pharmaglobe Laboratories Ltd. néven saját céget alapított, melynek fő profilja új hatóanyagok létrehozása, illetve ismertek gyártási technológiáinak fejlesztése volt, de nagyobb volumenű termelő egységek (pl. egy 2.600 négyzetméteres üzem Új-Skóciában Windsorban) felépítését is vállalták. 1993-ban Parkinson's Food Corporation néven újabb cég létrehozásába vágott bele, melynek profilja olyan komplex tápszerek kidolgozása és forgalomba hozatala volt, amelyek képesek lehettek a jelzett betegség előrehaladásának fékezésére. Az ipari szintű munka mellett mind szakmai tanácsadó tevékenységét, mind kutatói aktivitását végig fenntartotta. Kiemelkedő jelentőségű volt az a 9 év, melyben a kanadai kormány gyógyszerügyi főtanácsadója volt. Az epesav-származékok előállítására és azok minél tökéletesebb elválasztására végig központi kutatási területe maradt még akkor is, amikor szaktanácsadói munkája átmenetileg Ausztráliához kötötte. A külföldön töltött idő során elért kutatási eredményeit 24 újabb, saját jogú találmányi bejelentés védi. 2010-ben hazatért Magyarországra és Vásárosnamény székhellyel megalapította a Hunor-Biopharma Kft-t. A cég szaktanácsadást vállal, de technológiailag fel van készítve a ma még vágóhídi hulladéknak számító állati epe esetleges ipari szintű hasznosítására is. A külföldön élő magyarok körében végzett munkájáért több kitüntetést is megkapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halász Gabriella (Dr. Tóth Sándorné)

1944-ben született Ózdon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 63/1969

Diplomája megszerzésétől a Pamutnyomóipari Vállalat Pamutkikészítő és Goldberger gyárában dolgozott technológusként, majd a kikészítő üzem vezetője lett. Később részt vett a termelésirányítás számítógépes programozásának kidolgozásában, majd a gyakorlatban termelésirányítóként összehangolta a termelő üzemek munkáját. 1987-től a Than Károly Vegyipari Szakközépiskolában az alapozó kémiai ismeretek valamint a textilkémiai technológia elméleti és gyakorlati oktatásában tevékenykedett, mialatt a BME Természet- és Társadalomtudományi Karán mérnök-tanári oklevelet szerzett. A későbbiekben az iskola igazgatóhelyetteseként feladata volt az oktatás színvonalának emelése mind a tananyagfejlesztésben, mind a gyakorlatok tárgyi feltételeinek korszerűsítése terén. Országos szinten tevékenyen részt vett az akkor induló környezetvédelmi szakmák szakmai és vizsga-követelményeinek országos kidolgozásában, majd bevezetésében. Iskolájában megteremtette a korszerű környezetvédelmi mérés-technika tárgyi feltételeit. Közreműködött pedagógusok nemzetközi tapasztalat cseréjében és a Környezetvédelmi Országos Tanulmányi Versenyek feladatainak kidolgozásában és lektorálásában. A Nemzeti Szakképzési Intézet keretén belül a szakértői és vizsgálónői névjegyzékben szerepelve szakmai tananyagok és vizsgafeladatok lektorálását végezte. A Pest-megyei Iparkamara kérésére ellenőrizte a képzőhelyek szakmai gyakorlati feltételeinek meglétét. 1999.-től nyugdíjas, azóta megbízással tovább dolgozik, mint lektor a Nemzeti Szakképzési Intézet és a kamara részére, valamint részt vesz a vegyipari és környezetvédelmi szakvizsgák vizsgabizottságának munkájában. Rendszeresen tart előadásokat felnőtt szakképző tanfolyamokon.

A textiliparban végzett munkásságát a könnyűipari miniszter Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halmos Judit

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 74/1969*

Az egyetem elvégzése után az Építéstudományi intézet Vegyészeti osztályán dolgozott tudományos segédmunkatársként, ahol különböző épületek műanyag padlóinak és egyéb burkolatainak vizsgálatával, kutatásával foglalkozott. 1975-től az MMG Automatika Művek Rendszertervezési Főosztályán tervezőként helyezkedett el. Itt többek között olyan létesítmények műszerezését tervezte, mint például a Paksi Atomerőmű 3. és 4. blokkja, vagy a Debreceni Hőerőmű. Ezt a kreatív, önálló munkát 13 éven át végezte, majd a cég válságba kerülése miatt egy merész váltással a 12. sz. Ipari és Kereskedelmi Szakközépiskola és Szakmunkásképző tanára lett, és itt 11 éven át kozmetikustanulók számára anyagismeret és laboratóriumi gyakorlat tantárgyakat oktatott. 1999-es nyugdíjba menetele után, már nyugdíjasként, de teljes munkaidőben egy frissen alapított kozmetikus magániskola, a Szépmíves Szakképző Iskola igazgatója lett, amelyet 13 éven át, visszavonulásáig vezetett és oktatott is benne. Jelentős sikereket ért el az iskolában, amit bizonyít, hogy az iskola tanulói számos szakmai versenyen értek el dobogós eredményeket. Több tankönyv (Kozmetikus laboratóriumi ismeretek – Műszaki Kiadó, Kozmetikai anyagismeret – Ligandum BT. magánkiadás) szerzője, szakmai vizsgálónök, a kozmetikus mestervizsga- és szintvizsga bizottság tagja, rendszeres szerzője a Beauty Fórum c. szakfolyóiratnak. Szakmai vizsgáztatással és mestervizsgáztatással, szakmai cikkek publikálásával, valamint vizsgákra való felkészítéssel máig is foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hegedűs Béla

1946-ban született Szegeden

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 45/1969

A diploma megszerzését követően a Chinoinban kezdett dolgozni, ahol feladata új analitikai technikák bevezetése lett, ezért beiratkozott a BME Műszeres Analízis Szakmérnöki képzésére, ahol 1974-ben végzett jeles eredménnyel. Egyetemi doktori értekezését, melyben az infravörös spektroszkópia (IR) különböző területeiről (a csoport-analízistől a polimorfiaig) mutatott be eredményeket, Dr. Pungor Ernő akadémikus doktori tanácsa előtt védte meg 1982-ben. Az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében 1992-ben kiváló minősítéssel megszerzett iparjogi végzettsége későbbi polimorfiai kutatásai kapcsán adott stabil támaszt. 1978-tól a mai Richter kutató IR spektroszkópusa volt, ahol az összes e területen felmerülő igény kiszolgálása lett a feladata. Szakmai munkájának eredményességét az 1995 évi országos innovációs pályázaton a Richternek megnyert különdíjon túl több mint 60 szabadalmi bejelentés, 10 közlemény és számos előadás igazolhatja. Tevékenységében végig súlyponti helyet kapott a polimorfia kutatása, hiszen találmányai közül 12 kifejezetten polimorfiai tárgyú. Kiemelkedik ezen szabadalmak közül is az „Eljárás Cimetidin A előállítására”, amellyel a Richter kerülő eljárászabadalmat (és ezzel a 1985-1998 időszakra szinte korlátlan piaci lehetőséget) nyert egy cégóriás Cimetidin nevű termékére (elsőként a Cimetidin érte el az évi 1 milliárd USD forgalmat), de még ennél is nagyobb szakmai siker, hogy egy japán cég Famotidin nevű hatóanyagánál felismert polimorf módosulatot sikerült „Famotidin B” új termékként széleskörű nemzetközi termékoltalom alá helyezettetni, melynek realizálása mind Japánban, mind az USA-ban nagyon jelentős hasznot hozott a Richter számára. Szerkezetkutatásból a szédítő iramban fejlődő NMR, illetve MS technikák száműzték az IR spektroszkópiát, a gyógyszeripari óriások pedig – látva azt, amit a Richter a polimorfia-kutatás területén elért a SmithKlyne Beecham, illetve a Yamanouchi ellenében – elkezdtek nagyon-nagyon komolyan venni potenciális hatóanyagaik morfológiai kérdéseit. Mindezek tudomásul vétele vezetett oda, hogy 2007-ben nyugdíjazását kérte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hegedűs Emma

*1944-ben született Sepsiszentgyörgyön
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1969*

Az egyetem után az Országos Gumiipari Kutató és Fejlesztő Intézetben kezdett dolgozni a Kémiai Analitikai Osztályon. Később átkerült a Fejlesztési Főosztályra, ahol már üzemelési feladatokban vett részt a Gumigyár /később Taurus/ különböző helyszíneken levő üzemében: gumifonalgyártási fejlesztés, többféle latexfeldolgozási technológia, szövetkenési, szőnyeggyártási technológiák kísérletei. Ez utóbbi témákban sokat utazott a Nyíregyházi Gumigyárba, volt lengyelországi és NDK-s üzemekben és részt vett a gumigyártással kapcsolatos KGST tanácskozásokon is. Munkaideje nagy részét töltötte üzemi körülmények között és kb. 5 év múlva komoly egészségügyi problémái keletkeztek a korom, por és szerves oldószerek belélegzése miatt. Orvosi javaslatra üzemi munkahelyektől távolabbi munkát kellett keresnie. A gumigyárnak napi kapcsolata volt a Chemokomplex Vegyipari Gép és Berendezés Export-Import Vállalattal, ahol vegyipari technológiák exportja területén mérnök-üzletkötőt kerestek. 1973 őszétől, a felsőfokú külkereskedelmi szakvizsgák és szakmai nyelvvizsgák után itt dolgozott nyugdíjazásáig. Ez a munkakör igényelte minden addigi szakmai és nyelvtudását. Napi szintű állandó kapcsolatot és szakmai megbeszéléseket jelentett az ajánlatok kidolgozása során a Vegyterv, a Mélyépterv, a MÁFKI a Chemimas és Vegyepszer mérnökeivel. A különböző területeken készített angol és német nyelvű ajánlatok tárgyalásainak, szerződéskötéseinek felelős üzletkötője volt. 1980-84 között férjével és gyermekeivel Bagdadban dolgoztak kiküldetésben. Az ottani Chemokomplex Branch Office-ban is dolgozott a fenti területeken, mivel Irakban is voltak nagy projektjei a vállalatnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hunek Klára (Dr. Kollár Gáborné)

1946-ban született Budapesten

Kitüntetéses vegyész mérnöki oklevelének száma: 181/1969

Diplomája megszerzésekor a BME Vegyész mérnökkari Matematika Tanszékén kezdte munkáját tanársegédként. 1971-ben matematika és informatika oktatói munkája mellett beiratkozott az ELTE TTK-ra, ahol 1976-ban szerzett alkalmazott matematikusi oklevelet. 1980-ban avatták műszaki doktorrá vegyipari műveletek szaktudományból (Spline függvények vegyipari alkalmazása), 1988-ban védte meg kandidátusi disszertációját (Biner elegyek gőz-folyadék egyensúlyi adatainak termodinamikai ellenőrzése). Az 1991/92 tanévben a Vegyész mérnökkari Matematika Tanszék megbízott tanszékvezetője volt, az 1994/95 tanévet az USA-ban töltötte vendégprofesszorként. 1996-2002 között a BME Kémiai Informatika Tanszékének volt tanszékvezető helyettese. 2006-ban habilitált (Vegyipari adatrendszerek minőség-ellenőrzése numerikus matematikai és információ-technológiai eszközökkel), és ugyanebben az évben egyetemi magántanárrá nyilvánították. A 2016-ig folytatott reguláris és posztgraduális informatika oktatási munkája mellett a BME Matematika Intézet felkérésére 2011-ig vezetett (főleg angol nyelvű) matematika kurzusokat is. Kutatását, melyhez kapcsolódóan PhD hallgatói fokozatot szereztek (2000, 2003, 2009), jelenleg is folytatja. Elméleti eredményeinek gyakorlati alkalmazásához – ha erre igény volt – munkatársaival elkészítette és hozzáférhetővé tette a szoftveres megoldást is. Az MTMT-ben nyilvántartott publikációinak száma 60, ezekre a független hivatkozások száma 134. Szintén mérnök férjével, akivel több interdiszciplináris kutatási témájuk is közös volt, 4 diplomást adtak az országnak. Közülük ketten „rokon szakmát” választottak (biomérnök ill. fizika-kémia szakos tanár). A 16 unokából a már diplomás ill. egyetemista 11 közül 3 mérnök, ketten mérnök hallgatók, és egy matematika tanár szakon tanul.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Izsák Anna

1945-ben született Egerben

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 12/1969

A diploma megszerzését követően a Nagykőrösi Konzervgyárban mérnök gyakornokként kezdett dolgozni, ahol a gyártásközi ellenőrzés és a késztermékek minőség ellenőrzése volt a feladata. 1970. februártól Szegeden, a Dél -Alföldi Gázszolgáltató Vállalatnál helyezkedett el, és annak jogutódjánál dolgozott nyugdíjba vonulásáig. 1970-72-ig a városi gázgyártás területén foglalkoztatták minőségi ellenőrként. Alkalma volt bekapcsolódni a CO konverzió kísérleti munkájába. Ebben az időszakban kezdődött Szegeden a földgázra való átállás, ami miatt nagyarányú acél-vezeték építés indult meg a cég működési területén, Csongrád-, Békés-, és Bács-Kiskun megyékben. Ennek érdekében hoztak létre egy radiológiai anyagvizsgáló csoportot, melynek vezetője lett, melyhez a Bánki Donát Műszaki Főiskolán megszerzte a szükséges képesítést is. 1975-ben a Munka-és Tűzvédelmi Osztály vezetésével bízták meg, amely később környezetvédelemmel és egészségvédelemmel is foglalkozott. Munkavédelmi szakmérnöki oklevelét 1980-ban szerezte meg. Irányításával az osztály oktatási, belső szabályzatkészítési és ellenőrzési feladatokat végzett. Fő tevékenysége mellett bekapcsolódott a kemény polietiléncsővek gázipari alkalmazásához szükséges minőségvizsgálati munkába. A műanyag csövek és idomok roncsolásos és roncsolásmentes vizsgálatainak, és az előírások kidolgozásának tevékeny részese volt. Az ezzel kapcsolatos ismereteket az OKTÁV, majd a DUNAGÁZ által szervezett tanfolyamokon oktatta és vizsgáltatta a gázszerelőket és a műszaki ellenőröket. 1980-tól igazságügyi szakértő a munkavédelem, a tűzvédelem és a vegyészet területén. 1999-től nyugdíjas, azt követően egyéni vállalkozóként oktatási és szakértői feladattal bízzák meg kisvállalkozások.

Munkáját az OKGT és a Dégáz kiváló munkáért kitüntetésekkel jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kádas István

1946-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 46/1969

1969-ben vegyésmérnöki oklevelet szerzett kiváló minősítéssel a Kar gyógyszeripari ágazatán. A diploma megszerzése óta dolgozik a Szerves Kémiai Technológia Tanszéken, 1969-96 között oktatóként, utána MTA állományú kutatóként, tudományos főmunkatársi beosztásban, 2007 óta nyugállományban, szerződéssel. 1979-ben műszaki doktori, majd 1996-ban kandidátusi és PhD címet szerzett. Angol és német nyelvből középfokú nyelvvizsgálója van. 1976-ban az NSzK-ban a BASF nyári tanfolyamán vett részt. 1973-tól 1995-ig a Gyógyszerkémiai Alapfolyamatok c. tárgy, majd 1978-tól 1990-ig a Gyógyszerkémia c. tárgy trárselőadója és a mindkét tárgyból készített jegyzet társszerzője. 1998 óta a Gyógyszerhatástani ismeretek, valamint a Hormonok c választható tárgy előadója. 2000-tól a posztgraduális Gyógyszerkémiai szakmérnökképzés újólág történt megszervezésének és akkreditációjának, majd 2003-tól szakkoordinátorként megindításának vezetője. Irányításával 2010-ig háromszor indult el a szak, amelyen összesen közel 50 szakmérnök végzett. Mindhárom kurzuson a 2 féléves Gyógyszerhatástani ismeretek c tárgy társlőadója volt. Kutatómunkájában természetes szerves vegyületek és analogonjaik, korábban elsősorban terpenoidok, újabban várhatóan tumorgátló hatású alkaloidszármazékok szintézisével foglalkozik. Kis kutatócsoportjában irányításával kidolgozták a dihidro-likoricidin és a dihidro-narciklazin alkaloidok enantioszelektív totálszintézisét, majd több jó rákellenes hatású analóg származékuk előállítását is megoldották. Pályafutása során 88 szakdolgozat és diplomamunka, valamint 7 sikeres védéssel lezárult doktori téma vezetője és nagyszámú diákköri munka irányítója volt. Jelenleg is vezet egy PhD témát. Munkáiból 33 közlemény, 6 szabadalom, valamint 155 konferencia-előadás készült, közleméyeit 224 független idézetben idézik. Oktató és kutató munkáját a tanszéken jeleleg is folytatja.

Kitüntetései: 1983-ban Rektori dicséretet, 1989-ben megosztott témavezetői „Pro Scientia“ emlékérmét, szintén 1989-ben „Kiváló Munkáért“ kitüntetést, majd 2001-2004 között Széchenyi István Ösztöndíjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kékesi Erzsébet

*1945-ben született Ruzske Poleban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 13/1969*

A diplomamunkájának címe „A búza fehérjék vizsgálata” meghatározta az egész élelmiszeripari és mérnöki tevékenységét. A Gabona Tröszt kémiai laboratóriumától kezdve a Hajdú-Bihar megyei Gabonaiipari Vállalat Központi Laboratóriumának vezetőjeként tevékenykedett, kiépítette a búza- és a liszt- vizsgálati hálózatot a megyében, majd meghívást kapott a Kabai Vörös Csillag TSZ laboratóriumának megalapítására, amelyben a talajok-, a gabonafélék- a cukorrépa, a takarmányok és a takarmány alapanyagok teljes körű vizsgálata történt. 1980-tól a Gabona Trösztben gyártmányfejlesztőjeként tevékenykedett, feladata volt az olyan termékek forgalomba hozatala, amelyek segítséget nyújtanak az egészséges táplálkozásban és a diétára szorulóknak részére. A Malom- és Sütőipari Kutatóintézet, a BME Biokémiai és Élelmiszertechnológiai Tanszék, a Dietetikai Intézet munkatársainak közreműködésével a cöliákias betegek részére készítettek több új gluténmentes terméket és kiadtak egy diétás könyvet. 1984.-től nyugállományig a Magyar Szabványügyi Hivatal főmérnöki beosztásban titkára volt számos Élelmiszeripari Szabványosítási Bizottságnak. Együttműködött a Mezőgazdasági Minisztériummal, részt vett a Mezőgazdasági Szövetkezők és a Termelők Országos Szövetség több bizottságának munkájában. Együttműködött az élelmiszeripari és a mezőgazdasági kutatóintézetekkel. Végezte a gabonaiipari-, a konzervipari-, az olajipari-, a takarmányipari- és a vetőmagvizsgálati laboratóriumok minőségbiztosítási akkreditálását. Biokémiát oktatott orosz nyelven a Kertészeti Egyetemen. Tagja volt a Nemzetközi Gabona Szövetségének. Részt vett a KGST élelmiszeripari szabványok kidolgozásában. Tagja volt az ISO Gabonavizsgálati Bizottságnak, részt vett az ISO szabványok kidolgozásában és honosításában, részt vett az Európai Unió Direktívák véleményezésében és a honi alkalmazásában. Részt vett a Magyar Élelmiszerkönyv kimunkálásában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kelemen Béla

1944-ben született Mikófalván

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 47/1969

Az egyetem befejezése után a Magyar Tudományos Akadémia Központi Kémiai Kutató Intézetében dolgozott 3 évet, majd az ezt követő 19 évben a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Központban tevékenykedett, ahol előbb vízminőség-védelemmel, majd ivóvíztisztítás technológiával foglalkozott. Munkájának színvonalasabb ellátása érdekében 1974-76 időszakban elvégezte a BME műszeres analízis szakmérnöki képzését is. Szakmai tevékenysége során elért eredményeit egyetemi doktori disszertációban foglalta össze, melyet 1991-ben védett meg eredményesen. A dolgozat az alföldi ivóvizek arzénmentesítésével foglalkozott. A VITUKI megszűnése után a MÁV Anyagvizsgáló Intézetében helyezkedett el, ahol részben a vízminőség-védelmi vizsgálatok, részben egyéb környezetvédelmi ügyek tartoztak munkakörébe. Ehhez kapcsolódva szerezte meg a Debreceni Agrártudományi Egyetem égisze alatt futó környezetgazdálkodási-környezetvédelmi szakmérnöki képzés oklevelét is kiváló minősítéssel. A környezetvédelem területén végzett munkája eredményességének elismeréseként írásos MÁV vezérigazgatói dicséretben részesült. Ez utóbbi munkahelyén fa-anyagvédelemmel – faanyagok lángmentesítése új szerek kidolgozása – is foglalkozott. A munkában töltött idő során több országos szakmai szervezetnek: Magyar Kémikusok Egyesülete, Magyar Hidrológiai Társaság stb. tagja volt, ahol munkájának eredményeiről rendszeresen tartott előadásokat mind idehaza, mind külföldön. MÁV államvasúti főtanácsosként vonult nyugdíjba 2005-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kellner Katalin (Mármarosi Tamásné)

*1946-ban született Torbágyon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 48/1969*

Az egyetem elvégzése után a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Szabadalmi osztályán kezdett dolgozni. Szabadalmi ügyvivői vizsgát és esküt 1978-ban tett. Másfél évig a Danubia Szabadalmi Irodában dolgozott, majd 1980-ban visszatért a Chinoinba. 1980 és 1990 között a Külföldi Szabadalmi osztályt vezette, majd 1990 és 2007 között, a Chinoin privatizációját követően a Sanofi multinacionális gyógyszercégnél az Iparjog vezetőjeként tevékenykedett. Nyugdíjasként egyéni szabadalmi ügyvivőként dolgozik. Szakmai munkája során különböző, az Európai Szabadalmi Egyezményvel, illetve az USA szabadalmi joggal és joggyakorlattal kapcsolatos tanfolyamokat is elvégezte. 1990 és 2007 között a Magyar Gyógyszeripari Szövetség Iparjogi Bizottsága elnökeként, illetve tagjaként részt vett a magyar 1994 évi VII. törvény és Magyarországnak az Európai Unióhoz való csatlakozását előkészítő, iparjogvédelmi vonatkozású derogációk kidolgozásában. Magyarországnak az Európai Szabadalmi Egyezményhez való csatlakozásakor (2003) felvették az európai szabadalmi ügyvivők sorába. 2003 és 2007 között a magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara elnökségének tagja, illetve alelnöke, és az Európai Szabadalmi Ügyvivői Kamara Tanácsának a magyar európai szabadalmi ügyvivők képviselőjében, negyedmagával rendes tagja volt. Ezen felül tagja volt, illetve jelenleg is tagja több hazai és nemzetközi Szellemi Tulajdonnal foglalkozó szervezetnek.

Az iparjogvédelem területén kifejtett tevékenységéért 1985-ben Chinoin Kiváló dolgozó díjban, 2006-ban a Magyar Szabadalmi Hivatal Elnökétől Jedlik Ányos díjban és 2007-ben a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamarától Somlai Tibor díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kemény Sándor

a kémiai tudomány doktora, Professor Emeritus

*1946-ban született Nagyváradon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 91/1969*

Diplomája megszerzésétől a BME Vegyipari Műveletek Tanszékén (ma Kémiai és Környezeti Folyamatmérnöki Tanszék) dolgozott tanársegédként, majd adjunktusként, docensként, végül egyetemi tanárként. 2007 óta részben, 2012 óta teljesen nyugdíjas, azóta professor emeritus. Az oktatásban ma is részt vesz. 1994 óta a kémiai tudomány doktora, ma is doktori munkák témavezetője. Statisztikai könyvei több kiadást értek meg, és díjakat is kaptak. Vállalkozóként szakértői tevékenységet folytat, ennek tapasztalatait is hasznosítja az egyetemi oktatásban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kissevich H. Gáborné (Abaffy Katalin)

*1937-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 146/1969*

Az egyetem befejezését követően a Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóság Vízhatalos Felügyeletén vízanalitikával és annak fejlesztésével foglalkozott. Ezt követően a területéhez tartozó vállalatok vízjogi engedélyezésének szakhatósági véleményezésével, és a vállalatok vízgazdálkodásának ellenőrzésével foglalkozott. 1974-ben 3 hónap időtartamban WHO ösztöndíjban részesült. Németország, Belgium, Franciaország területén számos szakirányú intézményt, kutatóintézetet, vízművet és szennyvíztisztító berendezést tanulmányozott. 1978-1980 között elvégezte a Veszprémi Vegyipari Egyetem Környezetvédelmi szakmérnök képzését (víz, levegő, talaj). 1978 őszén meghívást kapott a VITUKI Vízhatalosvédelmi Intézet igazgatójától, Dr. Benedek Páltól tud. főmunkatársi állás betöltésére. Fő témaköre: „Mezőgazdaság hatása a felszíni- és felszínalatti vizek minőségére” volt, amit több egymás melletti TSz. területén végzett. (Abádszalók, Tiszabura, Kunhegyes.) Ennél a témánál is alkalmazta a „Külső energia nélküli folyadék mintavevő készülék”-et, amiért 1986-ben ezüst-, 1988-ban arany fokozatú kiváló feltalálói kitüntetést kapott az Országos Találmányi Hivatal és a Környezetvédelmi Minisztérium elnökétől. 1988-ban felkérést kapott Petrasovits Imre professzortól (Agrártud. Egyetem, Nemzetközi Öntözési és Vízhatalos Szövetség (ICID) elnök helyettese), hogy az 1990-ben Rio de Janeiróban rendezett 14. Nemzetközi ICID Kongresszusra a nitrogén migrációjáról drénezett és nem drénezett területeken tanulmányt készítsen. (A tanulmány kimagasló elismerést kapott). A VITUKI szűkösödő anyagi fedezete miatt 1989-ben az AI. ipari Szabványosító Központ vezetői állását megpályázta és elnyerte, ahol szabványok honosításával és minőségbiztosítással foglalkozott. 1992 őszén kérte nyugdíjazását, de egyéni vállalkozói formában tovább végezte az addigi tevékenységét. 1995-től alvállalkozásban a környezetvédelmi beruházások műszaki és gazdasági felülvizsgálatát végezte. 2003-ban vállalkozását bezárta. Ma 6 kisgyermek boldog dédjje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Árpád

1943-ban született Pécssett

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 15/1969

Egyértelmű oka volt annak, hogy miért is lett vegyésmérnök. Pécssett érettségizett, és egy év alatt elvégzett egy vegyipari szakmunkásképző iskolát. Szakmunkásként két évet dolgozott, majd a helyi urán-dúsító üzemben a gyár beüzemelése, üzemszerű működtetése, irányítása kapcsán megismerte egy üzemi vegyésmérnök feladatainak jó részét és a technológia laboratóriumi ellenőrzésének adott részleteit is. Megszerette ezt az üzemi vegyésmérnöki munkát. Az egyetem elvégzése után Kazincbarcikán kezdett el dolgozni az akkori Borsodi Vegyi Kombinátban. Egy évig a Műszaki Fejlesztési Osztályon egy kísérleti melamin-gyártó üzemben műszakos mérnökként, majd két évig az acetilén üzemcsoport laboratóriumának vezetőjeként dolgozott. Az olasz MONTECATINI cég technológiája valósult meg az akkori országos olefin-program keretén belül nagy beruházásként. A szükséges 20-25 fő laboráns és technikus mutatja, hogy milyen fontos volt a folyamatos gyártás laboratóriumi követése. Négy hónap katonai szolgálat után Budapestre jött az Erdőkémia Vállalathoz, amely egy vidéken több telephellyel rendelkező, közepes méretű vegyipari cég volt. Itt végigjárta a „ranglétrát”. Az egyik üzem termelési előadójaként kezdte, azután csoportvezető, majd osztályvezető lett, amikor már a cég teljes termelési felügyelete hozzá tartozott. Később igazgatóhelyettes főmérnökké nevezték ki. A több, mint 100-féle termék 30.000-45.000 tonna /év mennyiségben gyártva komoly feladatnak bizonyult. Több jelentős know-how-t is megvalósítottak, ezeknek üzemi felépítése, és a termelés megindítása volt a legérdekesebb feladat. Időközben, 1979-ben Vegyipari Gazdasági Mérnök oklevelet szerzett. Ez sokat segített felső vezetőként a közgazdasági, számviteli és jogi területeken. 22 évet töltött ennél a cégnél, amely az utolsó években részvénytársasági formában működött. Nyugdíjba vonulása előtt tíz évet egyéni vállalkozóként tevékenykedett - akkor is a vegyiparhoz kapcsolódóan. Ezt az „ elfoglaltságot” nyugdíjasként is még hét évig folytatta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Köcski Julianna

1944-ben született Galántán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 77/1969

Az egyetem elvégzése után a Humán Oltóanyag Termelő és Kutató Intézetben dolgozott laboratóriumi munkakörben 1972-ig. Ezt követően 1972 szeptemberétől, kisfia megszületéséig (1982), 10 éven át, a BME Vegyésmérnöki Karán, mint kollégiumi igazgatóhelyettes végezte a munkáját. Az itt végzett nevelő munkájáért 1979-ben miniszteri dicséretben, 1987-ben pedig rektori dicséretben részesült. Az Egyetemre való visszatérése után a BME környezetvédelmi főelőadójaként dolgozott 1986-2005 között. 1991-ben rektori dicséretet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Költl Mária (Halminé)

*1946-ban született Gyirmóton
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 93/1969*

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1969-ben szerzett vegyéssz mérnöki, mérnök-tanári, 1984-ben környezetvédelmi szakmérnöki, dr. Techn. Ing. címet. Diplomája megszerzése után technológusként dolgozott 1970-től 1975-ig az ÉGÁZ, majd 1976-tól 1984-ig az ÉDÁSZ vállalatnál. Kezdetben Győr, Sopron, Székesfehérvár városok hőerőművei víz-előkészítésének technológiai irányításával foglalkozott, a kapcsolódó beruházások vegyészeti felügyeletét látta el. 1985-től a Rába Rt.-nél a környezetvédelem szakterületen dolgozott. Igazságügyi környezetvédelmi szakértő, környezetvédelmi bizottsági tag. 1992-1996 között a Győr Megyei Jogú Város Környezetvédelmi Bizottság tagja. 1998-tól a Magyar Gyáriparosok Országos szövetsége -, majd 2000-től nyugdíjba vonulásig a Magyar Gépgyártók Országos Szövetsége tagja. 2013-tól nyugdíjas környezetvédelmi szakértő a KVVM, az Igazságügyi Minisztérium, és Győr Megyei jogú város megbízásából. 1980-tól nyugdíjba vonulásáig folyamatosan írt szakmai publikációkat és tartott szakmai konferenciákon előadásokat. Szakterületei a vízkezelés, emulziók kezelése és bontása, autógyári szennyvíz –tisztítás. A gépipar környezetvédelmi problémáiról több publikációt készített. Talajszennyezések számítógépes kiértékelését végezte. Kidolgozta a hazai gépgyártás ágazati hulladékok hasznosítási irányelveit. A gépgyártásból származó veszélyes hulladékok hasznosításával, valamint az iparterületek rehabilitációjával szintén foglalkozott. A környezetvédelmi jogalkotás problémáit elemezte. Fontos feladatai közé tartozott az öntödék környezetvédelmi rekonstrukciója. Kutatási területe volt továbbá a gépiparban képződő vas-tartalmú hulladékok visszavitele a nyersanyag körforgalomba. A légszennyezési problémák megoldási javaslataival hozzájárult a gépiparban és az öntödékben a légszennyezés csökkentéséhez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kuthi Csaba

*1939-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 124/1969*

Esti egyetemi tanulmányai előtt, a BME Vegyésmérnöki Karán szervezett esti tanfolyamon, vegyész laboránsi oklevelet kapott 1958-ban, majd munkahelyén, a Magyar Optikai Műveknél, mechanikai műszerész szakmunkás vizsgát tett 1966-ban. Negyedéves vegyésmérnök hallgatóként, 1967-ben kezdett dolgozni a Kőbányai Gyógyszerárugyár Technológiai Kísérleti Üzemében kutató mérnöki beosztásban. Diplomája megszerzése (1969) után, 1970-től a vállalat nemzetközi kapcsolatainak ügyintézője, később nemzetközi osztályvezetője volt 1987-ig. Vegyésmérnöki munkásságot valójában csak három éven át folytatott. Képességeit sokkal jobban kamatoztathatta a vállalat műszaki-tudományos kapcsolatainak szervezésében, bővítésében. Megkapta az akkoriban szokásos Kiváló Dolgozó kitüntetések, azonban tudományos munkásságot nem folytatott, publikációkat, könyveket nem írt. Tudományos babérokra sohasem vágyott, még csak doktori fokozatot sem szerzett. Erre – elmélyült és kitartó kutatásra alkalmatlan személyisége miatt – valójában nem is lett volna képes. Ezzel szemben két felsőfokú nyelvvizsgát tett: francia 1973, angol 1974. Kinevezték 1983-ban a Medimpex North America Inc. elnökének, az állás elfoglalását azonban a BM/HM megakadályozta, mert nem volt hajlandó kémkedési tevékenységet vállalni. 1987-1992 között vezérigazgató-helyettes az Agroferm, Magyar-Japán Fermentációipari Rt.-nél, majd 1992-1997-ig a Westel Rádiótelefon Kft. területi igazgatója. Nyugdíjas 1997-től. Nyugdíjasként szerzett szőlész-borász szakmérnöki diplomát 2000-ben, a Szt. István Egyetem Élelmiszertudományi Karán. Felelős társadalmi tevékenységet végez: 2000-ben megalakította a Tokaj-hegyaljai Történelmi Borút Egyesületet Tállyán, aminek 2009-ig elnöke volt. Ötletadója és alapítója a Magyar Civil Becsületrend kitüntetés intézményének (2012), amelynek kurátori tevékenységét folyamatosan végzi. Kiterjedt közírói munkássága az interneten fellelhető. Örökké újat kereső ember, sohasem állapodott meg. 80 évesen ma is nyüzsög.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

László Györgyi (Frank-Kiss Jánosné)

1946-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 16/1969

A diploma megszerzését követően a Compact Kereskedelmi és Csomagoló Vállalatnál kezdett dolgozni a minőségellenőrzési laboratóriumban. 1975-1981 között az Ásványolaj Minőségellenőrzési Intézetben dolgozott minőségellenőrzési mérnökként. 1981-2000 között a Caola Kozmetikai és Háztartás-vegyipari Rt. Minőségellenőrzési Laboratóriumának volt a vezetője, majd később minőségbiztosítási vezetőjeként dolgozott. 1997-ben felsőfokú minőségellenőrzési szaktanfolyamot, majd a BME Vegyésmérnöki Karán Műszeres analitikai szakmérnöki szaktanfolyamát végzett. 2000-2008 között a Medimpex Gyógyszer Nagykereskedelmi Rt. Minőségbiztosítási Osztályán dolgozott nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lichtner Györgyi (Vidács Ferencné)

1946-ban született Salgótarjában

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 17/1969

1969-ben a Konzerv- és Paprikaipari Kutatóintézetben tudományos segédmunkatárs-ként kezdett dolgozni, 1976-ban tud. munkatársi, 1987-ben tud. főmunkatársi besorolást kapott. 1980-ban műszeres analitikus szakmérnöki oklevelet szerzett. 1985-ben megbízták a minőségvizsgáló osztály vezetésével. Az Intézet 1993-tól KPKI Konzervipari Kutató-, Fejlesztő és Minőségvizsgáló Kft.-vé alakult, itt minőségvizsgáló igazgatóként és az időközben akkreditált analitikai és mikrobiológiai laboratórium vezetőjeként folytatta tevékenységét. Főbb kutatás-fejlesztési területek ahol témavezetőként dolgozott: - Fűszerpaprika nyersanyag és őrlemény színanyagainak változása a feldolgozás és a tárolás során; - Konzervipari technológiák hatásának vizsgálata a termék színének alakulására; - Minőségbiztosítási rendszer kidolgozása főbb konzervipari termékek versenyképességének fokozására. Nemzetközi szakmai fórumokon 5, hazai fórumokon mintegy 20 alkalommal tartott előadást, és 10 szakcikket jelent meg. Szakértőként vett részt a Magyar „Feldolgozott gyümölcsök és zöldségek” Szabványosítási Műszaki Bizottság munkájában. Tagja volt a MÉTE Konzervipari Szakosztálynak, a Magyar Élelmiszerminősítő Társaságnak és az EOQ Magyar Nemzeti Bizottságnak. 2006 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ludwig Eleonóra

*1943-ban született Miskolcon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 125/1969*

1961-ben vegyésztechnikusi képesítést szerzett a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban. 1961-1963 között az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár (jelenleg EGIS Gyógyszergyártó ZRT) gyógyszer technológiai laboratóriumában folyékony gyógyszerformák kidolgozása volt a feladata. 1963-69 években, az Antibiotikum üzemben üzem technikusként részt vett az egyszer használatos ampullák gyártási folyamatának beindításában, és a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának esti tagozatán tanult. 1969-ben diplomázott a BME Vegyésmérnöki Karának Gyógyszerágazatán. Ezt követően az EGYT Távlati Tervezési Osztályán gyógyszerkészítmények fejlesztési, értékesítési irányzatainak elemzésével foglalkozott. 1971-től külföldi vegyipari cégek képviselőjét látta el, szakértőként. Ekkor szerzett külkereskedelmi képesítést. 1990-től 2004-es nyugdíjba vonulásáig az ISP Corporation amerikai vegyipari vállalat Budapesti irodájának vezetőjeként a teljes magyar és román vegyipar területén dolgozott, különösen a gyógyszer-, kozmetikai-, háztartás vegyipari-, élelmiszergyártásban innovatív – minőség/ stabilitásjavító- adalékokat, technikákat vezetett be.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Macskási Levente

a kémiai tudomány kandidátusa

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 78/1969*

A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán szerzett vegyészmérnöki oklevelet. 1969-től a Műanyag- és Gumiipari Tanszéken dolgozott tudományos munkatársként, adjunktusként, majd egyetemi docensként. Előadta a “Műanyagok előállítása és feldolgozása” című tárgyat. Mintegy 60 diplomamunkát és szakdolgozatot irányított. Számos laboratóriumi gyakorlatot dolgozott ki és vezetett. Vendégelőadó volt a Gépészmérnöki Karon, a Miskolci Egyetemen és a Nyíregyházi Főiskolán. “Műanyagok előállításának kémiai és műveleti alapjai”, “Műanyagok fröccsöntése” és “Műanyagok feldolgozástechnológiája” címmel írt szakkönyvet. A bécsi Műanyagtechnológiai Intézetben az extrudálás mérés technikájával, a Kasseli Műszaki Egyetemen kemény polietilénnek sajáterősítésével foglalkozott. Műszaki doktori és kandidátusi értekezésének témája a polimerek reológiai vizsgálata volt. A polimer szerkezet és a folyási tulajdonságok kapcsolata címmel folytatta a szakterület kutatását. Eredményeit hazai és külföldi konferenciákon ismertette és folyóiratokban publikálta, 200 tudományos közleménye és szakcikke jelent meg. 1994-től nyugdíjba vonulásáig a Műanyagipari Kutatóintézet Kft. tudományos igazgatóhelyetteseként megszervezte majd vezette az akkreditált vizsgáló laboratóriumot. Iparvállalatok szakembereinek szervezett továbbképző tanfolyamokat és tartott előadásokat. Szakmai közéleti tevékenységet a Gépipari Tudományos Egyesületben folytatott. A Műanyag és Gumi című folyóirat szerkesztői majd főszerkesztői tisztét negyed századon át látta el. A Műanyag szakosztály titkára majd elnöke, három cikluson át az egyesület PR alelnöki tisztét töltötte be.

Munkáját Egyesületi Éremmel, Irodalmi Díjjal, Bánki Donát és Pattantyús Ábrahám éremmel ismerték el. A műanyagiparban végzett tevékenységéért a Magyar Műanyagipari Szövetség Innovációs Díjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar Sára (Dr. Szabó Mátyásné)

1943-ban született Kecskeméten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 50/1969

Az egyetem elvégzése után a Chinoin Gyógyszergyár gyógyszerkutató részlegében egy évig Budapesten, majd a Szegedi Tanárképző Főiskolán kihelyezett munkatársként szerves kémiai kutatómunkát végezett. Szolnokra költözésük után 1975-től a Közép-Tisza vidéki Környezet-védelmi és Vízügyi Igazgatóság analitikai kémiai laboratóriumában műszeres analitikusként dolgozott. 1988-ban átkerült az akkor alakult Környezetvédelmi Felügyelőséghez. Itt főként gázkromatográfiás és atomabszorpciós víz és talajvizsgálókat végzett. 1990-ben a BME Vegyésmérnöki Karán Analitikai kémiai szakmérnök kromatográfiás ágazatán szakmérnöki oklevelet szerzett. 2005-ös nyugdíjazása előtti utolsó tíz évben a laboratórium műszeres részlegének vezetője volt.

Munkája elismeréseként 2003-ban a Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter Környezetünkért Emlékplakettet adományozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marton Katalin Erzsébet (Dr. Rényi-Vámos Ferencné)

*1945-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 18/1969*

A Távközlési Kutató Intézet ösztöndíjasaként nyári termelési gyakorlatait a TKI Kémiai Osztályán végezte. Ferrit alapú elektronikus eszközök, valamint yttrium-gránátok szinterelése során létrejött kémiai változásokat követte nyomon klasszikus analitikai módszerekkel. Diploma megszerzését követően a Félvezető Eszközök Fejlesztése és Gyártása Főosztály Nagytisztaságú Anyagvizsgáló Osztályának infravörös spektroszkópiai laboratóriumát vezette. Laserellipszométer mikroszkóppal roncsolásmentesen rétegvastagságokat mért. Szükség szerint az Osztály emissziós spektrográfiai laboratóriumának munkájában is részt vett. Tapasztalatait 7 publikációban osztotta meg. 1 szabadalom résztulajdonosa. 1982-től 1994-ig az Egészségügyi Gyermekek Országos Módszertani Intézete Klinikai Laboratóriumának vezetőjeként testnedvek aminosav tartalmának mennyiségi és minőségi meghatározását végezte kromatográfiai módszerekkel. Kutatta az anticonvulsiv szerek kimutathatóságát testnedvekből. 1994 – 1997 között a Fővárosi Önkormányzat Szent János Kórház Gasztroenterológiai-Biokémiai Laboratóriumát vezette. Témái: Helycobacter kimutatására módszer kidolgozása, H₂ kilégzési teszt gázkromatográfiai metodikával, Lundh teszt spektrofotometriás méréssel, fehérje – zsírfrakciók szétválasztása elektroforézissel. Munkája eredményeit 5 publikációban jelentette meg. 1997-től a MH Központi Honvédkórház Budai Részleg Klinikai Laboratóriumában az automaták kezelése, hibaelhárítása, metodikák kidolgozása, adaptálása, betanítása volt a feladata. Fluorescens immunoassay segítségével gyógyszer szinteket határozott meg. A Tisztikórház megszűnése – 2002 - után a Bajcsy-Zsilinszky Kórház Klinikai Laboratóriumában folytatta munkáját, ahol európai szinten automatizált laboratóriumban látta el a műszerfelelősi, betanítási, hibaelhárítási, feladatokat. 2011-ben befejezte aktív munkaviszonyban töltött pályafutását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Maschek Otmár

*1943-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 138/1969*

Az egyetemi tanulmányai alatt a Lakk és Festékipari Vállalat, 1968-tól Budalakk Festék és Műgyantagyár dolgozója volt. 1967-ig az újpesti gyár kutatólaboratóriumában dolgozott laboránsként. Ezt követően a Budalakk albertfalvai gyárába helyezték, ahol 1976-ig volt a gyár gyártástechnológusa, majd a diploma megszerzését követően fejlesztő mérnöke. 1976-ban visszakerült a Vállalat központjába főtechnológus helyettesként, majd főtechnológusként érte meg a privatizációt. 1990-től a privatizált albertfalvai gyárban a Dunalakk Kft. műszaki igazgatójaként dolgozott 1995-ig. 1995-ben a tulajdonosi csoport vissza helyezte az újpesti gyárba, ahol szomorúan megélte a gyár tönkremenetelét és teljes lebontását. 2003-tól nyugdíjasként a pusztavámi, egykor ugyancsak Budalakk gyár műszaki vezetője volt egészen 2012-ig. Az elmúlt kb. 50 év aktív munkája során számos szabadalom részese volt, mind festékgyártás, mind műgyantagyártási területen. Az utolsó lakk-festék katalógus szakmai lektorálását végezte.

Munkája elismeréseként kiváló dolgozó, és kiváló újító elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mátai Marianna

1946-ban született Zalabéren

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 19/1969

Diplomája megszerzése után az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. Félvezető Fejlesztési Főosztályán a kémiai csoport vezetőjeként dolgozott, feladata a félvezető eszközök /diódák, tranzistorok stb./ kísérleti gyártásához szükséges szilícium kémiai megmunkálása volt. 1979-1985 között a Söripari Vállalatok Trösztjének Söripari Kutatójában kutatómérnökként tevékenykedett. Feladata a söripar számára legkedvezőbb alapanyagok/ árpa és komló / kiválasztásának elősegítése volt. Ebből a célból: az OMFI kisparcellás kísérleteiből származó árpafajtákból a Kutatóban készült kísérleti maláták söripari igényeknek megfelelő minősítését végezte. /Ez a kísérletsorozat a németországi Weihestephanban végzett söripari kutatómunkák részét is képezte/. A sör fűszerének számító természetes komlófajták és komlókészítmények/ pellet, extrakt /felhasználásával történt kísérleti sörfőzésekkel majd a főzött sörök keserűértékének mérésével a komlót és komló készítményeket minősítette. Részt vett a Söripari labormódszerek címmel megjelent söripari analízisek gyűjteményének kidolgozásában. 1985-2004 között a zöldmezős beruházással létesült új Komárom megyei sörgyár dolgozójaként 1985-1988 között a beruházási munkákban vett részt. Kialakította a söripari alapanyagok, a gyártásközi ellenőrzések, késztermékek kémiai és mikrobiológiai ellenőrzéséhez szükséges berendezéseket. Elvégezte az eszköz, anyag, műszer beszerzéseket, a laboratóriumi munkatársak oktatását, betanítását, beindította a különálló víz és szennyvíz laboratóriumot. 1988-tól - amikor a termelés megkezdődött, a gyár MEO vezetőjeként dolgozott tovább. Rendszeres higiéniai szemlén vett részt a gyár területén, a KÖJÁL-lal valamint az Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomással, mint felettes hatósággal tartotta a kapcsolatot és intézte az új termékek piacra kerülésének engedélyeztetését. Emellett méregfelelősi teendőket is ellátott. 1991-től a gyár holland tulajdonba került. A továbbiakban a MEO vezetői munka bővült a MEO-ra vonatkozó angol nyelvű utasítások, előírások lefordításával, az ISO 9000 minőségbiztosítás bevezetésével, kóstoló tréningekkel egészen 2004. április 30-ig, amikor a gyárat bezárták, a MEO vezetőt nyugdíjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Zsuzsanna

*1946-ban született Vasváron
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 20/1969*

Diplomája megszerzését követően BHV Élelmiszerellenőrző Laboratóriumában analitikai minőségellenőrzőként dolgozott. 1971-1972 között elvégezte az Orvostovábbképző Intézet Biometriai továbbképző kurzusát. 1971-1990 között a Gyógyszeripari Ellenőrző és Fejlesztő Laboratóriumban analitikai laborvezető volt. Műszaki doktori diplomáját 1980-ban a Biokémia szaktudomány területén szerezte meg a BME-n. Kutatási területe az in vivo pyrogenitási vizsgálatok és a parenterális készítmények alternatív endotoxin vizsgálatainak in vitro vizsgálatai voltak. 1991-2001-ig a humán diagnosztikai vizsgálati berendezések hazai koordinálásában nagy jelentőségű BYK Gulden Kereskedelmi Képviselő Budapest tudományos munkatársa volt. 2002-2003-ig az Országos Kémiai Biztonsági Intézet Alternatív Toxikológiai Osztály analitikai tevékenységét vezette, 2004-2006-ig Országos Közegészségügyi Központ Központi Toxikológiai Főosztályát, majd 2007-2016-ig Országos Közegészségügyi Központ Országos Környezetegészségügyi Intézet Környezetegészségügyi Laboratóriumi Főosztályát vezette. Munkássága során vezetésével számos nemzetközi körvizsgálatban vettek részt a laboratóriumok kiváló minősítéssel (European Commission Directorate-General Joint Research Centre, Charles River Kft.-FELSA, LONZA Walkersville Inc). Irányításával egy négyéves futamidejű nemzetközi vizsgálat résztvevői voltak (SYMPHONIE Project), ennek során különböző korosztályú kiskolások endotoxin terhelésének egészségkárosodást okozó összefüggéseit vizsgálták (hat ország területén, 6-6 iskola bevonásával). Az eredmények kiértékelése, összeállítása és a publikálások folyamatban vannak. 2002-től a vezetéséhez tartozó laboratóriumok megszerezték az akkreditációt, a GLP és a GMP minősítést; továbbá folyamatosan megfeleltek az ellenőrzések követelményeinek. Előadásaival és publikációival rendszeresen részt vett tudományos rendezvényeken, konferenciákon és kongresszusokon az analitika, a toxikológia és a környezetegészségügy területén. 2016-tól nyugdíjasként tudományos tanácsosi munkakört lát el egy kromatográfiás vizsgálatokat végző laboratóriumnál. Munkásságáért kétszer Kiváló Munkáért kitüntetést, többször intézményi elismerést kapott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nemes János

*1939-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 168/1969*

1969-ben a vegyéssz mérnöki diploma megszerzése után a Chinoin Gyógyszergyár mikrobiológiai laboratóriumában dolgozott. Feladata volt a táptalajok előállítás, sterilizációja. Ezt követően 1970-től a Budafoki Élesztő és Szeszgyár Tejsavüzemében üzemvezető beosztásban dolgozott. Feladata volt a technikai és élelmiszeripari minőségi tejsav gyártásának irányítása. 1973-ban részt vett a középszintű vezetők továbbképzésében. 1974-től a Betonútépítő Vállalat Központi Laboratóriumában laboratóriumi csoportvezetőként, majd laboratórium helyettes vezetőként dolgozott. Feladata volt a beérkező anyagok vizsgálata, a gyártáshoz szükséges technológiai utasítások alkalmazási vizsgálatának elkészítése, valamint a késztermékek vizsgálata és dokumentálása. 1983-ban elvégezte az alapfokú atomtechnikai tanfolyamot, ezt követően ellátta a vállalat sugárvédelmi feladatait. A helyszíni vizsgálatokhoz zárt sugárforrásokat tartalmazó műszert használtak. 1990-ben részt vett a bővített sugárvédelmi továbbképzésben, melyet a BME Mérnöktovábbképző Intézet szervezett. Nyugdíjba vonulásáig a Betonútépítő Vállalat Központi Laboratóriumában laboratórium vezetőként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Sándor

1946-ban született Egeralján

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 51/1969

A diploma megszerzését követően a Kőbányai Gyógyszergyár, majd annak jogutódja, a Richter Gedeon RT alkalmazottja volt 2012-ig, ahol különböző üzemekben, közel 50 szintetikus gyógyszeralapanyag gyártását ellenőrizte, fejlesztette. Munkássága a Szerves Kémia és a Szerves Kémiai Technológia szinte teljes területét érintette. Lehetősége volt többlépcsős szintézisek reakcióit és az azokban keletkező termékeket előállítani. Jelentős eredményeket ért el a többfázisú reakciómechanizmusok vizsgálatában, amelyekben Hidrogéntől az Acetilénig bezárólag a gáz-folyadék-szilárdkatalizátor közötti kölcsönhatások mechanizmusát kutatta. Különböző technológiák fejlesztése során Dr. Kisfaludy Lajos, Dr. Harsányi Kálmán és Dr. Görög Sándor akadémikusok munkatársai is lehetett. Több mint 50 újítás és szabadalom kidolgozásában vett részt. A 24 elfogadott szabadalma mindegyike ipari megvalósításra került. A termékek izolálásával kapcsolatban vegyipari berendezések tervezésében is részt vett. 2012-ben egy új, kedvező fizikai, kémiai és fiziológiai tulajdonságot mutató szerves-magnézium vegyületet állított elő, amelyről 2013-ban szabadalmi bejelentést tett. A bejelentést 2014-ben a Szabadalmi Hivatal szerverének támadása során ellop-ták, újra benyújtásával azonban már nem foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oswald Mária

*1945-ben született Ratkovóban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 52/1969*

A BME Vegyésmérnöki Kar Gyógyszer-ágazatán 1969-ben szerzett diplomát. Ezután a CHINOIN Gyógyszergyár szabadalmi osztályán helyezkedett el, ahol a CHINOIN feltalálójának szabadalmi bejelentéseit képviselték a Magyar Szabadalmi Hivatalnál. Munkája során szabadalmi bejelentés társszerzője is volt. 1983-tól a MEDIMPEX Gyógyszerkülkereskedelmi Vállalat Licenc osztályán kezdett dolgozni, később az osztály vezetőjének nevezték ki. Mellékfoglalkozásként német és angol nyelvű szabadalmi leírások szakfordításait végezte. 1990-ben megalapította a Medimpex első önálló gazdasági vállalatát PHARMA-REGIST Gyógyszertörzskönyvezési Kft. néven, melynek ügyvezető igazgatójává választották meg. A rendszerváltás után a CIBA svájci gyógyszergyár ZYMA leányvállalata magyarországi képviselőjének vezetését vállalta el. Mivel náluk Magyarországon akkor vált lehetségessé a gyógyszerek modern marketing eszközökkel történő széleskörű ismertetése, ezért ennek elsajátítására rendszeresen vett részt külföldi szakmai továbbképzéseken. Feladata volt a magyarországi képviselő munkájának kialakítása, szervezése, működtetése. A svájci cégnél tanultakat a RICHTER GEDEON Rt gyógyszergyár Szlovák Képviselőjének megalapításánál, megszervezésénél, vezetésénél hasznosította 1995-2006 között Pozsonyban, ahol néhány év sok munkájával és a kollégákkal való nagyon jó együttműködéssel sikerült a szlovák pharma piacon az élvonalba küzdeni magukat. 2007-ben hazajött és az AOP ORPHAN PHARMACEUTICALS AG osztrák családi gyógyszervállalat Magyarországi Képviselőjét vállalta el. 2011-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Párkányi László

a kémiai tudomány kandidátusa, a kémia tudomány doktora

1940-ben született Budapesten

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 140/1969

Diplomája megszerzésétől (1969) a BME Szervetlen Kémia Tanszékén volt tanársegéd 1973 végéig. 1974-től az MTA Központi Kémiai Kutatóintézet munkatársa volt (tudományos segédmunkatárs, tudományos, munkatárs, tudományos csoportvezető, majd tudományos tanácsadó). Műszaki doktori oklevelét röntgendiffrakciós molekula-szerkezet kutatás témában szerezte (BME, 1976). A Kémiai Tudomány Kandidátusa fokozatot 1982-ben, a Kémiai Tudomány Doktora címet pedig 1991-ben nyerte el. Szakterülete kémiai krisztallográfia, kémiai szerkezet-kutatás. Publikációinak száma meghaladja a 240-et. Szoros együttműködést folytatott a University of Texas at El Paso, Department of Chemistry (USA) kutatóival. Itt nyári kurzusokat is tartott. A BME Vegyéssz mérnöki karán szakterületéről előadásokat tartott szerkezeti-kémiai témákban szervezett szemináriumokon. 2010-től nyugdíjas, azóta önkéntes szerződéssel dolgozik az MTA Természettudományi Kutatóközpontban.

Díjak és kitüntetések: Intézeti Díj II. (1982); Eötvös Loránd Fizikai Társulat Schmid Rezső Díj (1990); Polányi Mihály Fődíj (1997); MTA Kémiai Kutatóközpont Pro Arte Chemica plakett (2010); Köztársasági Érdemrend Tisztikereszt (2012).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Petri Rozália

*1944-ben született Csongrádon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 65/1969*

Diplomája megszerzésétől 1987-ig a Textilipari Kutató Intézetben (átalakult Innovatext Rt-vé) dolgozott, textilipari szálanyagok analitikai vizsgálatát végezte. A laboratóriumban kidolgozott módosított technológiák átültetését végezte ipari körülményekre. Vizsgálati szabványok körvizsgálatát szervezte, értékelte. 1987-től a Magyar Szabványügyi Hivatalban (MSZH) dolgozott, környezetvédelmi szabványok kidolgozása, honosítása volt a feladata, főleg levegőtisztasági területen (emisszió, immisszió, munkahelyi levegő). 1995-től, az MSZH átalakulásától, a Nemzeti Akkreditáló Testületben kémiai vizsgálólaboratóriumok (környezetvédelmi, környezetanalitikai, vegyipari) akkreditálását végezte. 2013-ban nyugdíjba vonult. A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán Műszeres Analitikai Szakmérnöki oklevelet szerzett 1978. május 26-án, 4830-as számmal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pongor Gábor

a kémiai tudomány kandidátusa

1946-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 56/1969

1969-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának Gyógyszerkémia Szakán, majd 1972-ig a BME Szervetlen Kémia Tanszékén dolgozott ösztöndíjasként. Ezután a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyára Fizikai-Kémiai Kutatólaboratóriumában kutatómérnökként nyert alkalmazást. 1982-től kezdődően az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, az Általános és Szervetlen Kémiai Tanszéken, majd 1996-tól az Elméleti Kémiai Tanszéken dolgozott, 1995-től főmunkatársként, 1998-tól egyetemi docensként 2006-ig. Széchenyi István docensi ösztöndíjas volt 2002-2006 között. 2009 óta címzetes egyetemi docensként működik az ELTE Szervetlen Kémiai Tanszékén. Oktatómunkája során kezdetben laboratóriumi gyakorlatvezetőként dolgozott a BME-n, majd elméleti kémiát oktatott, főként kémia tanár szakos, részben vegyész hallgatóknak az ELTE-n. 1997-től kezdődően mostanáig folyamatosan tanít az ELTE Kémiai Doktori Iskolájában. 1975-ben szerezte meg egyetemi doktori címét a BME-n. 1995 óta a kémiai tudományok kandidátusa, 2006-ban habilitált a Pécsi Tudományegyetemen. Tudományos közleményeire több, mint 2000 hivatkozást kapott. Három magyar nyelvű monográfia és két könyv szerzője. Kutatásokat végzett ill. végez a kvantumkémia ab initio és szemiempirikus módszerei, valamint a sűrűségfüggő analízis alkalmazása, a rezgési spektrumok elmélete, valamint a kemometria területén. Több ízben vendégprofesszorként tanított a Jaén-i Egyetemen (Spanyolország). Amerikai, orosz és spanyol kollégákkal eredményes együttműködést alakított ki. Tagja az MTA Köztestületének, és a Szervetlen és Fémorganikus Kémiai Munkabizottságnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pozderka Borbála

*1940-ben született Törökszentmiklóson
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 193/1969*

Az érettségi és az egyetemi tanulmányai elkezdése közötti időszakban orvoslaboratóriumi asszisztens képesítést szerzett, így eléggé egyértelmű volt, hogy mérnökként - rövidebb kezdeti idő után - kórházi központi laboratóriumokban helyezkedett el / Péterfy Sándor utcai Kórház, Budai Területi Gyermekkórház, Szent Rókus - és Belügyminisztérium Kórház /. Minden esetben a laboratóriumon belül a „ klinikai kémia „ részleget vezette. Rutin feladatai mellett új metodikai módszereket dolgozott ki és a napi munka automatizálását elősegítő készülékeket állította be. Kezdetektől tagja volt a Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaságnak. Rendszeresen részt vett a Társaság Nagygyűlésein, ott előadásokat tartott. Különböző témákban / szénhidrát anyagcsere, fibrosis, mucoviscidosis.../ társ-, ill. első szerzős cikkek jelentek meg / Magyar Pediáter, Orvosi Hetilap, Monatsschrift Kinderheilkunde / szaklapokban. Mindig szívesen oktatott. Tanított kémiát a Fáy Gimnázium esti tagozatán és számtant a Péterfy Sándor Kórház Nővér Képző Iskolájában. Később bekapcsolódott a nővér továbbképzésbe is. Utolsó munkahelye a BM Kórház volt. 1996-ban kérte nyugdíjazását / betegápolás várt rá /. Amikor újra lehetőség adódott tovább folytatta - már csak részmunkaidőben - nagyon szeretett és szolgálatnak tekintett munkáját, egészen 2009-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pozsonyi Ferenc

1939-ben született Nagyszakácsiban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 171/1969

A diploma megszerzéséig különböző élelmiszeripari vállalatoknál élelmiszer-technikusi végzettséggel laboratóriumban dolgozott. A diploma megszerzését követően a Szeszipari Országos Vállalat – átszervezés után Szeszipari vállalatok Trösztje – technológusaként ecet-, tejsav- és szeszipari fermentációs problémák kezelését, és ezekkel kapcsolatos fejlesztéseket végezte. Szakmai ismeretei bővítésének igényével az 1971-72-es tanévben a BME Vegyésmérnöki Karán mérnök biológus szakmérnök képzésben vett részt, majd 1973-ban kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szerzett. A 70-es évek második felében a tröszthez tartozó keményítőgyárak felügyelete, fejlesztése és szervezése volt a feladata. Műszaki doktori oklevelét 1977-ben fermentációs témájú dolgozatával nyerte el. 1983-1987 között az Óbudai Szeszgyár főmérnökeként, az utolsó évben igazgatójaként tevékenykedett. A fermentációban és keményítő-hidrolízisben szerzett tapasztalatai tették lehetővé, hogy a biológiai ipar területén korszakos fejlesztésnek minősülő izocukor- és szeszgyártás hazai megvalósításánál, mint vezető technológus a létesítmény vásárlásánál és tervezésénél meghatározó szerepet tölthetett be. Később az itt szerzett tapasztalatai tették lehetővé, hogy a 80-as évek második felében Kubában, Pakisztánban, végül Kínában több éven keresztül német és dán cégek által megvalósított keményítő-hidrolizátumokat gyártó üzemek építésénél, beüzemelésénél szakértőként tevékenykedhetett. A 90-es évek első felében a Szeszipari Kutató Intézet alkalmazásában tudományos főmunkatársként dolgozott, majd napjainkig az általa alapított háztartás-vegyipari termékeket gyártó és forgalmazó kisvállalkozást irányította.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rákóczy Ilona

1943-ban született Győrött
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 194/1969

Egyetemi tanulmányai alatt a BME Kémiai Technológiai Tanszékén dolgozott. 1969. augusztus 1-től az Országos Igazságügyi Toxikológiai Intézetben dolgozott (korábbi neve Bírósági Vegyészeti Intézet). 1970-ben igazságügyi toxikológus szakértő kinevezést kapott, a későbbi évek során miniszteri főtanácsosi címet adományoztak részére. 1976-ban az Idegennyelvi Továbbképző Központban angol nyelvből középfokon bizonyítványt szerzett. Intézeti munkája során elsősorban hatástanilag aktív anyagoknak (gyógyszerek, növényvédő szerek, illó mérgek, kábító szerek) biológiai anyagokból történő izolálásával, kémiai és műszeres vizsgálatával foglalkozott. Tudása fejlesztése érdekében számos továbbképző tanfolyamon vett részt: Az Orvos Továbbképző Intézet szervezésében a Növényvédő szerek toxikológiai vizsgálata, Klinikai toxikológia, Gyógyszeres interakciók, Gyógyszerhatástan; a BME Továbbképző Intézete szervezésében Láng-fotometria, Gázkromatográfia a biológiailag aktív anyagok elemzésében, Korszerű analitikai módszerek. A Magyar Igazságügyi Orvosok Társasága IV. Nagygyűlése alkalmával meghirdetett Incze Gyula pályázatot a Bipyridyl mérgezések toxikológiai és klinikopathológiai vizsgálata c. pályázati munkával, szerzőtársával együtt megnyerték. 1985-ben a BME Biokémia Tanszékén a Dipiridil típusú gyomirtó szerek vizsgálata biológiai anyagokban c. műszaki doktori disszertációt summa cum laude minősítéssel védte meg. Az Intézetben 15 év alatt vizsgált dipiridil mérgezésekkel foglalkozott. Állami ösztöndíjasként, valamint az intézetből hivatalosan kiküldve, több külföldi intézetben töltött el rövidebb, hosszabb időt, ahol lehetősége volt közös munkára (Gent, Linköping, Prága, Krakó, Lipcse, Rostock, Aarhus). 2006 június 1-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rásky Klára (Dr. Péterfyné)

1946-ban született Kassán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 24/1969

MSc diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen (BME) 1969-ben szerezte, majd 1969–1985 Humán Oltóanyagtermelő és Kutató Intézetben tudományos segédmunkatárs, később tudományos munkatársként dolgozott. Szakmai tevékenysége a szérumfehérjék izolálása, jelzése és vizsgálata ill. az immunkémia területén különböző poliklonális ellenanyagok előállítása és jelzése fluoreszcens és enzimimmunassay technikákhoz. Műszaki doktori oklevelét 1983-ban poliklonális ellenanyagok jelzése fluoreszcens immunkémiai technikákhoz témában szerezte. 1985-től a Gyógyszerkutató Intézet Farmakokinetikai osztályán tudományos főmunkatársként dolgozott, ahol különböző, a vérplazma gyógyszer szint monitorozására alkalmas immunkémiai tesztek fejlesztett. 1990-től a Diagnosticum Kft., majd ZRt. K+F laboratóriumában K+F igazgatóként dolgozott, melynek során monoklonális ellenanyagok előállításával, ezek enzim-jelzett preparátumainak diagnosztikai tesztekben történő alkalmazásával és különböző human vizsgálati célokra szolgáló szerológiai tesztek előállításával, kifejlesztésével foglalkozott. A különböző területen kifejlesztett immunkémiai vizsgálati rendszereket, szerológiai tesztek számos folyóiratban megjelent publikációban ismertette. 2012-től nyugdíjas, a Diagnosticum ZRt-ben regisztrációs szaktanácsadóként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rattai Zsuzsanna (Peták Tiborné)

*1943-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 79/1969*

Első munkahelye az Országos Gumiipari Vállalat Váci Gyáregysége volt, ahol 1969-től 1972-ig dolgozott technológusként, majd laboratóriumvezető, később üzemvezető helyettesként. 1972-78-ig a MÁV Dunakeszi Járműjavító Üzemben dolgozott technológusként, ezt követően a műszaki fejlesztési és beruházási osztályon új csarnok beruházásában és technológia fejlesztésében vett részt. Két új vasúti kocs méretű fűjő kabin, külön porszóró kabin egyéb alkatrészek számára, valamint a galvanizálás korszerűsítésében vett részt. Megoldották a galván szennyvizek korszerű tisztítási technológiáját, galvániszapok tárolását, az olajos szennyvizek tisztítóba vezetését, szennyvizek tisztítását, és elvezetését a Duna helyett a városi szennyvíztisztítóba. A BME Vasútgépész szakmérnök hallgatók számára előadást tartott a vasúti kocsik korrózióvédelméről, a kocsik tervezés során elkövethető korróziót okozó hibákra. 1978-ban a BME-n Korróziós szakmérnöki diplomát szerzett. 1978-1986 között a Közép-Dunavölgyi Vízügyi Igazgatóságon dolgozott ipari vízgazdálkodás, vízellátás-csatornázás, ipari szennyvíztisztítás, veszélyes hulladékkezelés témakörökben. A vízgazdálkodási műszaki tervek felülvizsgálata, szakvélemények készítése, engedélyek műszaki tartalmának meghatározása, ipari üzemek vízgazdálkodásának helyszíni ellenőrzése, térségi, iparági vízgazdálkodási koncepciók kidolgozása volt a feladata. 1986-tól 1989-ig az Ipari Minisztérium Környezetvédelmi Koordinációs Iroda tudományos munkatársaként dolgozott. Feladata volt a Műszaki Fejlesztési Alap által támogatott ipari-, környezetvédelmi-, vízgazdálkodási fejlesztések koordinálása, pályázatok kiírása, elbírálás szervezése, bonyolítása, megvalósulásának ellenőrzése, ipari vízgazdálkodási, környezetvédelmi koncepciók kidolgozása az IPM és a KVM részére. Ezekon kívül KGST tanácskozások előkészítésében részvétel, OMFB tanulmányok, szakcikkék készítése, hazai és nemzetközi konferenciákon részvétel. Az Ipari Továbbképző Központban mérnökök részére környezetvédelmi témakörben tartott előadásokat. 1989-től 1995-ig az AGROBANK Rt. budapesti területi Fiók-nál banküzleteti főelőadóként ipari üzemek teljes körű hitelezésével foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ravasz Ákos

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 80/1969*

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után 1969-ben a Magyar Televízió Drámai Osztályán dolgozott főállásban, mint adásrendező. 1970. 08. 16. és 1971. 09. 15. között Németországban Leverkusenben az FFB Bayer AG német világcégnél dolgozott, mint vegyésmérnök. Két mérnök kollégájával együtt egy teljesen új, ún. kétkomponensű műanyag fröccsöntési eljárást dolgoztak ki, amelyet az egész világon szabadalmaztak. Feladata volt az ehhez szükséges géppark kifejlesztése is, amelyet egy vezető német gépgyárral együtt végzett el. Az eljárást és a technológiát az 1971-es műanyagipari világkiállításon bemutatták, amelyet ezt követően az ICI angol vegyipari világcég komplett megvásárolt. 1971 szeptemberétől Münchenben az Állami Film és TV Egyetemen tanult tovább, ahol 1976-ban végzett, mint filmrendező. Közben 1974/75-ben Fulbright-ösztöndíjasként az Amerikai Filmintézetben Hollywoodban kapott játékfilmrendezői továbbképzést. 1964 és 2019 között mintegy 1400 film és tv műsor készítésében vett részt mint asszisztens, rendező, író, operatőr vagy producer Németországban és Európában. 1991-ben forgatás közben Indonéziában légi balesetet szenvedtek, kisebb-nagyobb égési sérülésekkel mind a heten túléltek. A filmszakmát feladta. 1993-1996 között a magyar külügyminisztériumban, ill. külképviseleten dolgozott, mint főtisztviselő és diplomata. 1996 óta újra a filmszakmában dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Regős Paulina

*1944-ben született Mogilev-Podolskban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 54/1969*

A diploma megszerzését követően 9 évig a Chinoin Rt. Minőségellenőrzési Főosztályán dolgozott analitikus, majd csoportvezető beosztásban. 1976-ban a vegyésmérnöki karon Műszeres analitikai szakmérnök diplomát szerzett. 1978-79-ben a Chinoin Rt gyártmányfejlesztési osztályán beosztott mérnökként dolgozott. 1979-ben a Mertkontrol RT analitikai főosztályán helyezkedett el, ahol 1981-ben kinevezték az analitikai osztály vezetőjének. Ezt követően 1983-ban a Vegytek Rt Minőségellenőrzési főosztályán helyezkedett el osztályvezetőként. A Vegytek Rt képviselőjében éveken át részt vett a Szabványügyi Hivatal vegyi anyagokra vonatkozó szabványainak kidolgozásában. 1991-ben a Vegytek RT több részre szakadt. A laboratórium a Polichem Kft-hez került. 1 év múlva kinevezték a Minőségellenőrzési és minőségbiztosítási főosztály vezetőjének. 1993-ban önállósodott. Szakértői, tanácsadói szolgáltatás ellátására saját vállalkozást (Chemisystem Bt.) alapított, majd megvásárolta a Polichem Kft analitikai laboratóriumát és megalapította a Chem Oil Control Kft-t. Vegyipari termékek nagykereskedelmi forgalmazásával foglalkozó vállalatok részére végeztek analitikai vizsgálatokat. 2005-ben eladta a laboratóriumot. Ezt követően elsősorban biztonsági adatlapok készítésével foglalkozott, majd 2012-ben a szakértői tevékenységét is befejezte, nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Reichenbach Erzsébet (Dr. Réffy Józsefné)

1946-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 25/1969

Diplomája megszerzése után laboratóriumvezető-helyettesként a Budapest Közegészségügyi és Járványügyi Állomás munkaegészségügyi laboratóriumában helyezkedett el, ahol a munkahelyi levegővizsgálatok lebonyolítása, biológiai expozíciós mutatók vizsgálata és a szakterülethez tartozó új módszerek bevezetése volt a feladata. 1977-ben környezetvédelmi szakmérnök diplomát szerzett levegőtisztaság-védelmi szakon a BME Vegyésmérnöki Karán. 1983-1985 között a Közlekedéstudományi Intézet tudományos munkatársa volt. Az ágazat környezetvédelmi feladataival kapcsolatos tanulmányok készítése mellett levegő, talaj és hulladék vizsgálatokat végzett, és bevezette a hulladékok ökotoxikológiai vizsgálatait. 1985–1989 között tudományos munkatárként majd főmunkatársként a Posta Kísérleti Intézet Anyagvizsgálati és Környezetvédelmi Osztályán működött. Laboratóriumi tevékenysége mellett összeállította a posta és távközlés területére vonatkozó környezetvédelmi jogszabálygyűjteményt, szakmai segítséget nyújtott a postaigazgatóságok környezetvédelmi feladatokkal megbízott munkatársainak. 1989-ben visszatért az egészségügybe, és az ÁNTSZ Bp. Fővárosi Intézete munkaegészségügyi laboratórium vezetője lett. 2004-től átvette a levegőkémiai laboratórium vezetését is. 1992-ben elvégezte a Népjóléti Minisztérium minőségügyi képzését. 1994-től az intézet kémiai laboratóriumainak minőségirányítási megbízottjaként kialakította és működtette a laboratóriumok MSZ EN ISO/IEC 17025 szerint akkreditált minőségirányítási rendszerét. 2002-ben minőségirányítási vállalati auditori végzettséget szerzett. 1996-tól a mai napig a NAT/NAH megbízásából minősítői, illetve vezető minősítői feladatokat lát el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ress Piroska

*1943-ban született Kaposváron
Vegyésszérméni oklevelének száma: 26/1969*

Diplomája megszerzése után a Kőbányai Sörgyár, majd a Söripari Vállalatok Tröszttjének technológiai fejlesztője volt. Részt vett a nyomásalatti erjesztés bevezetésében, majd beüzemelte azt a kőbányai, a soproni, és a nagykanizsai Sörgyárakban. 1976-77-ben elvégezte a BME Gazdaságmérméni szakát, majd Mikrobiológiai Szakosítót a Kertészeti Egyetemen. 1979-től a PEMŰ budapesti Gyárának főmérméni, majd a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézet Kutatója. Itt az OTKA keretében a sörárpa csírázásának biokémiai folyamatát vizsgálta gammasugár, elektrongyorsító és lézerfény segítségével. Ebből a munkából magyar és külföldi szabadalom született. Szakmai karrierjét egy gyomírtó okozta mérgezés megszakította, de betegsége alatt a János, majd a Rókus Kórházban dolgozott orvosával. Az itt szerzett tudását ma is tanítja.

Munkája során Kiváló Munkáért kitüntetést, és Kiváló Feltaláló kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérméni tevékenységét.

Dr. Sebestyén Judit

1941-ben született Szentesen
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 120/1969

Tanulmányait Szentesen és Budapesten végezte. 1959-1961 között egészségügyi szakiskolát végzett, 1961-ben laboratóriumi asszisztensi oklevelet szerzett. 1963-1969 között a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnöki Karának esti tagozatán tanult, vegyéssz mérnöki diplomáját 1969-ben kapta meg. 1987-ben biokémiai doktor lett. 1991-ben minőségügyi szakmérnöki diplomát szerzett. 1961 - 1965 között a SOTE 1. Belklinikáján dolgozott. 1965-től nyugdíjba vonulásáig a Chinoin Gyógyszergyár kutatómérnöke volt. Részt vett a Chinoin eredeti citosztatikumainak kutatásában, fejlesztésében és hatásmechanizmusuk vizsgálatában. A gyár profilváltása után prosztaglandin kutatással és termékfejlesztéssel foglalkozott, majd a prosztaglandinok üzemi gyártása során minőségbiztosítási feladatokat látott el. Publikációs tevékenységét 2 monográfia, 12 tudományos cikk és 5 szabadalom reprezentálja. Tagja a Magyar Kémikusok Egyesületének és az Európai Minőségügyi Szervezet Magyar Nemzeti Bizottságának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon László

*1943-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 27/1969*

Az egyetem elvégzése után a Chinoin Fermentációs Üzemében helyezkedett el, ahol a fermentáció minden fázisával foglalkozott az oltóanyag készítéstől a feldolgozásig. 1972-ben felkérték, hogy a Phylaxia Oltóanyag és Tápszertermelő Vállalat újonnan létrehozott kísérleti telepén alakítson ki egy kísérleti laboratóriumot, indítsa be és végezze a szükséges kísérleteket. A cél a haszonállatok takarmányaiba teendő optimális premixek /előkeverékek/ előállítása /állatfajonként és életkoronként más összetevők és arányok szükségesek/ volt. Másik feladata, az akkoriban Mongóliából évente beérkező irdatlan mennyiségű csontból készült csontliszt takarmányokba való optimális arányok kimutatásának kutatása volt / megint fajonként és életkoronként/. 1975-től a Lenfonó és Szövőipari Vállalat Műszaki osztályán dolgozott. 1978 -81 között a Fővárosi Csatornázási Művek Vízügyi Osztályán gyárvizsgáló előadó volt. Mindeközben a BME-n kitüntetéses környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. 1981-től a Törley Kft.-ben / akkor még Hungarovin Rt néven futott/ dolgozott, ahol környezetvédelmi vezetői, általános műszaki ellenőri, hidrotechnológiai munkákat végzett. Ez idő alatt felsőfokú hidrotechnológusi oklevelet szerzett. 68 évesen 2011-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sólyom Csilla (Dr. Vezér Szilárdné)

*1946-ban született Szatmárökörítőn
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 96/1969*

A diploma megszerzése után a Kőbányai Gyógyszerárugyár (RICHTER) Szintetikus I. (Kisfaludy) Kutatólaboratóriumában dolgozott vegyipari kutatóként. A peptidkémiai kutatócsoporthoz, majd a heterociklusos vegyületek kutatásával foglalkozó csoporthoz tartozott. „Új 2H-1,2,4-oxadiazin származékok előállítása és vizsgálata” című műszaki doktori értekezését 1986-ban védte meg. 1984-1993-ig a Fővárosi Szent János Kórház IV. Belgyógyászati Osztályán a Gasztroenterológia–Biokémia labor vezetője volt. A rutinfeladatok mellett az epesavak anyagcseréje volt a kutatási területe. A kutatói munka során több szakmai cikk és szabadalom társszerzője volt. 1993-1997-ig a REANAL Finomvegyszergyár in vitro laboratóriumi diagnosztikai termékeket gyártó üzemének vezetőjeként dolgozott. 1997-2006-ig a DIAGON Kft –amely in vitro laboratóriumi diagnosztikai reagensek és készülékek gyártását és fejlesztését végzi- kereskedelmi igazgatója és minőségirányítási igazgatója lett. A DIAGON Csoportban vezette a közös minőségirányítási rendszer kiépítését, bevezetését, tanúsíttatását és működtetését, a DIAGON Kft. külföldi telephelyein is. (INTI DIAGONTAMA SELARAS Jakarta Indonézia, DIAGNO LTDA Belo Horizonte Brazília, S.C. HAEMOLAB Marosvásárhely Románia.) 2006-2011-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Stratégiai Igazgatóságán volt minőségmenedzsment koordinátor. Koordinálta a BME Intézményi Önértékelésének elkészítését is, amely a 2008-2009-es MAB Intézmény Akkreditációhoz készült. A munkáért 2009-ben rektori dicséretben részesült. 2011-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sundaresa Ramakrishnan

*1943-ban született Madrasban
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 57/1969*

Diplomázása után, illetve azt követően, hogy rövid időre hazlátogatott Indiába, a TESCO ösztöndíjasaként a Kőbányai Gyógyszerárugyárban kezdte meg a „doktori iskolát” 1970 márciusában annak a Dr. Gyenes Istvánnak az irányításával, akinek fő kutatási területét a nemvizes közegű potenciometriás vizsgálatok képezték. Így jelöltként kutatási területre bizonyos nemvizes közegben lefolytatott potenciometriás vizsgálatok megtervezése és optimalizálása lett. „Oldószerek hatásának vizsgálata a nitrogén-tartalmú szerves bázisokra nemvizes közegben végzett potenciometriás titrálása során” című egyetemi doktori értekezését 1972 novemberében védte meg a Dr. Pungor Ernő akadémikus vezette tanács előtt. A disszertáció anyagából két közlemény is született. Doktori címének elérése nemcsak ösztöndíjának, de a magyarországi tartózkodási engedélyének megszűnését is jelentette. Ausztriában talált munkát a Rohm and Haas GmbH, alkalmazottjaként, ahol 1973-tól ipari segédanyagokat értékesített előbb csak Magyarország, aztán még Bulgária és Csehország referenseként. 1979-től a Drew Chemical Corporation vállalathoz, majd jogfolytonos átalakulás révén 1983-tól az Ashland Chemical Corporation céghez került, ahol erőművi víztechnikai szerek, lerakódás-gátlók, biozidek, illetve ipari korróziógátló adalékok vonatkozásában szinte az egész kelet-európai régióért (Ausztriától Bosznia-Hercegovinán, Bulgárián, Csehországon, Fehéroroszországon, Horvátországon, Montenegrón, Románián, Szerbián, Szlovákián és Szlovénián át egészen Ukrajnáig) felelős területi menedzserként dolgozott nyugdíjazásáig. A magyar cégekkel kialakított kooperációnak munkája során mindvégig nagy fontosságot tulajdonított. Közreműködésével több hatékonyságnövelő, illetve környezeti biztonságot javító technológiai módosítást sikerült megvalósítani a fentebb említett helyeken. Munkájának hatékonyságát és színvonalát jelzi, hogy az Ashland Chemical Corporation kiemelt, személyre szóló elismerésben részesítette a cég USA-beli központjában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabadházy Anna

1946-ban született Jásdon

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 82/1969

A diploma megszerzését követően 1 évig a BME Általános és Analitikai Kémiai Tanszékén dolgozott, mint egyetemi gyakornok. Ezt követően az Egyesült Izzó (TUNGSRAM RT) nagykanizsai Fényforrásgyárában technológus, majd főművezető, 1976 és 1982 között főtechnológus volt. Ezt követően 1990-ig a városi Népi Ellenőrzési Bizottság (ma Számvevőszék) elnökeként dolgozott. 1990 és 2002 között banki alkalmazottként (ABN AMRO Bank, majd K&H Bank) elsősorban kisvállalkozások gazdálkodásával, hitelezésével foglalkozott. Jelenleg aktív nyugdíjas éveit tölti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Piroska (Ribiczeyné)

*1945-ben született Budapesten
Vegyésszérmnöki oklevelének száma: 29/1969*

Egyetemi tanulmányait 1964-ben kezdte, diplomamunkáját 1969-ben készítette. A dolgozat minősítése jeles lett és elnyerte az az évi Kari verseny első helyezését. Jeles minősítésű diplomája megszerzése után a Phylaxia Oltóanyag- és Tápszertermelő Vállalat Gyártmányfejlesztési Osztályán dolgozott gyártmányfejlesztőként, részben a Vállalat kőbányai laboratóriumában, részben az Állatorvostudományi Egyetem tanszéki laboratóriumaiban (élettan, biokémia, takarmányozás, állathigiénia). Munkája során a humán egészségügyi laboratóriumi vizsgálati módszereket adaptálta a különböző fajú állatok laboratóriumi vizsgálataira. Ezek eredményeként több szabadalom társtulajdonosa lett. 1986-ban az Egyetem tudományos munkatársa lett. Társszerzője a Magyarországon 1999-ben megjelent „Állatorvosi klinikai laboratóriumi diagnosztika” c. kézikönyvnek. Az általa kidolgozott és a könyvben ismertetett állatorvosi laboratóriumi diagnosztikai módszereket három állatorvosi diplomamunka és két PhD disszertáció szakmai konzulenseként a szerzőkkel együtt sikeresen alkalmazta. 2006. óta nyugdíjas.

Tevékenységét a földművelési és vidékfejlesztési miniszter 2006. március 15-én Miniszteri Elismerő Oklevél kitüntetés adományozásával jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szirmai Éva (Gácsiné)

*1946-ban született Nagykőrösön
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 83/1969*

Az egyetem elvégzését követően az Egyesült Izzó és Félvezető Gyár, Félvezető Fejlesztési Laboratóriumában, a Fotoreziszt laborban, laborvezető volt. 1976-1980-ig a VEGYTEK Minőség Ellenőrző Laboratóriumában minőség ellenőrző labormérnökként, majd a Műanyag-alapanyag osztályán áruforgalmi ügyintézőként dolgozott. 1980-1999 között a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalatnál (későbbi nevén CAOLA Zrt.) dolgozott, annak csődbemene-
neteléig, ahonnan korengedményes nyugdíjjal jött el. A Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalatnál először a Központi Ellenőrzési laborban minőség-ellenőrzéssel foglalkozott, később innovációs csoportvezető lett. A vállalat saját gyártású alapanyagainak felhasználását vizsgálták minőségileg, és a felhasználásának a helyét keresték a meglévő termékekben (Zalafén, Zalabetain, Na-sztearoil-laktillát, Na-kapril-laktillát, Taurin, Szukcinátok, Zsírsv-
fehérje-hidrolizátumok, Na-szarkozinátok). Javaslatot tett a felhasználás helyére és mód-
jára. 1985-1989 között a KGST Mosószer Munkacsoportjának, a „Koncentrált mosósze-
rek kifejlesztése” kutatási témájában, a habzágátlók kifejlesztése témában vett részt. A
CAOLA Zrt. megalakulásával a Kutatás-Fejlesztési Bázison termék-fejlesztő mérnökként
dolgozott. Elsősorban a háztartásvegyipari termékek, mosószeres, mosogatószeres, álta-
lános tisztítók, textilöblítők, koncentrált textilöblítők, súrolószeres összetételének kialakí-
tását végezték, de alkalmanként kozmetikai termékek, samponok, habfürdőket összeté-
telét is kialakították. 1982-ben BNV díjat és OMFB Korrózióvédelmi díjat kaptak a Fobizán
autósampon termék kifejlesztéséért. 1995-ben BNV Nagydíjat kaptak a Bip öblítőszer csa-
lád kifejlesztéséért. Az Olaj Szappan Kozmetikai Szaklapban a Korróziógátló autósamponok
fejlesztése témában, valamint a Habzás- gátolt mosószeres fejlesztése témában írt cikket.
A kapcsolattartást a külföldi ügyfelekkel, valamint a szakirodalom tanulmányozását német
középfokú nyelvvizsga megszerzésével érte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki
tevékenységét.

Szirmai György

*1945-ben született Nagykőrösön
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 31/1969*

Diplomája megszerzése után a Nagykőrösi Konzervgyárban helyezkedett el, ahová „Társadalmi Ösztöndíjas Szerződése” szólította. Megismerkedett a konzervgyártási technológiák teljes vertikumával, először mint gyakornok, majd mint gyártási technológus. 1970-ben munkahelyet változtatott, a Kőbányai Sörgyárban kapott munkát. A malátagyártás és a sörgyártás technológiáinak teljes körű megismerését,- ugyancsak-, mint gyakornok sajátította el. Ezután, mint műszakvezető dolgozott a sörgyár legnagyobb gyártelepén. 1975-től a Kőbányai Sörgyár központi laboratóriumának vezetője lett. 1979-től a Kőbányai Sörgyár Technológiai Osztályának helyettes vezetőjeként alapos és mély betekintést valamint ismerteket szerzett a modern sör-, és malátagyártás elméleti és gyakorlati kérdéseiben. 1982-től ismét közvetlenül a termelésben, gyáregység vezető helyettesként tevékenykedett. A kor igényeinek megfelelően a Kőbányai Sörgyárban elsőként alapított „Gazdasági Munkaközösség”et/GMK/. Ezen idő alatt német nyelvből középfokú nyelvvizsgát, és a BME Vegyészmérnöki Karán Élelmiszerminősítő szakmérnök másoddiplomát szerzett. 1985-től az újonnan létesítendő „Komárom-Esztergom megyei Sörgyár”/továbbiakban KMS/ beruházási munkáiban vett részt létesítmény főmérnökként. 1988-tól a KMS Műszaki Termelési Igazgatójaként indította el a sörgyár termelő tevékenységét. 1991-ben a sörgyárat a holland Heineken cég vásárolta meg. A megváltozott tulajdonosi viszonyok között 1998-ig sörgyártó menedzserként, majd műszaki, technológiai tanácsadóként valamint önálló Kft. vezetőjeként segítette a sörgyár munkáját 2004. április 30-ig, amikor a Heineken érdekeltségű sörgyárak termelése, gazdaságossága optimalizálásának céljából a volt KMS Rt. tevékenységét végleg megszüntették. 2005-től nyugdíjas lett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth Borbála

*1942-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 195/1969*

Diplomája megszerzése után az Állattenyésztési Kutatóintézet Takarmányozási Osztályán dolgozott tudományos ügyintéző beosztásban. 1972-től a Chinoin Nagytétényi Gyáregységének kihelyezett kutatócsoportjában kapott állást, az MTA Biokémiai Intézetében. Ebben a csoportban a prosztoglandinok kinyerésével és jellemzésével foglalkoztak. 1974-től az MTA Növényvédelmi Kutatóintézetének Szerves kémiai osztályán dolgozott, ahol tudományos munkatársként potenciális fungicid-hatású morfolin-származék vegyületek tervezése és szintézise volt a feladata. Ebben a tárgyban készítette egyetemi doktori értekezését, „Ismert fungicidek analóg vegyületeinek szintézise és hatásvizsgálata” címmel, amelyet 1977-ben védett meg a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. 1979-től dolgozott az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Fővárosi Intézete Település-egészségügyi Osztályán. Az Intézet Vízkémiai Laboratóriumának vezetőjeként ivóvizek, felszíni vizek és szennyvizek kémiai elemzését és minőség-ellenőrzését végző csoport munkáját irányította 2006. évi nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth István

*1946-ban született Szilágysomlyón
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 56/1969*

Tóth István professzor a Queenslandi Egyetem (UQ), Brisbane, Ausztrália Biológiai Kémia és Gyógyszerész professzora; Társult professzorkutató és csoportvezető, molekuláris biológiai tudományok intézete, UQ. 1969-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett diplomát vegyésmérnöki karon, 1972-ben Egyetemi Doktori diplomát kapott az alkaloidkémiai kutatásért. 1975-76-ban Kanadában, az Ottawa Carleton Egyetemen, terpineket szintetizált. 1986-ban a University of London Gyógyszerészeti Intézetébe (School of Pharmacy) került, ahol a gyógyszerek biológiai hozzáférhetőségével foglalkozott (Drug Delivery). 1989-ben kandidátus, majd 1994-ben egyetemi tanár lett. 1989-ben British állampolgárságot kapott. Az Akadémia doktori értekezését 1994-ben a Magyar Tudományos Akadémián nyerte el a gyógyszer-szállítással kapcsolatos munkáért. Tóth professzor 1998-ban Londonból az Ausztrál Queenslandi Egyetemre költözött, és produktív gyógyászati kémiai kutatócsoportot vezet (jelenleg 30 tag). A Queensland Művészeti és Tudományos Akadémia (Queensland Academy of Art and Science QAAS) és a Magyar Tudományos Akadémia tagja. 2009-ben elnyerte az Adrian Albert díjat a fenntartható és kiemelkedő gyógyászati biokémiai kutatásért. Több mint 360 publikált kiadványa van (2012-től > 500 idézet / év), 44 szabadalommal feltaláló. Kutatásai az elmúlt 10 évben több mint 84 millió dollárt hoztak versenyképes támogatásokból. Prof Tóth üzleti tevékenysége is kiterjedt, alapítója az Alchemia (ASX), Implicit Bioscience Pty Ltd, Neurotide Pty Ltd és TetraQ ipari vállalatoknak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ürögdi László

a kémiai tudomány kandidátusa

1946-ban született Budapesten

Kitüntetéses vegyészmérnöki oklevelének száma: 132/1969

Ürögdi László kapcsolata a vegyészettel már a középiskolával elkezdődött: 1964-ben a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban érettségizett. A BME vegyészmérnöki diploma megszerzése után (1969, summa cum laude) első munkahelye, a Kóbányai Gyógyszerárugyár (ma Richter) Dr. Kisfaludy Lajos vezette Szint.I. Kutató Laboratóriuma volt, ahol 1987-ig dolgozott kutatási csoportvezetőként új gyógyszerjelölt molekulák felfedező kutatásában, elsősorban heterociklusos és peptid-analóg kémiai, és CNS hatástani területen. Műszaki doktori oklevelét is ebben a témakörben szerezte a BME-n, 1981-ben. Eközben ugyanitt tovább folytatta tanulmányait is: több mérnöktovábbképző kurzus mellett 1975-ben Gyógyszervegyész Kutatói Szakmérnöki Oklevelet szerzett. Életpályájának következő szakasza szorosan összekapcsolódik a néhai Alan R. Katritzky professzorral. 1980-ban féléves angliai ösztöndíjas tanulmányutat töltött nála, majd 1987-89-ben, akkor már az USA-ban, Floridában, vendégkutatói állásban dolgozott Katritzky mellett; előbb, mint kutatási csoportvezető, majd, mint a teljes kutatócsoport „senior group leader”-e. Később, hazatérve, az ottani kutatási eredmények és publikációk témájából írt disszertációval a kémiai tudomány kandidátusa címet szerzett. Ezt követően, 1989-90-ben 1 évig a kanadai Pharmaglobe Laboratories Ltd cégnél dolgozott, mint laboratóriumi kutatási vezető. A külföldön töltött évek után hazatérve visszatért eredeti szakterületéhez, a gyógyszerkutatáshoz; csatlakozott az akkor induló első hazai „biotech” vállalkozáshoz, a Biorex Kft.-hez, ahol, mint kémiai kutatási vezető részt vett a cég diabétesz kutatási tevékenységében, az új gyógyszerjelölt molekulák felfedező kutatásában, és a vezérmolekula klinikai kipróbálásig történő kifejlesztésében. Szakmai életpályájának ez a szakasza a cég 2002-es megszűnéséig tartott. 2002 – 2006 között a ComGenex Rt.-nél folytatta gyógyszerkutatáshoz kapcsolódó szakmai pályáját, mint projekt menedzser. Ezt követően, 2006-ban részt vett az amerikai-magyar BioBlocks Kft. megalapításában, és a cég kémiai igazgatójaként dolgozott 2017-es nyugdíjba vonulásáig. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Magdolna

*1946-ban született Budapesten
Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 85/1969*

A diploma megszerzését követően 1987-ig a Taurus Palma Gumigyár (és jogutódjai) –technológus, fejlesztő mérnök, technológus csoportvezető, üzemvezető helyettes, gyárrészlegvezető helyettes, majd gyárrészlegvezető beosztásokban a gumigyár profilját képező felfújható gumimatrac, pumpa, lábuszony, gumisarok, ékszíj, kompenzátor, légrugó, műszaki precíziós tömítések előkészítésével, fejlesztésével, vizsgálatával, gyártásával és végül a gyártás irányításával foglalkozott. Gyárrészlegvezetőként operatív feladatai ellátása mellett a Taurus több szervezetét átfogó, a precíziós tömítések fejlesztésére, gyártására és vevőszolgálatára létrehozott csapatot vezette. A gyár megszűntével 1988-1990 között a Taurus Minőségbiztosítási Főosztály Minőségfelügyeleti osztályán részt vett a vállalat, divíziói és gyári helyzetelemzésében és ISO szerinti minőségbiztosítási rendszere kialakításában, majd a Minőségtechnika osztályvezetőjeként a gyárak minőségbiztosítási kézikönyvének készítését koordinálta és külső auditok előkészítését irányította. 1990-ben a BME szervezésében a Műszaki minőségellenőrző mérnökök felsőfokú szaktanfolyamát végezte el és ezzel minőségügyi mérnök lett. A Taurus újabb átszervezésével ez a főosztály megszűnt és ezt követően 1991-1994-ig Váci Üzleti Egység Minőségbiztosítási osztályának vezetője volt. E szervezet 1994-ben megszűnt. A MTESZ Magyar Kémikusok Egyesülete és a Magyar Minőség Társaság alapító tagja volt. 1994-től 2009-ig, nyugdíjba vonulásáig a Richter Gedeon NyRt.-ben a Minőségbiztosítási Főosztály minőségbiztosítási szakértőjeként a vállalat validálási rendszer kialakításában, és annak szervezésében, ellenőrzésében vett részt. Szervezte a belső és külső auditok valamint az OGYI és FDA hatósági ellenőrzések előkészítését, lebonyolítását, és feladata volt a hatóanyagok gyártásának, gyártási dokumentumainak ellenőrzése és további felhasználásra történő felszabadítása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Sára

*1944-ben született Kecskeméten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 86/1969*

1963-ban érettségizett a Kecskeméti Áll. Bányai Júlia leánygimnáziumban. 1964-ben Nagykőrösi Toldi Miklós Élelmiszeripari tanulóiskolán konzervipari szakmunkás bizonyítványt szerzett. 1969-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán diplomázott. 1982-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán gyógyszer- vegyészeti szakmérnöki oklevelet szerzett. 1969 - ben a Ganz Műszer Művek gödöllői gyárának vegyi laboratóriumában helyezkedett el. 1972-től nyugdíjazásáig a Human Oltóanyagtermelő és Kutatóintézetnél az oldattermelő osztályon vegyésmérnökként, majd osztályvezető beosztásban dolgozott. Később a technológia osztályon technológusi feladatokat látott el. 2000-ben 56 éves korában kerkedvezménnyel nyugdíjazását kérte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várnai Katalin (Érsek Gyuláné)

1946-ban született Szegeden

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1969

1969-től nyugdíjba vonulásáig a Magyar Kábel Műveknél dolgozott. Rövid technológusi tevékenység után 1971-től a Budapesti Kábelgyár MEO Laboratóriumában tevékenykedett, ahol 1976-tól Laborvezető lett. 1978-tól MEO vezető helyettesi, majd 1987-től MEO vezetői feladatokat látott el. 1994-től a Siemens által privatizált MKM Rt. Központi Laboratóriumának vezetője, később a Pirelli tulajdon alatt általános műszaki feladatok mellett a környezetvédelmi felelősi megbízást látta el. A laboratóriumi munkája során fő tevékenységi területe az alapanyagok teljeskörű vizsgálata, a gyártásközi és végtermék minták mechanikai és elektromos vizsgálata, valamint az alapanyagokhoz kapcsolódó minőségi-, új vizsgálati-, kutatás-fejlesztési és szabványosítási kérdések. Ezidő alatt széleskörű vizsgálati tapasztalatra tett szert, mely hozzásegítette a specifikus, korszerű műszerpark kialakításához. Behatóan foglalkozott a szigetelő műanyagok belső szerkezetével összefüggő tulajdonságok-, a feldolgozási és alkalmazási körülmények alatti tulajdonság változások vizsgálatával, melyeket az időszakosan megjelenő kábelipari kiadványokban közölt szakpublikációk, és pályázatokban elért eredmények is elismerték. Résztvett a műanyag szigetelő és köpenyanyagok külföldi szabványokkal harmonizáló vizsgálati szabványainak kidolgozásában. A 80-as évek végétől kezdeményezte, majd aktívan közreműködött az ISO 9001 szabvány szerinti minőségbiztosítási rendszer létrehozásában. A sikeres auditálás után a beszállítókkal közösen korszerű átvételi-minősítési eljárások és műszaki feltételek kidolgozásában tevékenykedett. Szakmai ismereteit szakirányú tanfolyamokon való részvétellel bővítette. Kábelmérnöki szakképesítést, valamint az EARA (Environmental Auditors Registration Association) szabályzata szerinti Környezetirányítási rendszer alapozó auditori képesítést szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Villax Krisztina (Szilágyi Gáborné)

1945-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 34/1969

A diploma megszerzése után az Országos Gumiipari Vállalathoz került (később Taurus Gumiipari Vállalat) ahol öt évig a Kutató Fejlesztő Intézetben gumikeverékek fejlesztésével foglalkozott. Ezt követően a cégen belül a külker. irodába került, melynek fő funkciója volt, hogy a tényleges külkereskedelmi tevékenységet végző Chemolimpex üzletkötőket megfelelő információval lássa el. Innen ment át mérnök üzletkötőnek a Chemolimpex Gumiirodára, ahol a Taurus olajipari tömlőinek exportjával foglalkozott. 1988-ban a Felfújható Termékek Nemzetközi Kft.-nél dolgozott igazgatóhelyettesként. A cég gumicsónakok gyártásával foglalkozott. 1989-ben került a DÉLKER-hez kereskedelmi osztályvezetőként. 1991-ben a holland DSM vegyipari vállalat irodát nyitott Budapesten, DSM Hungary Kft. néven, ahol mérnök-üzletkötőként kezdett dolgozni elsősorban a gumiipar, festékipar és műgyanták területén, ill. golyóálló mellények alapanyagával foglalkozott. 1998-tól nyugdíjazásáig, 2007-ig a DSM Hungary Kft. igazgatója volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vittek Edit

*1943-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 179/1969*

Az egyetemi tanulmányai mellett technológusként dolgozott a Kispesti Textilgyárban. 1966-1981 között a Pamutnyomóipari Vállalat Gyártás és gyártmányfejlesztési Főosztályán volt technológus. 1981-től osztályvezető a Kispesti Textilgyár Gyártmányfejlesztési Főosztályán. A TMTE Textilvegyész és Kolorista Szimpóziumon, valamint a TMTE Textilvegyész és Kolorista Szakosztály és az Osztrák Koloristák Szövetségének Kongresszusán tartott szakmai előadásokat. A BME Vegyésmérnöki Kar Textil tanszéke és a KISTEXT között létrejött együttműködés keretében, a textilmintázás gyakorlati oktatását vezette, így számos diplomamunka és gyárterv szakmai konzulense volt a 90-es években.

Munkájáért 1973-ban Könnyűipari Kiváló Dolgozó – miniszteri kitüntetés; 1990-ben KISTEXT Kiváló Dolgozó kitüntetés, valamint a BME Vegyésmérnöki Kar Műanyag- és Gumiipari tanszékén 2000-ben díszoklevelet és emlékplakettet vehetett át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Völgyi Ottó

*1944-ben született Bácsbokodon
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 88/1969*

A diploma megszerzése után a Kalocsán lévő BKKM Kaloplasztik műanyag feldolgozó vállalatnál kezdett dolgozni, először termelésirányítóként, majd fejlesztőként. Itt hőre lágyuló műanyagok fröccsöntésével és gumifeldolgozással foglalkozott a gyár. Kémiát is tanított az ottani Szakmunkásképző Intézetben. Ezt követően Bajára került a Budapesti Ganz Villamossági Művek gyáregységéhez. Részt vett a svájci licenc alapján gyártandó vasútbiztosító berendezések telepítésénél és a gyártás megvalósításánál, természetesen a szigetelőanyagok felhasználásánál. Többek között hőre keményedő műanyagokból készült alkatrészek gyártása, galvanikus és festékes korrózióvédelem, impregnálás tartozott hozzá először fejlesztőként, majd utána vezetőként. Közben elvégezte a Marx Károly Közgazdasági Egyetem ipari közgazdász-mérnök szakát. A Ganz Villamossági Művek privatizációja következtében /az elsők között volt Magyarországon/ részt vett a Ganz –Ansaldo Rt., majd az Ansaldo kivonulása után a Ganz- Tranzelektro Rt. felügyelő bizottságában is. Nyugdíjba vonulásakor pedig hivatalosan földművesként lett a Földhivatalnál bejegyezve.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zentai Erzsébet

1945-ben született Eggenfeldenben
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 89/1969

Az egyetem elvégzése után mind az iparban, mind pedig a mezőgazdaságban dolgozott – az utóbbi helyen laboratóriumokban, ezért megszerezte a műszeres analitikai szakmérnök képesítést is. (1978) Az analitika szinte minden területével foglalkozott. Dolgozott a Komárom Megyei KÖJÁL –nál, a MÉVI-nél élelmiszer kémia területen, valamint a Mezőgazdasági Kombinát-nál Környén, és a BCR Műveknél Bábolnán takarmánykémia területen. Végül minőségbiztosítással foglalkozott a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinátnál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zimonyi Emese

címzetes egyetemi docens

1944-ben született Budapesten
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 35/1969

A diploma megszerzése után a BME Szervetlen Kémia Tanszékre került gyakornokként, majd tanársegéd és adjunktusként 30 évig végezte oktatói és kutatói munkáját. Az első éves hallgatóknak kémiai számítási gyakorlatokat, laboratóriumi gyakorlatokat tartott, felsőbb évfolyamon Szervetlen Polimerek és Elemorganikus kémia oktatásában vett részt. Számos szakdolgozat és diplomamunka konzulense illetve témavezetője volt. Kutatási területe a szerves szilícium vegyületek szintézise és fizikai kémiai vizsgálata volt. Ezen területen 1980-ban műszaki doktori címet szerzett. Részt vett a tanszék szilikon polimerek problémáival és felhasználásaival kapcsolatos kutatásokban. Kutatómunkája eredményeit hazai és külföldi konferenciákon tartott előadásokban, illetve publikációkban tette közzé. A szilikonok előállítására és felhasználására területen 25 kutatási tanulmány készült, 16 előadás hangzott el és 2 szabadalom született, amely közül egyet a gyakorlatban is hasznosítottak. 2000-2016 között kutatói munkáját a BME Szerves Kémia és Technológia Tanszéken folytatta. Kutatási területe polimerek égésgátlása volt. Eredményeit 8 közleményben és 1 szabadalomban foglalta össze. Oktató és kutató munkája elismeréséül a Kar címzetes egyetemi docens címet adományozott.

1999-ben oktatói munkája elismeréséül Pedagógus Szolgálati Emlékérmét kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga József Alapítvány
Pro Progressio Alapítvány

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása a kuratórium vállalati felkérésre kiírt pályázatai alapján,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszkháttérének fejlesztése,
- hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása
- a kutatások eszkháttérének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az alapítvány céljával egyetért, és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az alapítványt segíteni, pénzübeli támogatását kérjük ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége: 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. K épület 1 emelet 22. ajtó;

Telefon: 1-463-3571

e-mail: vargaj.alapitvany@mail.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u.18. V1. épület

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezjük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Adománygyűjtés a műegyetemi ifjúsági zászlóra

Újra teljesnek mondható a BME legfontosabb történelmi kincseinek sora, ugyanis a műegyetemi ifjúság 1911-ben felavatott és a közelmúltban az egyetemre visszakerült zászlója szimbolikus jelentőségét tekintve a hallgatók hasonló jelvényének tekinthető, mint az egyetem vezetői és oktatói számára a rektori és dékáni láncok, valamint a jogar. A zászló a mindenkori műegyetemi hallgatóság szimbóluma, egyben a jövőbe vetett reményt is jelképezi.

A becses relikvia téglalap alakú, 2 x 1,6 méter méretű, kétsoros dupla selyemből készült, négy szélén arany rojtozással. Mindkét lapját azonos mintájú, vastag arany hímzések díszítik. Előlapján Magyarország kiscímere található a Szent Koronával, babér- és olajággal övezve. Körülötte felirat: „MAGYAR KIRÁLYI JÓZSEF MŰEGYETEM IFJÚSÁGA.” Hátlapján a felhőkön, holdsarlón ülő Magyarok Nagyasszonya, fején fehér kendő és korona, feje körül glória. Jobb kezében a Szent Korona, lábánál a magyar címer, bal kezében, fehér lepelben a gyermek Jézus. Az ábrázolás körül felirat: „PATRONA HUNGARIAE” (azaz Magyarország oltalmazója).

A zászló, amelyről korábban úgy vélekedtek a szakemberek, hogy a második világháború idején elpusztult, amikor az egyetem területén is harcok dúltak, nemrégiben egy hagyatékban bukkant fel. Az egyetemre a Pro Progressio Alapítvány, a Heller Farkas Alapítvány és a Varga József Alapítvány összefogásával került vissza.

A zászló konzerválásához és méltó bemutatási helyének kialakításához szükséges összeg biztosítására a Pro Progressio Alapítvány adománygyűjtést indított, amelyben számítunk egykori diákjaink szíves támogatására is.

Az adományokat az alapítvány CIB Banknál vezetett 10700024-04310002-51100005 számú számlájára várjuk, a közlemény rovatba kérjük feltüntetni alábbiakat: „műegyetemi ifjúsági zászló”.

Honlap: <http://proprogressio.hu/zaszlo/>

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.